

17
περιοδικό για την ποίηση και τη ζωή τ'άλλα

ΧΑΡΟΥΛΑ
20 ΧΡΟΝΙΑ

ΚΑΛΔΑΡΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΛΑΓΙΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

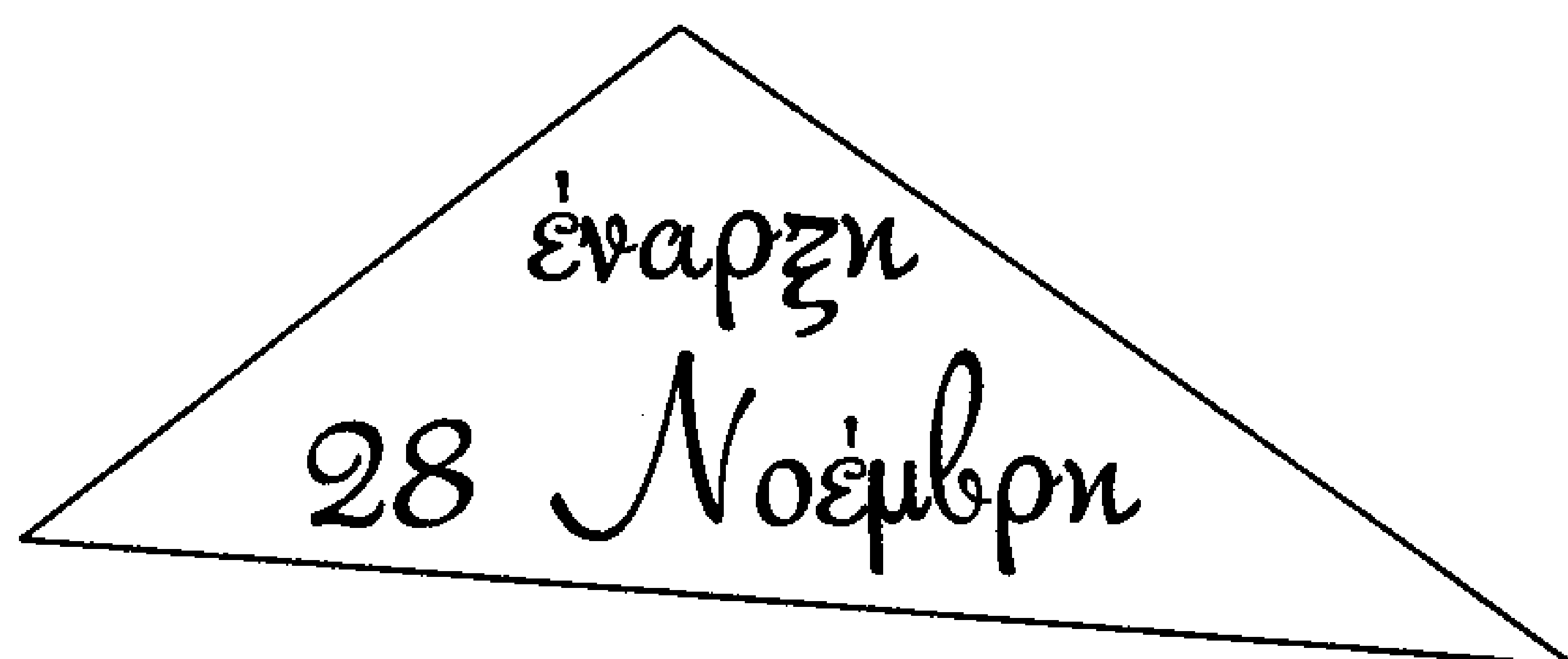
— **ΑΝΤΥΠΑΣ** —

— **ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΤΑΝΙΣΗ** —

— **ΝΙΚΟΣ ΝΟΜΙΚΟΣ** —

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΑΝΟΣ
ΕΦΗ ΚΟΝΤΟΥ

ΚΑΛ/ΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΕΩΦ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 18, ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΗΛ.: 8941.033 8941.035

ΝΤΈΦΙ

Τιμή στους ζωντανούς

Γραφείο Έκδοσης
Σόλωνος 85 - Αθήνα 106 79
Τηλ.: 3629.569
Fax: 3641.334
Εκδότης
Σωτήρης Νικολακόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Στέλιος Ελληνιάδης
Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν
Αχιλλέας Θεοφίλου
Γιάννης Πάριος
Γρηγόρης Ψαριανός
Δήμητρα Γαλάνη
Δημήτρης Χατζόπουλος
Ιωάννα Κλειάσιου
Λευτέρης Παπαδόπουλος
Νίκος Παπαδάκης
Νίκος Πορτοκάλογλου
Νίκος Σαββάτης
Παναγιώτης Κουνάδης
Πάνος Ηλιόπουλος
Ρούλα Βαλακίδου
Στέλιος Ελληνιάδης
Ιδιοκτησία
Χ. Ελληνιάδου και Σια Ε.Ε.
Νομική Σύμβουλος
Βάσω Διαμαντοπούλου
Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Στελ-Ιω
Θεσσαλονίκη
Νίκος Θεοδωράκης
Π. Μελά 15 - Τσιμισκή
Τηλ.: 265.708
Σελιδοποίηση-Μοντάζ
LASER PRESS
Στρείτ 1, Τηλ.: 3215.281
Φιλμς Agfa 9800
NOTA
Ιπποκρήνης 15, τηλ. 7701.204
Διαχωρισμοί
Αφοί Τζίφα
Ασκληπιού 61, τηλ. 3618.172
Εκτύπωση
ΚΟΡΦΟΥ
Σμολένσκ 9, Τηλ.: 3641.340

Τεύχος 17

Νοέμβρης-Δεκέμβρης '91

Τιμή δρχ. 600

Η φωτογραφία του εξωφύλλου
είναι του Γιώργου Μονογιούδη

"Αθάνατος", καταλήγει ο επικήδειος. Και εμείς, φεύγουμε με την παρηγοριά ότι έχουμε στο σπίτι τα βιβλία του ποιητή ή τους δίσκους του τραγουδοποιού, με ευγνωμοσύνη για τη σύγχρονη τεχνολογία που επιτρέπει την αποτύπωση του έργου του δημιουργού, ώστε κι όταν αυτός φεύγει τα προϊόντα της διανοίας του να μας μένουν κληρονομιά.

Αλλά είναι πολιτισμός ένα απέραντο μουσείο με πρωτομές, συλλογές δίσκων, βιβλιοθήκες, μνημεία; Όταν αυτό το μουσείο δεν "λειτουργεί" μέσα σ' ένα ευρύτερο χώρο ζωντανών που απαγγέλουν ποιήματα, γράφουν τραγούδια, χορεύουν, παίζουν θέατρο, περιποιούνται κήπους και χτίζουν ναούς;

Η μήπως ακριβώς αυτό είναι το περιεχόμενο και ο χαρακτήρας του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού; Ένας κόσμος συσκευασμένων, προκατασκευασμένων και αναπαραγόμενων "αγαθών" όπου κάθε τι ζωντανό και διαφορετικό, ατομικό ή συλλογικό, χωράει μόνο στο περιθώριο ή "επιβιώνει" μόνο με την εμπορευματοποίηση του; Που κάνει κονσέρβα την κλασική μουσική και αφορίζει τον Χάινριχ Μπελ (Γερμανία), βιομηχανοποιεί τη μουσική των μαύρων και απαγορεύει την είσοδο στον Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρqués (ΗΠΑ), που προβάλλει το Ρέμπραντ στα μουσεία και ταυτόχρονα ο υπουργός παιδείας προτείνει να αντικατασταθεί η γλώσσα τους από την αγγλική στα πανεπιστήμια της χώρας (Ολλανδία)...

Όμως, πολιτισμός χωρίς ζωντανούς είναι απλός αντικατοπτρισμός.

Και μεις εδώ, τι περιμένουμε; Να φύγουν κι όσοι έχουν απομείνει; Για να πέσουμε πιο χαμηλά; Για να καλυφτεί το "κενό" με τα εισαγόμενα βιομηχανικά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΑ

Παξιμαδάκια, Μαγαζιά, Συναυλίες, Ειδήσεις κ.ά. 2

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΙ ΟΛΑ Τ' ΑΛΛΑ

Συνάντηση Βορρά Νότου στο Ελσίνκι (του Στέλιου Ελληνιάδη).....	11
Δημήτρης Χριστοδούλου (του Λευτέρη Παπαδόπουλου).....	15
Χαρούλα Αλεξίου (ΑΦΙΕΡΩΜΑ).....	17
Δημήτρης Λάγιος (του Νίκου Παπαδάκη).....	49
Νικ Γκραβενίτης (του Νίκου Σαββάτη).....	51
Στράτος Διονυσίου (του Στέλιου Ελληνιάδη).....	58
Πάυλος Σιδηρόπουλος (του Πάνου Ηλιόπουλου).....	60
Απόστολος Καλδάρης (του Παναγιώτη Κουνάδη).....	62
Βιβλία (του Νίκου Παπαδάκη).....	76
Δισκογραφία (της Ιωάννας Κλειάσιου).....	78
Δισκοπαρουσίαση	81

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Για τα 20χρονα της Χαρούλας Αλεξίου στο τραγούδι Με κείμενα των Στέλιου Ελληνιάδη, Αχιλλέα Θεοφίλου, Δήμητρας Γαλάνη, Νίκου Πορτοκάλογλου και Γιάννη Πάριου	X 1
Πλήρης Δισκογραφία (της Ιωάννας Κλειάσιου).....	X 26

ΧΑΡΙΣ ΑΛΒΕΙΟΥ

αφιέρωμα

ΚΕΙΜΕΝΑ:

Δήμητρα Γαλάνη
Στέλιος Ελληνιάδης
Αχιλλέας Θεοφίλου
Γιάννης Πάριος
Νίκος Πορτοκάλογλου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Στέλιος Ελληνιάδης - Ιωάννα Κλειάσιου

Το κορίτσι απ' τη ΘΗΒΑ 1950-1970

Ακριδώς
στη μέση του
20ου αιώνα, στις 27
Δεκέμβρη του 1950, γεν-
νιέται στη Θήβα η Χαρίκλεια
Ρουπάκα, του Θανάση και της
Ιφιγένειας, μ' ένα αδερφάκι μεγαλύτερο
της κατά δύο χρόνια, το Γιώργο.

Ο πατέρας της είναι Θηβαίος, με 4 αδερφούς και
μια αδερφή. Η μητέρα της γεννήθηκε στον Πειραιά, από
γονείς μικρασιάτες, και μετά το χωρισμό των γονιών της
ζει στη Θήβα με τον πατέρα της, που τραγουδάει και
παίζει μουσική με ένα λαουτοκίθαρο που το έχει φτιάξει
μόνος του. Ο παππούς πεθαίνει λίγες μέρες πριν γεννηθεί
η Χαρίκλεια ή Χαρούλα, όπως τη φωνάζουν όλοι.

Η οικογένεια είναι αγροτική και η ζωή δύσκολη στην
επαρχία αλλά κυλάει χωρίς αναταράξεις, ως το 1959,
που αρρωσταίνει ο πατέρας της Χαρούλας και κατεβαίνουν
όλοι στην Αθήνα για να μπει στον Ευαγγελισμό, όπου
τρεις μήνες αργότερα πεθαίνει από χίρωση του ήπατος.
Μετά απ' αυτό το τραγικό συμβάν, δεν έχουν λόγο να γυ-
ρίσουν στη Θήβα και αποφασίζουν να εγκατασταθούν μό-
νιμα στην Αθήνα, κοντά στη μητέρα της κυρίας
Ιφιγένειας που μένει στα παραπήγματα στο Δουργούτι
μαζί με άλλους μικρασιάτες πρόσφυγες, έλληνες και αρ-
μενένους. Εκεί ανοίγουν κι ένα μαγαζάκι για να πουλάνε
κρεμμύδια, πατάτες και μαρούλια, πριν το μετατρέψουν
σε μικρό μπακάλικο. Εκεί - στο δημοτικό σχολείο της
οδού Φραντζή - δγάζει και η Χαρούλα την 3η και την 4η
τάξη. Στη συνέχεια, η χήρα με τα δύο παιδιά και το μπα-
κάλικο μετακομίζουν - για την 5η δημοτικού - στο
Αιγάλεω, πίσω απ' το γήπεδο και για την 6η στην
Ακαδημία Πλάτωνος, Επιδάυρου 75 στον Άγιο-Γιώργη.

Η Χαρούλα τελειώνει το δημοτικό το '62 και εκεί τελει-
ώνουν και τα σχέδια που φτιάχνει στο μυαλό της για το
Πολυτεχνείο. Το μπακάλικο κλείνει οριστικά στο
Αιγάλεω και η κυρία Ιφιγένεια αρχίζει να δουλεύει παρα-
δουλεύτρια και καθαρίστρια. Η συνέχιση των σπουδών εί-
ναι μια αβάσταχτη πολυτέλεια για την οικογένεια. Τα
μεροκάματα είναι πολύ χαμηλά και τα παιδιά πρέπει να
πιάσουν δουλειά. Ήδη από το '60, στα δώδεκα του, ο
Γιώργος δουλεύει βοηθός σε συνεργεία αυτοκινήτων.

Η Χαρούλα μπαίνει στην Οικοκυρική Σχολή και παράλ-
ληλα πιάνει δουλειά, από το '63, σε ένα οικοπεδικό συνε-
ταιρισμό που έχει τα γραφεία του σε ένα κτίριο που το κα-
θαρίζει η κυρία Ιφιγένεια.

Το πρωί, Μασσαλίας και Καπλανών, μαθαίνει ραπτική
και το απόγευμα κατηφορίζει στην πλατεία Κάνιγγος,

Χαλκοκονδύλη

25, για να κόβει

αποδείξεις και να κρατάει

τα λογιστικά βιβλία για τις

αγοραπωλησίες των οικοπέδων.

Αυτά έως το '67 που τελειώνει την

Οικοκυρική και αρχίζει να ράβει επαγγελματικά

στο σπίτι.

Εν τω μεταξύ ο Γιώργος τον περισσότερο καιρό λείπει,
γιατί μπαρκάρει στις ανεμότρατες στην αρχή και στα
εμπορικά καράδια αργότερα. Από ένα τέτοιο ταξίδι φέρνει
στο σπίτι και μια κιθάρα απ' την Ισπανία. Η Χαρούλα τη
γκρατζουνάει και παίρνει μαθήματα απ' τον Αντώνη
Πελεκάνο, που σήμερα έχει ωδείο στο Κουκάκι. Κατά τ'
άλλα δουλειά και όνειρα απραγματοποίητα, όπως τόσα
παιδιά που στριμώνχονται στις συνοικίες της Αθήνας και
του Πειραιά, θύματα της μαζικής εσωτερικής μετανά-
στευσης που συντελείται στη δεκαετία του '60.

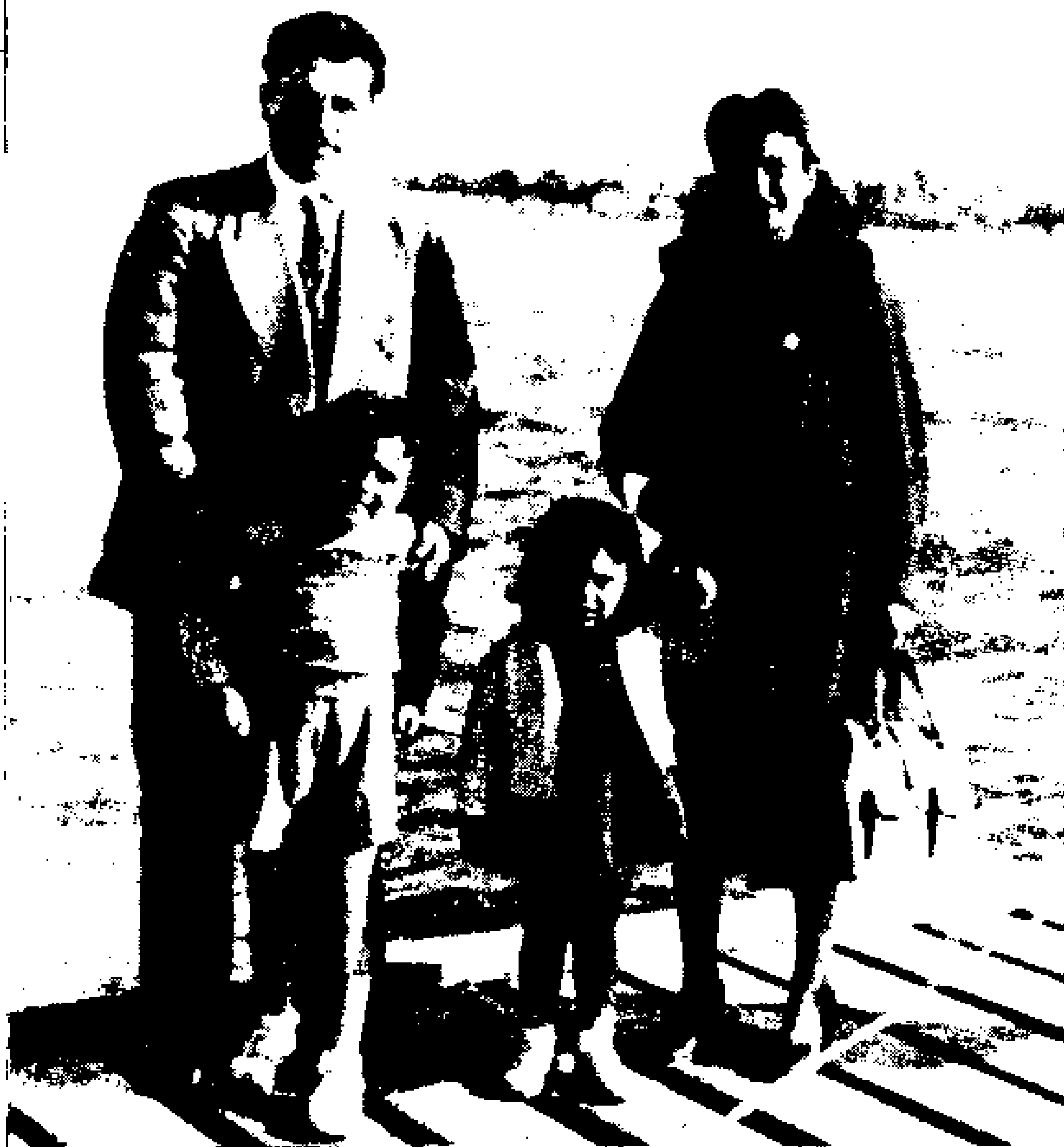
Οι δύο γυναίκες μένουν μόνες και κανένα φως δεν φαίνε-
ται να λάμπει στον ορίζοντα.

Εως ότου εμφανίζεται ένα πρωί ο Γιώργος, στο σπίτι,
που μόλις είχε γυρίσει από ένα ταξίδι και προτείνει στη
Χαρούλα ν' αφήσει τις δαχτυλίθρες και τα βελόνια, για να
δοκιμάσει την τύχη της στο τραγούδι. Η Χαρούλα ξαφ-
νιάζεται και διστάζει. Όχι πως της αρέσει η μοδιστρίκη,
αλλά το όνειρο της ήταν να γίνει αρχιτέκτονας, όχι τρα-
γουδίστρια.

"Το τραγούδι μου άρεσε πάρα πολύ, αλλά τι σήμαινε αυτό.
Ήταν κάτι που υπήρχε στην οικογένεια, όλοι τραγουδούσαν
πολύ καλά. Όλοι στο σόι μας έλεγαν ότι ο Γιώργος έπρεπε
να γίνει τραγουδιστής, αυτός ήτανε ψώνιο. Εγώ δεν είχα πο-
τέ εκδηλώσει τέτοια επιθυμία.

Ήμουν το καλό κορίτσι, η σοβαρή, η εργατική, η προκο-
μένη, που θα πετύχαινε στη ζωή της, το παράδειγμα. Η μά-
να μου ετοίμαζε κάτι χαρτιά για να με στείλει στη Γαλλία,
είχαμε κάτι μακρινούς συγγενείς στη Λυών, να σπουδάσω
σχέδιο μόδας, γι' αυτό έκανα και γαλλικά. Το είχα απωθη-
μένο, ήθελα να σπουδάσω. Όταν η μάνα μου μου είπε ότι δεν
θα μπορούσα να συνεχίσω το σχολείο, γιατί δεν είχαμε λε-
φτά, μου στοίχισε. Η επιλογή της να πάω στην Οικοκυρική
ήταν αξιοπρεπής και θα τα κατάφερνα γιατί ήμουν έξυπνη
αλλά δεν ήτανε αυτό που ήθελα εγώ να κάνω".

Όμως ο Γιώργος δεν κάνει πλάκα. Έχει μιλήσει με τον
γνωστό τραγουδιστή των μπουάτ, τον Αλέξη Γεωργίου,
που προσπαθεί να φτιάξει πρόγραμμα για την
"Αρχιτεκτονική", στην οδό Πανεπιστημίου, και δύο μέρες
πριν απ' την έναρξη δεν έχει ακόμα βρει μια τραγουδί-
στρια.

Οικογενειακές φωτογραφίες απ' τη Θήβα

"Να πας εσύ" λέει ο Γιώργος στη Χαρούλα. Η Χαρούλα διστάζει γιατί η εικόνα που έχει στο μυαλό της από τα μαγαζιά, δεν την εμπνέει. Ούτε το παλκοσένικο όπως το ξέρει από τις ελληνικές ταινίες, ούτε το κλίμα των μπουάτ της Πλάκας που έχουν αρχίσει να παρακμάζουν. Δεν της αρέσει καθόλου η ιδέα να κρατάει ένα ντέφι καθισμένη σε μια καρέκλα, στα 19 της χρόνια. Ο Γιώργος επιμένει. Αυτό το μαγαζί είναι διαφορετικό. Και την πείθει. Είναι κι ο Αλέξης στη μέση, που τον έχουν γνωρίσει από ένα κοινό φίλο και η Χαρούλα τον έχει ακούσει στο "Τετράδιο" και τη "Ρουλότα", στις μόνες μπουάτ που έχει πάει.

Εκείνο το βράδυ, κατεβαίνουν στην "Αρχιτεκτονική" και συναντούν τον Αλέξη. Της εξηγεί ότι εδώ τα πράγματα είναι διαφορετικά. Το πρόγραμμα θα αρχίσει με πιάνο και χορευτική μουσική και κάποια στιγμή αργότερα θα βγαίνει η Χαρούλα για να πει 2-3 τραγούδια της εποχής. Ο Αλέξης τα έχει σχεδιάσει όλα, χωρίς βέβαια να έχει ακούσει ποτέ τη Χαρούλα να τραγουδάει. Τελικά η Χαρούλα πειθεται, από την επιμονή του Γιώργου και την άνεση του Αλέξη. Εξάλλου, το γεγονός έρχεται να ταραξεί τα ήσυχα νερά της ζωής της. Κι έτσι κλείνεται το πρώτο ραντεβού για την πρόβα της επόμενης μέρας. Το μεσημέρι είναι όλοι εκεί. Ο Αλέξης, ο πιανίστας Τζίμης Κασσαβέτης, ο Θανάσης Πολυκανδριώτης και άλλοι μουσικοί. Όταν έρχεται η σειρά της Χαρούλας, ο Κίμων Βασιλάς που είναι υπεύθυνος για την ορχήστρα τη ρωτάει που έχει δουλέψει. Πού να έχει δουλέψει; Πουθενά! Πανικός. Το μαγαζί ανοίγει την επόμενη μέρα με μια τραγουδίστρια που ανεβαίνει για πρώτη φορά στο πάλκο και κανένας δεν την έχει ακούσει να τραγουδάει, αν τραγουδάει. Τελικά και χάρη στην επιμονή του Αλέξη αρχίζουν να τη ρωτάνε ποιά τραγούδια ξέρει αφού χρόνος δεν υπάρχει για να μάθει αυτά που ίσως θα της ζητούσαν να πει. Και χωρίς να υπολογίζουν ότι η Χαρούλα ξέρει τα πάντα. Όλη μέρα στο σπίτι, την ώρα που ράβει, το ραδιόφωνο είναι μονίμως ανοιχτό

και σιγοτραγουδάει. Τα ξέρει όλα. Το ρεπερτόριο της ατελείωτο, με όλα τα σουζέ της εποχής. Κυριαρχεί "Ο Δρόμος" των Μίμη Πλέσσα - Λευτέρη Παπαδόπουλου με το Γιάννη Πουλόπουλο. Και Ο Ζαμπέτας στις δόξες του, "Τι να φταίει", "Σταλιά-σταλιά", "Τον αγαπώ". Της βρίσκουν τον τόνο, τραγουδάει. Ωραία, έλα αύριο. Μεροκάματο 200 δραχμές. Μα η Χαρούλα κλωτσάει, απ' τη δουλειά της βγάζει περισσότερα, δουλεύει από 12 χρόνων, τελικά 300. Ο Αλέξης παίρνει 500.

Είναι 16 ή 17 Γενάρη του '70. Ημέρα Παρασκευή. Η ζωή της Χαρούλας αλλάζει από σήμερα, δεν την λένε πια Χαρούλα Ρουπάκα. Είναι τώρα η Χάρις Αθανασίου. Αυτό της εξασφαλίζει ένα πέπλο που θα την κρύψει από τους θείους στη Θήβα, τ' αδέρφια του πατέρα της, που θα θυμώσουνε αν ακούσουν ότι η ανηψιά τους έγινε τραγουδίστρια. Παίρνει το Αθανασίου απ' το όνομα του πατέρα της και αλλάζει το Χαρούλα σε Χάρις, ως καλλιτεχνικότερο. Μόνη της. Κι έτσι πρωτοεμφανίζεται εκείνο το βράδυ, στο λαϊκό μέρος του προγράμματος, μετά τη μια, στην "Αρχιτεκτονική". Σε μια βραδυά πριβέ, επί τη ονομαστική εορτή του επιχειρηματία του μαγαζιού, με καλεσμένους διάφορους επώνυμους αθηναίους, κοσμικούς, παραγωγούς του κινηματογράφου και ηθοποιούς. Καρέζη, Καζάκος, Αλεξανδράκης, Χατζηαργύρη, Καββαδία, Κρούσκα, Τζέμης Πάρις και άλλα ονόματα γνωστά και άγνωστα στη μοδιστρούλα απ' τη Θήβα.

"Οι ηθοποιοί με εντυπωσίασαν, ο Καρέζας δεν μου έλεγε τίποτα, πού τους ήξερα εγώ αυτούς. Πριν προλάβω να συνειδητοποιήσω τι έκανα, βγήκα, είπα τα τραγούδια μου και κατέβηκα".

Εκείνο το βράδυ όλα πάνε καλά, αλλά δεύτερο βράδυ δεν θα υπάρξει. Φεύγει ο Πολυκανδριώτης, γιατί έχει κλείσει με το Γαβαλά και ο Κιτσίκης τους ανακοινώνει ότι δεν μπορεί να συνεχίσει το πρόγραμμα χωρίς μπουζούκι. Έτσι μαζί με την έναρξη γίνεται και το φινάλε. Και η Χαρούλα, χωρίς να την πολυνοιάξει, γυρίζει στα υφάσματα και τις

κλωστές της. Όμως μέσα στο σόι κυκλοφορεί ότι η Χαρούλα έγινε τραγουδίστρια και εμφανίζεται ένας οικογενειακός φίλος που μιλάει για ένα κέντρο στην παραλία που ψάχνει για τραγουδίστρια. Η οικογένεια μένει τώρα σε ένα παράνομο που κτίσθηκε λίγο πριν απ' τις εκλογές του '64 σ' ένα οικόπεδο που αγόρασε η κυρία Ιφιγένεια στο Φάληρο. Το μαγαζί είναι στο Τροκαντερό και λέγεται "Απόλλων 60". Είναι μπαρ που μοιάζει με καφετέρια, έχει ένα μικρό πάγκο κοντά στον ένα τοίχο, με τέσσερεις μουσικούς απ' τους οποίους ο ένας τραγουδάει και τους λείπει μια κοπέλλα.

Αλέξης Γεωργίου

"Εγώ το μόνο που τους είπα είναι ότι δεν κάθονται σε καρέκλα, θα λέω τρία τραγούδια, όρθια, και θα φύγω".

Η Χαρούλα ακόμη ζει στον κόσμο της. Χαμπάρι δεν παίρνει. Το μαγαζί της φαίνεται σχεδόν πάντα άδειο κι ο κόσμος που μπαينوβγαίνει δεν την αγγίζει καθόλου, κόσμος του μπαρ. Ένα βράδυ εμφανίζεται ένας μπουζουξής, ο Λευτέρης Ζαμπέλης, που κάποιος τον πήγε εκεί για να ακούσει τη Χαρούλα. Ψάχνει για μια τραγουδίστρια για το μαγαζί που δουλεύει εκείνος. Πιάνει τη Χαρούλα και της λέει ότι "πρέπει να έρθεις μαζί μου, τι δουλειά έχεις εσύ εδώ". Η Χαρούλα δεν έχει πολλές αντιρρήσεις, φεύγει αμέσως απ' το μπαρ και πάει με το Ζαμπέλη στην "Κατίνα" στο Φλοίσβο. Μαγαζί τουριστικό που δουλεύει με γκρουπ. Λαϊκό πρόγραμμα, ορχήστρα, συρτάκι. Είναι Φλεβάρης. Πριν περάσουν πολλές μέρες, ο Ζαμπέλης ξαναπιάνει τη Χαρούλα και της λέει ότι δεν κάνει ούτε γι' αυτό το μαγαζί, ποιός να την ακούσει εκεί και την πάει σ' ένα άλλο στην Πλάκα, στο "Ναπολέον". Είναι Απόκριες και τα μαγαζιά ετοιμάζουν τα καλοκαιρινά προγράμματα. Εκεί τραγουδάνε ο Μανιατάκης, η Σούλη Σαμπάχ, ο Δώρος Γεωργιάδης και η Σούλα Μαρτίνη. Φεύγει η Σαμπάχ και προσλαμβάνεται η Χαρούλα, που τώρα πια λέγεται Χάρις Αλεξίου.

"Το άλλαξα μετά την "Αρχιτεκτονική", γιατί φανταζόμουν την ταμπέλα μου δίπλα στον Αλέξη κι έλεγα, Αλέξης Γεωργίου

- Χάρις Αλεξίου, φίρμες".

Στο "Ναπολέον" η Χάρις δουλεύει 20-30 μέρες κι ένα βράδυ της ανακοινώνουν ότι τη σταματάνε. Είναι Καθαρή Δευτέρα. Πέρασαν οι Απόκριες και οι δουλειές είναι πεσμένες. Από πού θα έρθει τώρα μια νέα πρόταση; Ο Μοστρός φτιάχνει το καλοκαιρινό του πρόγραμμα και έχει ζητήσει τη Μαρτίνη, η οποία όμως δεν πάει αν δεν πάρουν και τον Γεωργιάδη. Τελικά η Μαρτίνη δεν πάει, γιατί ο Μοστρός θυμώνει μαζί της, αλλά εκείνη παροτρύνει τη Χαρούλα να πάει στη θέση της. Η επαφή γίνεται με το γαμπρό του Μοστρού που περνάει απ' το "Ναπολέον" και την καλεί να πάει απ' το μαγαζί να τη δει ο Μοστρός και να την ακούσει ο Γιάννης Καραμπεσίνης που φτιάχνει το πρόγραμμα. Πράγματι, ένα μεσημέρι τη δοκιμάζει και την καλεί να δουλέψει το ίδιο βράδυ, με τη Μαίρη Μαραντή, την Κλειώ Δενάρδου και το Φώτη Μεταξόπουλο, αυτό που λένε "ρεβύ πίστας".

Με το Μοστρό η Χάρις Αλεξίου υπογράφει το πρώτο της συμβόλαιο, για την καλοκαιρινή σαιζόν. Όμως κι αυτή η συνεργασία δεν ολοκληρώνεται. Την Κυριακή των Βαΐων, ο Μοστρός δηλώνει ότι δεν θα την κρατήσει, με διάφορες δικαιολογίες, ότι δεν του δίνουν άδεια για τα μικρόφωνα στο καλοκαιρινό και άλλα τέτοια, ενώ έχει ήδη κλείσει την Μαίρη Πάλλη στη θέση της Χαρούλας. Δεν του κάνει η Χαρούλα, δεν είναι μπριόζα, δεν είναι αεράτη, μόνο τραγουδάει - και μάλιστα φοβισμένα.

Και με το συμβόλαιο; Ο Μοστρός είναι κατηγορηματικός, να το φέρεις πίσω, λέει, γιατί αν κάνεις καταγγελία θα βγάλεις κακό όνομα στα μαγαζιά και δεν θα σε παίρνει κανένας! Και για τη Χαρούλα είναι δύσκολο να κάνει πίσω πια. Έχει εγκαταλείψει τη μοδιστρική και άλλαξε επάγγελμα. Είναι τραγουδίστρια. Και έχουνε πιάσει και σπίτι με νοίκι, γιατί δεν μπορεί να μένει πια στις παράγκες και τα ρέματα.

Αυτή η "απόλυση" την κλονίζει και ο μόνος άνθρωπος που προσπαθεί να της δώσει κουράγιο είναι ο Σαράντης, που παίζει δεύτερο μπουζούκι στον Καραμπεσίνη. Και είναι ακόμα κλαμμένη όταν στο καμαρίνι της μπαίνει κάποιος απ' τον Οικογενειακό Θησαυρό που της προτείνει να πάει σ' ένα μαγαζί στις Τζιτζιφιές. Κάποιος Πητ, που προμηθεύει πιάτα στα μαγαζιά, έχει πάρει τη "Βεντέτα", όπου τραγουδούσε η Πόλυ Πάνου, τη βαφτίζει "Πητ", βάζει τη φωτογραφία του στις ταμπέλες και ψάχνει για τραγουδίστριες. Μάιος του '70. Στου "Πητ" η Χαρούλα θα δουλέψει μια βδομάδα. "Ας έχουμε και μια που τα λέει" παρότρυναν οι μουσικοί τον Πητ, που αξιολογεί τις "τραγουδίστριες" από το μίνι. Η Χαρούλα παραμένει φοβισμένη και ντροπαλή, χωρίς μίνι, αλλά με μια φωνή που μετράει, ακόμα και που δεν υπολογίζεται σαν το πιο σημαντικό προσόν που

Κως, 1967

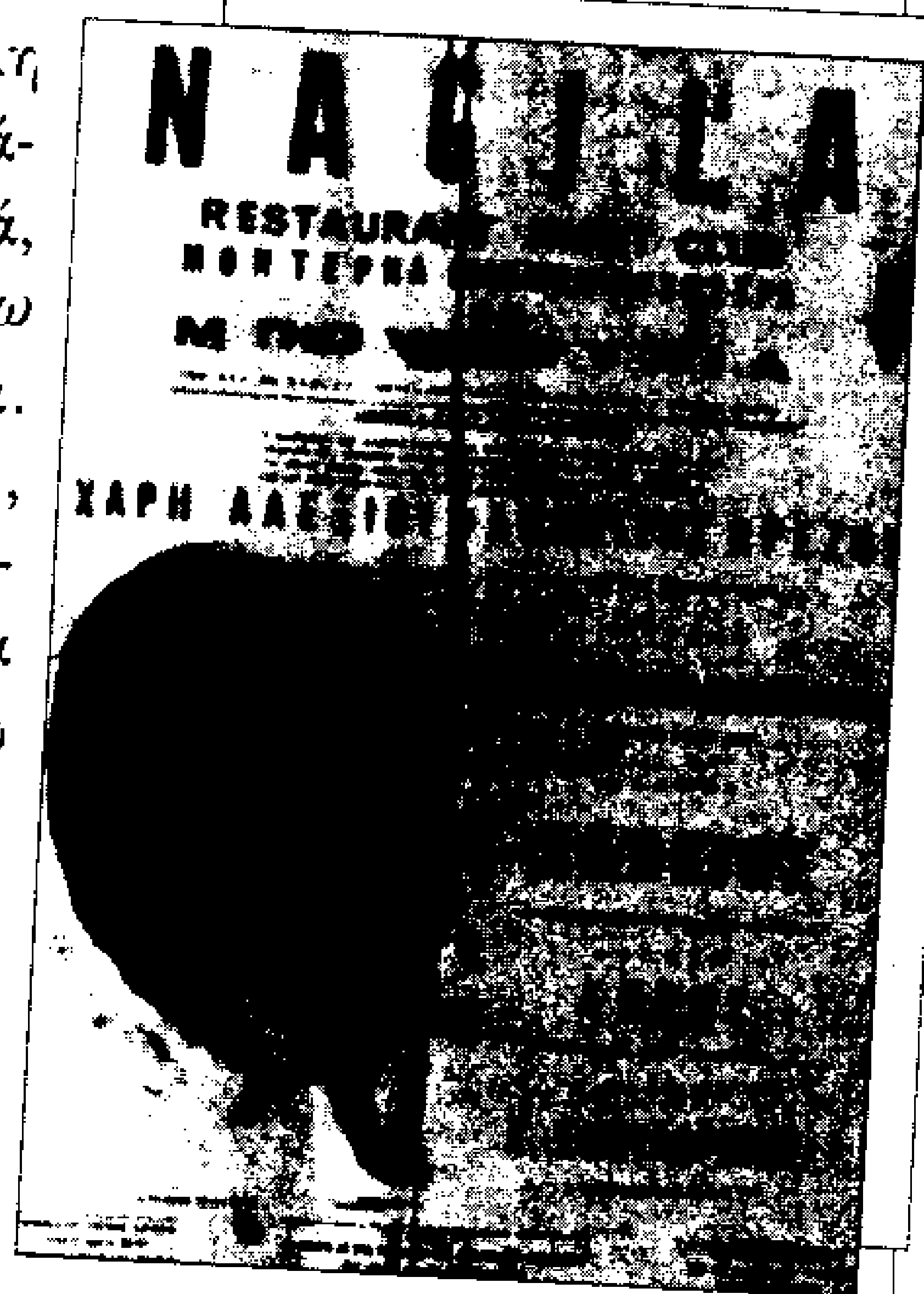
διαθέτει μια τραγουδίστρια. Ο "Πητ" είναι το πρώτο "αυθεντικό" σκυλάδικο που φιλοξενεί τη Χαρούλα. Όμως, πάνω στη βδομάδα, ξεσπάει στο μαγαζί ο πρώτος καυγάς. Καρέκλες, μπουκάλια, τραπέζια, όλα στην πίστα. Τρομοκρατημένη η Χαρούλα μαζεύει τα ρούχα της και φεύγει κρυφά. Ο Πητ προσπαθεί να τη μεταπείσει, υποσχόμενος ότι θα την κάνει βεντέτα, αλλά δεν τα καταφέρνει. Εκείνες τις μέρες φεύγει απ' το μαγαζί και ο ντράμερ, ο Χρήστος Ζόκας, οικογενειακός φίλος της οικογένειας Ρουπάκα απ' το Αιγάλεω. Πελάτης στο μπακάλικο της κυρίας Ιφιγένειας και οι κόρες του κάνουν παρέα με τη Χαρούλα. Ο Ζόκας έχει μια πρόταση για δουλειά σ' ένα ελληνικό μαγαζί στο Γιοχάνεσμπουργκ και σκέφτεται να πάει. Η ιδέα αρέσει στη Χαρούλα, αλλά πρέπει να πειστεί και η μαμά, που δεν την αφήνει να πάει ούτε στη Ρόδο. Το καθήκον πέφτει στο Ζόκα, που προσπαθεί να εξηγήσει στην κυρία Ιφιγένεια, ότι οι συνθήκες είναι καλές, το μεροκάματο καλό, 500 δραχμές συν τη χατούρα, εν πάση περιπτώσει θα προσέχει ο ίδιος τη Χαρούλα. Έτσι, η Χαρούλα υπογράφει συμβόλαιο για 4 μήνες στη Νότια Αφρική, στο "Ναγκίλα", ένα κοσμικό εστιατόριο με πρόγραμμα, όπως τα αντίστοιχα κέντρα του εξωτερικού, το οποίο συναγωνίζεται ένα άλλο παλιότερο μαγαζί, το "Ακρόπολις" που είναι και το πιο γνωστό στο Γιοχάνεσμπουργκ. Το πρόγραμμα αρχίζει με χορευτική μουσική και στο λαϊκό τραγουδάει ο Δημήτρης Κρέζος και παίζει βιολί ο Χρόνης Χαλκιάς. Όμως οι δουλειές δεν πάνε

καλά, η Χαρούλα θέλει να φύγει αλλά δεν μπορεί, τους χρωστάνε μεροκάματα και λίγο πριν τελειώσει η σαιζόν ο επιχειρηματίας βάζει φωτιά στο μαγαζί και το καίει.

Γυρίζοντας στην Αθήνα, η Χαρούλα βρίσκει ένα μήνυμα του εκδότη του Οικογενειακού Θησαυρού. Ο Παπαχριστοφίλου έχει παραμερίσει το βοηθό του και κολάει αυτός στη Χαρούλα. Το μήνυμα αφορά ένα άλλο μαγαζί στη Φιλοθέη, κοντά στα Σίδερα, ένα σκυλάδικο του κερατά, όπου δουλεύουν ήδη ο Δημήτρης Τζανής, η Σάσα Καστούρα και η Κία Μπόζου. Ο Παπαχριστοφίλου φροντίζει να μπει το όνομα Χάρις Αλεξίου στις ταμπέλες, πριν ακόμα ανοίξει το μαγαζί, και εμφανίζει τη Χαρούλα ως αρραβωνιαστικιά του, υπό την "υψηλή" προστασία του.

Ένα βράδυ, πλησιάζει τη Χαρούλα ο Ζαν Ζανό, και της λέει ότι η θέση της δεν είναι σε τέτοια μαγαζιά κι ότι αυτός θα τη βοηθήσει να πάει σ' ένα καλύτερο μαγαζί. Φεύγοντας της αφήνει την κάρτα του, Καλλιτεχνικός Πράκτωρ. Με άνεση πια, η Χαρούλα εγκαταλείπει και την "Πράσινη Γωνιά" και μεταφέρεται στην Πλάκα, σ' ένα μαγαζί που τραγουδάει ο Γιώργος Χατζηαντωνίου, η πρώτη φίρμα που συναντάει η Χαρούλα στην περιπλάνησή της από μαγαζί σε μαγαζί. Το "Μεσάνυχτα και Κάτι", παλιά "Κίτρινο Κουνέλι", είναι ένα υπόγειο ακριβώς απέναντι από του "Μοστρού". Πίσω μένει η "Πράσινη Γωνιά" της Φιλοθέης, αλλά και ο Παπαχριστοφίλου, που έβαλε την ταμπέλα της και την παρουσίασε ως αρραβωνιαστικιά του! Ξεκρέμαστος και εκτεθειμένος στον κύκλο του που δεν μπορεί να ελέγξει μια άγνωστη και πρωτοεμφανιζόμενη τραγουδίστρια, μετατρέπεται σε μόνιμο εχθρό της και της ανοίγει πόλεμο μέσα από τις σελίδες του Θησαυρού.

Και οι περιπέτειες δεν τελειώνουν. Πριν ακόμα βγει η χρονιά, ο Χατζηαντωνίου τα χαλάει με την επιχείρησή και φεύγει, για να αντικατασταθεί από το Βασίλη Βασιλειάδη που έχει διάφορα σουξέ στην αγορά, "Από αύριο θα σε βάλω στην κατάψυξη" κ.ά. Το σκηνικό αλλάζει, μπαίνει, γιατί όλοι πρέπει να λένε τραγούδια του. Πρώτος φεύγει ο Σταθάτος, ο μπουζουξής. Στη θέση του ο Βασιλειάδης φέρνει το Στέλιο Βαμβακάρη. Εκεί η Χαρούλα συναντάει για πρώτη φορά και το Μάρκο.

Εν τω μεταξύ, ο Σταθάτος βρίσκει ένα μαγαζί στην Κηφισιάς, στο Μαρούσι, στην Φραγκοκκλησιά, που έχει ανάγκη από πρόγραμμα. Και όλοι μαζί, τραγουδιστές και ορχήστρα, μαζεύουν τα πράγματα τους απ' την Πλάκα και εγκαθίστανται στο "Μαριμπέλ 40" αφήνοντας πίσω τον Βασιλειάδη με τον Βαμβακάρη. Πρώτος άντρας στο "Μαριμπέλ 40" ο Δημήτρης Πάτας και πρώτη γυναίκα η Χάρης Αλεξίου. Είναι Δεκέμβρης του '70.

Σε λιγότερο από ένα χρόνο, η Χαρούλα όχι μόνο έχει μπει στην τροχιά του τραγουδιού και της νύχτας, αλλά έχει ήδη δουλέψει σε 10 μαγαζιά!

Αρχιτεκτονική, Απόλλων 60, Κατίνα, Ναπολέον, Μοστρού, Πητ, Ναγκίλα, Πράσινη Γωνιά, Μεσάνυχτα και κάτι, Μαριμπέλ 40 !!

Ανέμεσα στις παρέες που διασκεδάζουν στο "Μαριμπέλ 40" είναι κι ένα παιδί που δούλευε παλιότερα στην ODEON, ο Γιάννης Καλογερόπουλος. Εντυπωσιασμένος από τα χαρίσματα της Χαρούλας παίρνει την πρωτοβουλία και συνεννοείται με το Μάτσα για μια ακρόαση στο στούντιο της Κολούμπια. Εκείνη τη μέρα, γράφει στο στούντιο ο Απόστολος Καλδάρας, ετοιμάζει το δίσκο "Ο Νταλάρας τραγουδάει Καλδάρα". Κάποια στιγμή, σ' ένα διάλειμμα της ηχογράφησης, μπαίνει η Χαρούλα στη σάλα και τραγουδάει "Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι". Είναι Γενάρης του '71 και η προσπάθεια της αυτή είναι επιτυχής, σε αντίθεση με την προηγούμενη απόπειρα της, όταν ο Αλέκος Πατσιφάς με παρέμβαση του συνθέτη Γιώργου Κριμιζάκη τη δοκιμάζει με τη συνοδεία πιάνου στο μικρό δωματάκι του πάνω ορόφου της ΛΥΡΑ και την απορρίπτει! Ο Μάτσας εγκρίνει το δοκιμαστικό και σε λίγες μέρες η κυρία Ιφιγένεια υπογράφει, το πρώτο δισκογραφικό συμβόλαιο για λογαριασμό της Χαρούλας, που σύμφωνα με το νόμο είναι ακόμα ανήλικη, αφού δεν έχει κλείσει τα 21.

Μετά από 15 μέρες, χτυπάει το τηλέφωνο στο σπίτι. Είναι ο παραγωγός της MINΩΣ Αχιλλέας Θεοφίλου.

"Χαρούλα, έλα από την εταιρία ν' ακούσεις ένα τραγούδι του Βασιλειάδη!"

Ο Βασιλειάδης μόλις ακούει ότι η εταιρία του προτείνει τη μικρή που τον εγκατέλειψε στην Πλάκα, αρχίζει τις γκρίνιες, όμως τελικά μια και το ζητάει η εταιρία δέχεται.

Έτσι μπαίνει στο στούντιο η Χαρούλα και κάνει την παρθενική της εγγραφή με το τραγούδι "Όταν πίνει μια γυναίκα", που προορίζεται για τη δεύτερη πλευρά ενός δίσκου 45 στροφών, που στην αἰόψη του θα έχει το τραγούδι "Συνειδήση μου" του Βασιλειάδη με ερμηνευτή τον Μπάμπη Τσετίνη.

"Αρχικά αυτό το τραγούδι είχαν σκοπό να το δώσουν να το πει η Νανά Χάρμα, έλειπε όμως στην Αμερική και δεν ήθελαν να καθυστερήσουν. Το είχαν επίσης δοκιμάσει με τη Διαμάντη και με μια άλλη κοπέλλα, κάποια Πετράκη. Μου κλείνουν ραντεβού

"Μεσάνυχτα και κάτι". Μπουζούκι ο Στ. Βαμβακάρης

και πάω στο σπίτι του Βασιλειάδη, στην Κηφισιά. Μου μαθαίνει το τραγούδι και το ηχογραφώ. Μετά από λίγες μέρες βγαίνει ο δίσκος και εκεί που καθόμαστε σπίτι, Κυριακή πρωί, και ακούμε την εκπομπή της Μίνως, βάζουν ξαφνικά το τραγούδι, αλλά εγώ δεν αναγνωρίζω τη φωνή μου. Άκου ρε μαμά, λέω, πως την κάνει το ραδιόφωνο τη φωνή. Όσο προχωράει όμως το τραγούδι καταλαβαίνω ότι δεν είναι η δική μου η φωνή! Τη Δευτέρα το πρωί, παίρνω το Μάτσα για να του το πω και μαθαίνω τι έχει συμβεί. Ο ηχολήπτης αντί ν' ανεβάσει τη δική μου φωνή απ' το πολυκάναλο για το ρεμίξ, ανέβασε τη φωνή της Πετράκη και βγήκε ο δίσκος με τη δική της φωνή και με το δικό μου όνομα! Το λάθος διορθώθηκε αμέσως, αλλά είχαν ήδη κοπεί κάποιοι δίσκοι. Τραβάει και μια μηνυσάρα η Πετράκη και με το δικό της. Πίστευε ότι βάλανε τη φωνή της για να προωθήσουν εμένα. Πέρσι, στο νοσοκομείο που είχα πάει για να δω το Γιώργο που είχε σπάσει κάτι κόκκαλα, συνάντησα την αδελφή της, που ήτανε στο διπλανό δωμάτιο. Και μου ρίχνει κάτι κατάρες, εδώ θα τα φας τα λεφτά σου γι' αυτό που έκανες στην αδελφή μου και τέτοια. Είκοσι χρόνια μετά. Σκέφου πόσο σημαντικό ήταν γι' αυτή τη γυναίκα που μπήκε στο στούντιο, το ηχογράφησε και μετά της το πήρανε μέσα απ' τα χέρια. Ίσως να υπάρχει ακόμα το δίσκάκι με τη φωνή της σε κάποιο τζουκ μποξ της επαρχίας".

Καλημέρα Χαρούλα

του ΑΧΙΛΛΕΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Η νύχτα
Μιλάει για
Το βουνό
Δεν πειράζει που εγώ μένω σιωπηλός

ΚΟΥΠΛΕ I

Σινιέ. Λάθη σινιέ. Ψέμματα και αλήθειες σινιέ. Και απ' όλα αυτά ξεχωρίζει ένας σμηνίτης -ο ωραιότερος της παρέας- που "μεταφέρεται" στη Λήμνο για τη θητεία του. Δεν έχει "καμμιά τά-ξη" μέσα του, πίνει μπυρόνια, βρίζει Ντέταρι, ραδιόφωνο παγκοσμίου λήψεως και κασσετόφωνο, λογικό είναι να φωνάζει μέσα στη μανία του "γειά σου Χαρούλα"...

Κι εγώ παρείσακτος στην παρέα του μεταμορφώνομαι σ' έναν λαθραίο ακροατή και θαυμαστή σου.

Τρία λεπτά κράτησε το μακελιό όσο και το τραγούδι. Μετά ξανάγινα σινιέ. Σοβαρότης σινιέ. Κι ούτε σχολίασα τον σμηνίτη που έλεγε δυνατά στην κυρία "Αριστερή μεν, φωνάρα δε... Τι να το κάνεις..." Η προσγείωση έσβησε το περιστατικό.

ΚΟΥΠΛΕ II

Ό,τι κάνουμε μεγαλώνει το χάος. Επομένως πρέπει να κάνουμε το ελάχιστο δυνατό, αγάπη μου

η ζωή δεν είναι σκεπασμένα έπιπλα που περιμένουν το παρελθόν,
το ξέρω,

υπάρχουν πολλοί που "ψήνουν" το φεγγάρι σαν τηγανιτό αυγό με το "μπλα-μπλα"
όλα καλά και άγια

και το στρογγυλό ντεκολτέ

και τα παπούτσια με τις αγκράφες

καλά είναι και τα τραγούδια άλλα κάποιος πρέπει να ράψει και κανένα κουμπί στα παντελόνια μας.

Τώρα λοιπόν κάποιος μ' έβαλε να "σχηματίσω" το παρελθόν μου λες κι εγώ δεν έχω μέλλον. Δεν θα του κάνω αυτή τη χάρη, να πέσω δηλαδή στο Ιταλιάνικο μελό στυλ Αμεντέο Νατσάρι - Υβόν Σανσόν και "πίκολο" Αντρέα.

Όλα ήταν πολύ όμορφα και ΕΙΝΑΙ όμορφα με τη Χαρούλα. Ας μην κάνουμε λοιπόν τη ζωή μας σημαία από σατέν. Κι επειδή αυτό που με βολεύει είναι η αλήθεια ας πω ότι "την αγαπάω τη Χαρούλα" αλλά όχι όπως το διαβάζει ο καθένας μας για δικά του συμπεράσματα "καλέ ο Θεοφίλου αγαπάει τη Χαρούλα!!". Μόνο εκείνη ξέρει πολύ καλά την ποιότητα αυτής της αγάπης μου.

ΚΟΥΠΛΕ III

Η φωνή-Χαρούλα λάμπει και δείχνει όποιο χρώμα θέλει ο καθένας μας...

Κάνει ένα "Αααα" και είναι σπάνιο

Κάνει ένα "Ωχ" και είναι σπάνιο...

Και βέβαια είναι υποκειμενικά αυτά που λέω. Η Χαρούλα είναι η φωνή της προσωπικής μου αλητείας.

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Τρίτη. Μάρτιος του '90. Στούντιο Σίγμα. Τραγούδια του Θάνου και της Λίνας. Η Χαρούλα φοράει τα ακουστικά, τραγουδάει. Γυρίζω στο Θάνο και του λέω "Είναι λίγο βραχνή". "Εγώ δεν το ακούω" μου λέει και γελάει, "ούτε κι εγώ" λέει η Λίνα...

...Κι η Χαρούλα-παράδεισος ακόμα τραγουδάει.

ΕΠΩΔΟΣ

Πρωί στο ραδιοφωνάκι του Ντε-Σεβώ. Μπερδεύτηκε ο Αισχύλος με τον Λάμπρο Πορφύρα, ο Μπελογιάννης με τον Τέρενς Κουίκ, ο Μακρυγιάννης με τον Πολύδωρα της Ν.Δ., ο Καραγκιόζης με τον Κούνσου Τζόουνς, τραγούδια καλά, τραγούδια μαλακίες...

Τρώω μανταρίνια και κάνω μια έτσι τη φλούδα στα ματάκια του Μάνου... Αναψε το μπεζ...

Δεν υπάρχει συνεννόηση...

Καλημέρα Χαρούλα

Μα, θα ήταν 1972-73 - κάτι τέτοιο - και ξαφνικά ακούω μια φωνή απ' το ραδιόφωνο, που μου γέμισε τ' αυτιά και την ψυχή, Ελλάδα. Μετά από μερικές μέρες μια και ήδη ήμουν στη δουλειά και είχα κάνει και κάποια επιτυχιούλα, ρώτησα κι έμαθα.

η φιλεναδούλα

-Καλά δεν ξέρεις την καινούργια που τραγουδάει με το Νταλάρα στα "Δειλινά";

-Πείτε μου βρε παιδιά, γιατί την άκουσα και τρελλάθηκα!

-Αλεξίου. Χάρης Αλεξίου και τραγουδάει στον καταπληκτικό αυτό δίσκο του Καλδάρα, τη *ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ*.

Κατευθείαν εκεί το βράδυ, και στρογγυλοκάθομαι από νωρίς και βλέπω αυτή την κοπέλλα. Τραγουδάγε μ' αυτή την απλότητα που έχουν οι μεγάλοι τραγουδιστές που δεν είναι σε θέση να καταλάβουν το μεγαλείο τους γιατί απλούστατα δεν μπορούν να δουν τον εαυτό τους από απόσταση. Ενθουσιάστηκα και μη ξέροντας τι να κάνω, έκανα κάτι που ανάθεμα κι αν τόχω κάνει 1-2 φορές στη ζωή μου. Της έστειλα πανέρια με λουλούδια. Ήθελα τόσο πολύ να τη γνωρίσω. Αφορμή πήρα απ' το ότι κάποια στιγμή είπε στο πρόγραμμα της ένα απ' τα τραγούδια του Χατζιδάκι που τραγουδάγα τότε, το "Αγάπη μέσα στην καρδιά" μου φαίνεται ή κάτι τέτοιο. Γνωριστήκαμε κι' αυτό ήταν όλο. Από τότε έχω μία και μοναδική φίλη στον χώρο του τραγουδιού.

...Θυμάσαι Χαρούλα το σπίτι εκεί κάπου στην Καλιρρόης τα βράδια μετά τη δουλειά, εσύ, εγώ και η Ιφιγένεια; Όσο μεγαλώνεις ρε παιδί μου, τόσο πιο πολύ μου τη θυμίζεις! Και έπειτα στην Πλάκα. Τι γινόταν τότε σ' αυτή τη γειτονιά! Από το '71 εγώ κι ο Μανωλάκης στο ZOOM, μετά εσύ κι ο Γιώργος, τι χαμός! Τόσος κόσμος, τόσος ενθουσιασμός, τόσες ελπίδες, - μαύρη χούντα τότε - και κάναμε και μεις τους "αντιστασιακούς". Πιτσιρίκια τότε λέγαμε και κανένα Θεωράκη και πιστεύαμε ότι κάτι κάναμε γιατί η ασφάλεια μας έκανε "συστάσεις" να μην ξανατραγουδήσουμε. Αλλά εμείς το βιολί μας. Ξέρεις Χαρούλα, αυτός ο κόσμος ήτανε τότε ως επί το πλείστον φοιτητάκια, ξέρεις, αυτοί που σήμερα μας φέρνουν τα παιδιά τους, μας δείχνουν και τους λένε: "Την κυρία παιδί μου την άκουγα όταν ήμουν φοιτητής, δος της το λουλούδι και ζήτα της ένα αυτόγραφο".

Τόσα χρόνια στην Πλάκα! Όταν περνάω απ' αυτή τη γειτονιά αισθάνομαι την ίδια συγκίνηση που έχω όταν περνάω από το πατρικό μου σπίτι. Σαν ν' ακούω τώρα τον

"θείο" - τον κυρ-Κώστα τον Τρίχα - να μου λέει όταν ήμουν στεναχωρημένη "Τι έχεις κορίτσι μου; Να σου στείλω αύριο στο σπίτι ένα καφάσι κεράσια να σε γλυκάνω να μη μου στεναχωριέσαι;" Ρε παιδί μου έναν τέτοιο, κι ας είναι κι αυτός λαχαναγοράτης. Δεν βρίσκεται. Λίγο απ' αυτή την αγωγή δεν γίνεται να ξαναβρούμε; Πώς την κατάντησαν έτσι τη νύχτα. Και τι δουλειά πατάγαμε τότε.

Δυο προγράμματα κάθε μέρα και τρία τα Σαββατοκύριακα! Τι αντοχή! Κλείναν οι λαιμοί μας. Κανείς τελικά δεν μπορεί να φανταστεί πόσο ανθρώπινα είναι όλα αυτά για μας. Προς τον κόσμο όλα πλασάρονται μέσα σ' ένα ροζ σύννεφο. Θυμάσαι όταν πρωτοφτιάξαμε αυτό το περίφημο σωματείο; Εσύ, ο Γιώργος κι εγώ. Τι όνειρα και τι δουλειά. Κοντεύαμε, να ξεχάσουμε ότι είμαστε τραγουδιστές. Και τι αντίδραση βρήκαμε από τον ίδιο

μας τον χώρο. Δεν έφταναν αυτά που αντιμετωπίζαμε από γύρω, είχαμε και τους δικούς μας, με τις μικρότητες και τις μιζέριες. Τελικά δεν ξέρω αν κανείς ποτέ κατάλαβε με πόση ανιδιοτέλεια τρέχαμε εκείνη την εποχή. Πέντε ολόκληρα χρόνια απ' τη ζωή μας για να μπει μια τάξη σ' αυτό το επάγγελμα. Χαλάλι. Καμμιά φορά σκέφτομαι τους τραγουδιστές σαν να είναι κάποια συγγενικά μου πρόσωπα. Τι περίεργο και δεν μοιάζουμε καθόλου.

Πόσα χρόνια, πόσες εμπειρίες, θάθελα να τα έγραφα όλα αυτά αλλά δεν γίνεται. Είναι τόσα πολλά που θα εβγαине βιβλίο και δεν είναι καιρός ακόμα. Όμως ένα απ' αυτά που μου έχει μείνει και το θεωρώ μεγάλο προνόμιο είναι ένα βράδυ - δεν είχες ακόμα αυτοκίνητο - σε πήρα απ' τη δουλειά και πήγαμε μια βόλτα πριν σ' αφήσω στο σπίτι. Ήσουν βαριά, στεναχωρημένη - η Ιφιγένεια πολύ άρρωστη πια - και τα μάτια σου είχαν αυτή τη γκώριμη υγρασία. Σε ρώτησα τι έχεις να μου τα πεις για να ξαλαφρώσεις, κι άρχισες... Άρχισες μ' έναν μοναδικό "αμανέ" να μου τραγουδάς όλα όσα βάραιναν την ψυχούλα σου. Φιλεναδούλα μου δεν έχω ξαναανιώσει έτσι στη ζωή μου. Ήταν το ωραιότερο ακρόαμα και ήμουν ο μοναδικός θεατής! Νάσαι πάντα καλά!

Την ίδια στιγμή βέβαια που είσαι έτσι ξαφνικά μπορεί να "μελανάσουμε" απ' το γέλιο. Μήπως θα ξεχάσω νομίζεις, την πρώτη βόλτα που ήρθες να με πάρεις να πάμε όταν πήρες το δίπλωμα της οδήγησης; Έφτασες με το 2CV κολλημένη πάνω στο τιμόνι. Μούχες εμπιστοσύνη φαίνεται επειδή ήμουν γενικά ψύχραιμη (εγώ για καλό και για κακό βαστούσα το χειρόφρενο) κι όμως πήγαμε βόλτα στο Κολωνάκι. Στη διαδρομή παρουσιάστηκαν ορισμένα μικροπροβλήματα αλλά τι σημασία είχε. Ήσουν πλέον "διπλωματούχος".

Κι όλες αυτές οι διηγήσεις για τις θείες και την περίφημη γιαγιά τη Σμυρνιά, και οι μιμήσεις, και τ' ανέκδοτα, Θεέ μου τι γέλιο έχουμε κάνει! Και οι χιλιάδες "μαθητικές σαχλαμαρίες" για να μπορέσουμε να ισορροπήσουμε πίσω απ' τη σκηνή. Πόσο ανθρώπινη και ζεστή είσαι φιλενάδα μου, κι' αυτό είσαι τόσο μεγάλη τραγουδίστρια.

27

Έτσι λοιπόν. Και τα καλά και τ' άσχημα πάντα μαζί. 1980, η συνεργασία με τον Γιάννη στο ΖΥΓΟ. Τεράστια επιτυχία αλλά και τι ζόρια περνάγαμε κι οι δυο μας. Τόσα προσωπικά προβλήματα. Βλέπεις ήταν αυτά τα διαολεμένα τριάντα που μπαίναμε περίπου τότε. Αλλά πάντα η μια για την άλλη, και τη σκαπουλάραμε που λένε. Πονάει η ρημάδα τη ζωή, αλλά κάπως έτσι πληρώνεται το τίμημα. Πώς αλλιώς θα τραγουδούσαμε. Με πονάει να θυμάμαι αλλά και μου ζεσταίνει την ψυχή. Τι να θυμηθώ. Το φευγιό του Μάνου, τα τραγούδια της χτεσινής μέρας, τον Αντωνάκη, τον Αχιλλέα, τις τουρνέ, τα γλέντια μας.

Τώρα σε καμαρώνω. Καμαρώνω μια ολοκληρωμένη γυναίκα, έναν άνθρωπο που μέσα από την τέχνη του έχει βρει τις ισορροπίες του. Σε χαίρομαι όταν βλέπω να πονάς και να φροντίζεις την τέχνη σου με τέτοιο πάθος. Σε χαζεύω όταν μου διαβάζεις τους στίχους σου και τα γραφτά σου (Σούχω πει ότι είμαι fan;). Και πάνω απ' όλα σε θαυμάζω που κατορθώνεις να είσαι τέτοια μάνα. Ο Μάνος σου είναι η μεγαλύτερη απόδειξη αυτού που κρύβεις μέσα σου. Ο Μάνος και

τα τραγούδια σου.

Καιμιά φορά βλέπω τους διάφορους δημοσιογράφους να προσπαθούν να ανακαλύψουν ποιοί είμαστε. Τι κόπος Θεέ μου! Τα πράγματα είναι τόσο απλά. Δεν έχουν παρά να κοιτάξουν τα τραγούδια μας και θα τα καταλάβουν όλα. Αυτά είναι όλες μας οι "καταθέσεις". Τελικά όλα αυτά, καριέρες, επιτυχίες, μπλα, μπλα... είναι μια πολύ προσωπική υπόθεση. Είναι ο λόγος για να υπάρχουμε και ας λέμε δόξα τω Θεώ που μπορούμε και εκτοκώνουμε τα πάντα μέσα απ' αυτό. Ναι. Σίγουρα και για σένα και για μένα το τραγούδι δεν είναι πρωταθλητισμός. Είναι απλά λόγος ύπαρξης. Γι' αυτό και θα γεράσουμε μέσα σ' αυτό με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο.

Και αυτή τη "λέξη" τη δικιά σου λέξη θα είναι πάντα "Ατελείωτη". Γιατί η ψυχή σου Χαρούλα μου είναι ατελείωτη και η τέχνη σου μεγάλη.

Νάσαι καλά να σ' ακούω.

η Δήμητρα

Στην εποχή μας οι περισσότεροι προσπαθούν να μας πείσουν πως αυτό που κάνουν είναι πολύ δύσκολο ενώ στην πραγματικότητα είναι η ευκολία τους.

Παρολαυτά, αργά ή γρήγορα ξεχωρίζουμε εκείνους τους λίγους κι εκλεκτούς που κάνουν ακριβώς το αντίθετο. Αυτούς που κάνουν τα δύσκολα να μοιάζουνε απλά.

Γιατί μόνο αυτοί μας παρηγορούν και μας εμψυχώνουν. Και το πιο σπουδαίο, μας βοηθάνε να ξαναπιστέψουμε στα θαύματα.

Όταν βλέπεις π.χ. τον Γκάλη να κάνει τα μαγικά του σε πιάνει τέτοιος οίστρος που νομίζεις

Απλή και δύσκολη

πως αν βγεις στο γηπεδάκι της γειτονιάς σου μπορείς να κάνεις τα ίδια και καλύτερα. Ακριβώς το ίδιο μου συμβαίνει με κάποιους ηθοποιούς, ζωγράφους, ποιητές ή ακόμη και με απλούς ανθρώπους της ζωής που έχουν γίνει αληθινοί μάστορες σε κάτι.

Αυτού του είδους οι άνθρωποι υπήρξαν πάντα τα πρότυπα μου και στην πραγματικότητα όλη μου η "δημιουργικότητα" ήταν μια προσπάθεια μίμησης τους μέσα απ' την οποία ανακάλυπτα τον εαυτό μου. Τα λέω όλα αυτά για να φτάσω στη ζημιά που μου έκανε η Χάρις Αλεξίου και εξηγούμαι:

Άκουσα τα "Τραγούδια της Χαρούλας" γύρω στο '79 μια εποχή που άκουγα κυρίως ροκ, κι ήταν για μένα μια αποκάλυψη.

Έμοιαζε σαν μια μαγική χημική ένωση που έκαναν ο Λοΐζος, ο Ρασούλης και η Χαρούλα και ξαφνικά εκείνος ο ευγενικός ερωτισμός του λαϊκού τραγουδιού που όλο και χανότανε, αναστήθηκε.

Ένας απ' τους λίγους δίσκους που με σημάδεψαν, και προπαντός ένας ακόμη λόγος να εξερευνήσω και ν' αγαπήσω όλη τη διαδρομή του Λαϊκού τραγουδιού απ' τον Τσιτσάνη και τον Μάρκο ως τον Καλδάρα και τον Άκη Πάνου.

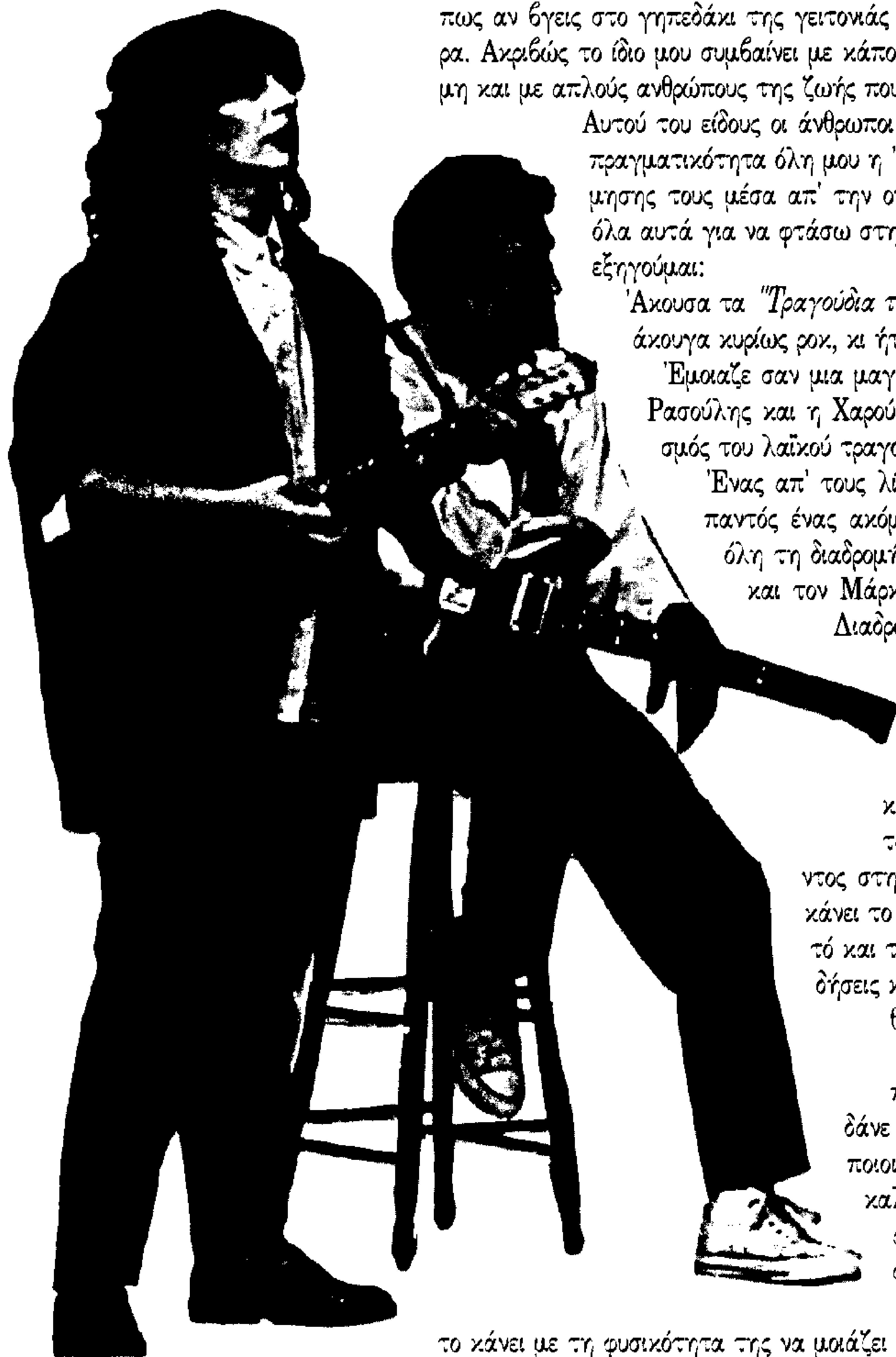
Διαδρομή μυθική.

Όμως, για να ξαναγυρίσω στη ζημιά, η ιδιαιτερότητα αυτής της μεγάλης Κυρίας είναι άλλη: Στέκει σαν γέφυρα ανάμεσα στη χρυσή εκείνη εποχή και στο τώρα. Μας οδήγει απ' τον στόμφο των μεγάλων λαϊκών φωνών του παρελθόντος στη λιτή αμεσότητα της εποχής μας κι έτσι κάνει το λαϊκό τραγούδι να μοιάζει απλό και προσιτό και το πιο επικίνδυνο: Σε παρασέρνει να τραγουδήσεις κι εσύ. Και έτσι ίσως να εκτεθείς ανεπανόρθωτα.

Συμπέρασμα: Υπάρχουν μερικοί (π.χ. κάποιοι "τροβαδούροι" όπως εγώ) που τραγουδάνε χειρότερα απ' ό,τι πρέπει. Άλλοι (π.χ. κάποιοι "μεγάλοι ερμηνευτές") που τραγουδάνε καλύτερα απ' ό,τι πρέπει. Η Χάρις Αλεξίου ανήκει στο σπάνιο εκείνο είδος που λέγαμε στην αρχή: Τραγουδάει όπως πρέπει!

Κάνει δηλαδή το πιο δύσκολο κι όμως το κάνει με τη φυσικότητα της να μοιάζει το πιο απλό, τι άλλο να πω; Νάναι καλά, να μας συγκινεί πάντα και να μας παρασέρνει...

Νίκος Πορτοκάλογλου

«Η Αλεξίου είναι πολύ μεγάλη καλλιτέχνης και οπωσδήποτε είχε τη θέση της σ' αυτό το χώρο. Αυτή μου θυμίζει την Μπάρμπα Στρείζαντ, δεν είναι ντόπια υπόθεση».

Την λατρεύουν παιδιά και γέροι
'Αφήνει εποχή

στο λαϊκό μας τραγούδι
She's a Greek superstar
Haris Alexiou, une diva qui vient de Grèce

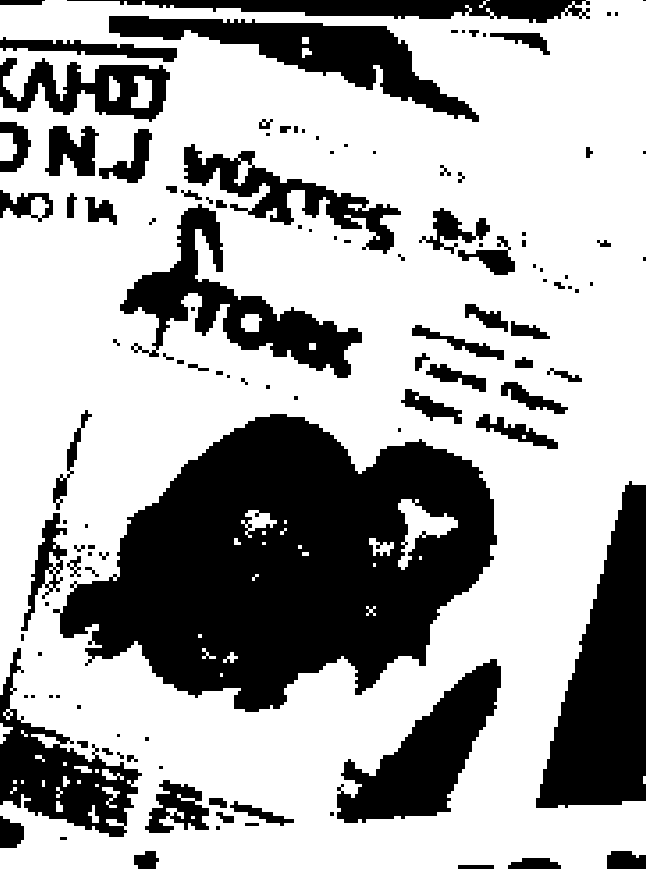
Μίκης - Μάνος:
Απαγορεύουμε!

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΤΟΥ ΜΑΙΝ ΛΑΝΔ Ν.Ι.

ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΙΤΟΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΚΧΩΡΙΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗ 29 ΦΕΒΡ. ΚΑΙ ΓΕΜΕΤΗ ΤΗ 1 ΜΑΡ. 1984
TROPICANA CASINO HOTEL
στο Λονδίνο (City) από τις 10:00 (πρωινή)
Εισιτήρια 5 £ και 10 £

«Η Αλεξίου επίσης είναι μεγάλη τραγουδίστρια, η καλύτερη της γενιάς της. Την ζημιάνουν για την ώρα ώριμοι φίλοι της που προσπαθούν να την αναδείξουν, ενώ δεν έχει ανάγκη βοήθειας».

Γοήτε υσε η Αλεξίου στη Ν.Υόρκη

ΔΕΝ ΣΤΗΡΙΧΤΗΚΑ
ΣΕ ΜΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΝΟ...

— μαγική σαντέζα της καρδιάς

مهرجان الزهور

FESTIVAL D'EX-ZHORA

HARIS ALEXIOU هاريس اليكسيو
16 Juillet 1986 16 جويلية

Haris Alexiou هاريس اليكسيو
LA VOIX DE LA GRÈCE

Με ευνόησε η Φύση

Festival International de Hammamet

Une Grande Haris Alexiou.
Un grand public, un grande fête

Θέλω νάχω το δικαίωμα
να ελέγγω τη φωνή μου

«Αν θα ερδύσει
στο εθνικό σουζέν»

«Η καθοδήγηση του Χατζιδάκι στο στούντιο
ήταν μια πολύ δημιουργική εμπειρία»

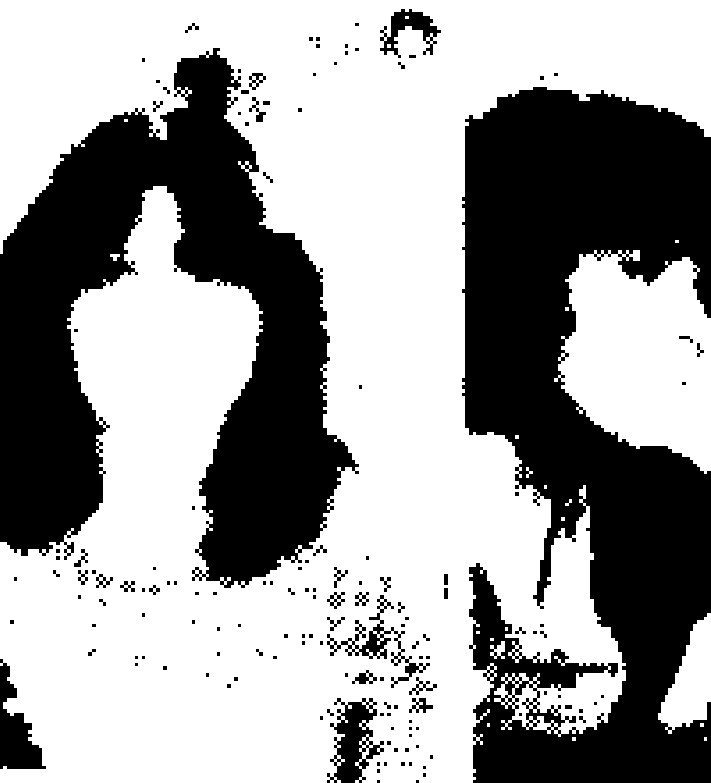
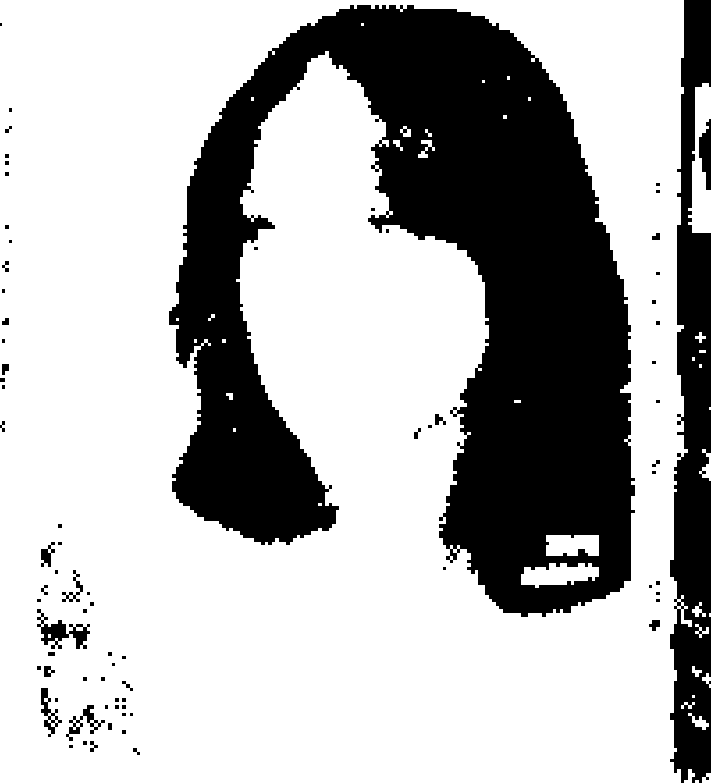
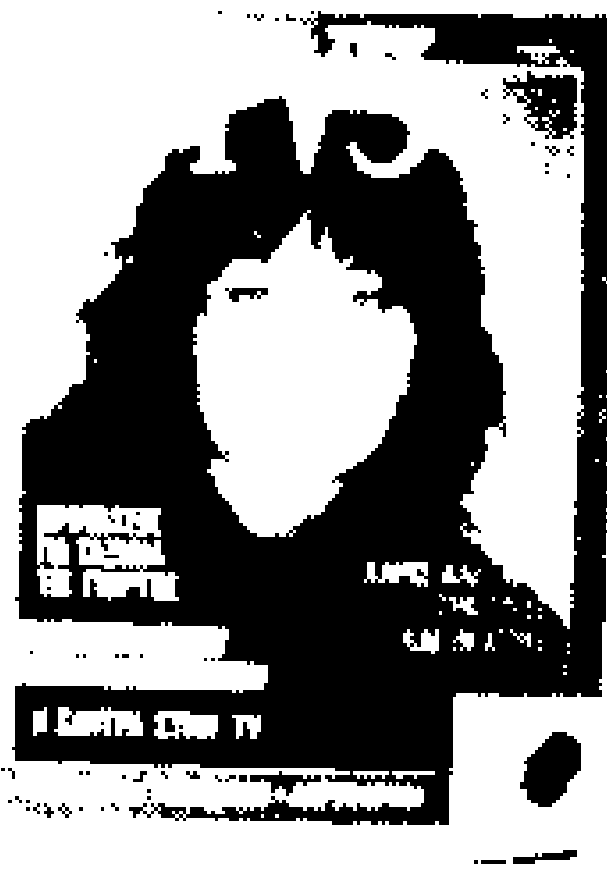
Η Χαρίς Αλεξίου βραβεύθηκε

δίκαια μέ τόν καυγό δίε

Τραγουδισμένη στην αρχή η Χαρούλα («δεν τα καταφέρνω στα πεζά, γι' αυτό θα σας τραγουδάω ειπέ») παρέσυρε τους θεατές με τα τραγούδια της και την αυθόρμητη τσαχπινιά της — τη χειροκροτούσαν συνεχώς — κι «άναβε» συνεχώς «εστίες» ζειμπέκικων και τσιφτετελιών σε διάφορα σημεία του θεάτρου. Φίσκα το θέατρο, η πίσω χώρος της εξέδρας και εκατοντάδες «καλινιστές» στους γύρω λοφίσκους και θάμνους.

«Δε μπορεί η Αλεξίου, με τα τσιφτετελικά και τα ντέφια στο Λυκαβηττό, να λέει και τα τραγούδια μου», δήλωσε ο Μάνος Χατζιδάκις. Κι ακόμη: «Δεν μπορεί να μας τραγουδάν αυτοί που μας έβρισαν κι αυτοί που επιχειρούν να καταστρέψουν το ελληνικό τραγούδι με συμφέροντα άμεσα συνδεδεμένα με τις εταιρείες».

Klangfürstin aus Theben

71

"Μεσάνυχτα και κάτι", Πλάκα, με το Γιώργο Χατζηαντωνίου. Εκεί ο Τόλης Βοσκόπουλος, που την έχει ακούσει και στο "Μαρμπέλ", την κλείνει για το "Σεραφίνο".

Καλοκαίρι, "Σεραφίνο", Γλυφάδα, η Χαρούλα κάνει σερόντο στον Διονυσίου και η Πίτσα Παπαδοπούλου στον Βοσκόπουλο. Επιχειρηματίας ο Μαλαμόπουλος, καλλιτεχνικός διευθυντής ο Χάρης Λυμπερόπουλος.

Χειμερινή σαιζόν '71-72, "Καν-Καν", Π. Ράλλη. Με Δώρο Γεωργιάδη, Πίτσα Παπαδοπούλου, Χαρούλα Λαμπράκη, αδελφές Γαλάνη, Κώστα Προκοπίου, Τσαρμς και καλλιτεχνικό διευθυντή πάλι τον Χ. Λυμπερόπουλο.

72

Η Χαρούλα κάνει δεύτερες φωνές στα τραγούδια με τον Γιάννη Καλατζή. "Νάχαμε τι νάχαμε", κ.α. Επίσης στα τραγούδια του Άκη Πάνου που ερμηνεύει ο Καζαντζίδης.

Η Χαρούλα γνωρίζεται στο "Καν-Καν" με τον Γιώργο Νταλάρα που είναι φαντάρος. Άνοιξη, συμμετέχει στις ηχογραφήσεις για τη "Μικρά Ασία" των Καλδάρ-Πυθαγόρα.

Καλοκαίρι, στα Δειλινά του Μιχαηλίδη. Διονυσίου, Πάριος, Νταλάρας, Θάλεια, Πόπη Αστεριάδη, Πασχάλης, Μίλλη, Τζελομύνα και μαέστρος ο Νίκος Λαβράνος. Χειμώνας '72-73, "Δειλινά", με Πάριο, Νταλάρα, Λιζέτα Νικολάου, Πασχάλη.

73

Η Χαρούλα πηγαίνει στη σχολή θεάτρου Κατσέλη. Τραγουδάει συνθέσεις του Β. Δημητρίου για το χορόδραμα της Ραλλούς Μάνου "Χρυσά φτερά".

Καλοκαίρι, "Στορκ", με Διονυσίου, Πάριο, Κοντολάζο, Λιζέτα Νικολάου.

1 Οκτ. Συναυλία του Σταύρου Εαρχάκου στο γήπεδο του Παναθηναϊκού, με Ευλούρη, Καλογιάννη, Ληναίο, Δημητριάδη και Κ. Παπαδόπουλο (μπουζούκι).

Χειμώνας '73-74, "Νέα Δειλινά", με Νταλάρα, Γαλάνη, Βίσση. Συμμετέχει στο "Βυζαντινό Εσπερινό" των Α.

Καλδάρ-Α. Παπαδόπουλου και στο δίσκο του Μάνου Λοΐζου "Καλημέρα ήλιε".

κομματάκια από συνεντεύξεις

71-90

«Δέν
έχω απόψεις,
αλλάζω
μαζί μου
καθώς ώριμάζω,
καθώς ζώ»

— "Αν δέν είχατε αυτό το — 'Η εργασία είναι ιερών
επάγγελμα τί θά έπιθυμούσα- πρᾶγμα καί τόν ἄεργον ἄνθρω-
τε νά εἶσθε. πον θά μπορούσα νά τόν χαρα-

— 'Ανθοπώλις, μου ἄρέσει κτηρίσω σάν μικρόδιο καί πα-
πάρα πολύ γιατί ἀγαπῶ τὰ ράσιτο τῆς κοινωνίας.
λουλούδια. 73 Φ.4.Κ.

Στά «Δειλινά» δριανβος τοῦ Νταλάρα καί τῆς Ἀλεξίου

— Δέν ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία
ὅτι τὸ ἐλληνικό τραγούδι ἔχει σή-
μερα ἄνοδο καί εἶναι τὸ ωραιότερο
εἶδος. Οἱ "Ἕλληνες συνθέτες προ-
σπαθοῦν τελευταίως καί τὸ πετυ-
χαίνουν, νά μένουν πιστοὶ στὸν "Ἑλ-
ληνα.

— Τί ἐννοεῖτε;

— Γράφουν μουσική πού θασιζε-
ται πάντοτε στίς ἐλληνικές ρίζες.

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ 74

— Ὡπωσδήποτε, δέν κατακρίνω τοὺς καλλιτέ-
χνες. Φταῖνε τὰ κέντρα, οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν κέν-
τρων (1) τραγουδιστῆς δικαίως παίρνει τόσα
χρήματα, γιατί διαφορετικά θά τὰ ἐπαίρνε ὁ
ἐπιχειρηματίας

— Κι' ὅμως... Ἀλήθεια, ποῖον χαρακτήρα ἄν-
δρὸς προτιμᾷς;

— Προτιμῶ τὸν θετικό καί πνευματώδη ἄν-
δρα.

"ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟ 73 Κ.ΣΕΦΔΙΤΣΑ

— Ὁ κάθε τραγουδιστῆς ἀμείβε-
ται ἀνάλογα μέ τὴν προσφορά του
σὲ ὅποιαδήποτε ἐπιχείρησι ἐργάζε-
ται ἢ ἀνάλογα μέ τὴν προσφορά
του στὸ κοινὸ γενικά. Ἡ γνώμη μου
πάντως γιὰ τὰ ὕψηλά χρηματικά
κασὲ πού ἀκούγονται συχνά εἶναι
ὅτι δέν φτάνουν στὸ ὕψος πού δια-
δίδεται.

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ 74

ὁ κόσμος πρέ-
πει νά ἀποκτήσῃ συνείδηση, νά φτάσῃ δηλαδὴ
στὸ σημεῖο νά μὴν νά ξεχωρίσῃ ὠρισμένα
πράγματα. "Εἶσαι, ἀκούγοντας ἕνα τραγούδι,
ἕναν τραγουδιστῆ, νά ξέρῃ τί τοῦ προσφέρει
αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος. Μ' ἄλλα λόγια, νά ξέρουμε
γιὰ ποῖο λόγὸ κάνουμε εἰδωλὸ ἕναν τραγου-
διστῆ καί γιὰ ποῖον ὄχι...

ΦΑΝΤΑΣΙΟ 73

— Εἶμαι, νομίζω, μιὰ λαϊκὴ τραγου-
δίστρια.

— Τί σημαίνει, τότε, γιὰ σένα αὐ-
τὸ πού λές: λαϊκὴ τραγουδίστρια;

— Ὁ λαϊκὸς τραγουδιστῆς, ὅπως τὸ
λέει κι' ἡ λέξη, πρέπει νάχη ἀμεση
σχέση μέ τὸ λαό. Πρέπει νάχη λαϊκὲς
καταβολές, ρίζες κι' ὅτι, στολίδι βά-
ζει στὸ τραγούδι του νά μὴν εἶναι ἐν-
τεχνο.

ΠΑΝΘΕΟΝ 74 Ν. ΛΕΡΒΟΤΙΚΕΛΑΚΗΣ

"Ενας σωστός καλ-
λιτέχνης, εἴτε τραγουδιστῆς εἶναι αὐτός, εἴτε
ἡθοποιός, πρέπει νά κάνῃ τὴν τέχνη του μέσο
μορφώσεως καί ἀνατάξεως τοῦ κοινοῦ του.

ΦΑΝΤΑΣΙΟ 73

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ - ΠΑΡΙΟΣ - ΑΛΕΞΙΟΥ

Διμήτρης Κοντολάζος, Ἀγοστής,
Λιζέτα Νικολάου, Μαρία Ρωμανοῦ,
Δίσις ὀρχήστρας: Α. Λαπαροβίτης

Κορυφαίὸ τῶν The sounds

μέ τίς τραγουδίστριες ΜΑΡΙΝΑ - IVANA

STORK

Παραλία Ἀν. Κορυμ-
πλῆ. 9817.575 - 9820.030

74

Άνοιξη, στη "Θεσσαλονικιά" με το Νταλάρα, έως την Κυριακή των Βαΐων.

Καλοκαίρι, τραγουδάει στις γιορτές της μπύρας που οργανώνει η Carlsberg στην Κύπρο.

Χειμώνας '74-75, στο "Θεμέλιο", Πλάκα, με Νταλάρα και Βίσση. Επιχειρηματίες οι Τρίχας και Ζαχαρόπουλος.

Η Χαρούλα τραγουδάει Θεοδωράκη για τις θεατρικές παραστάσεις του έργου "Προδομένος Λαός" και του έργου "Αυτό το δέντρο δεν το λέγαν υπομονή".

Συμμετέχει στους δίσκους "Καλημέρα ήλιε" των Μ. Λοΐζου-Δ. Χριστοδούλου και "Ροβινσώνες" των Α. Καλδάρ-Γ. Σαμολαδά.

75

Ιούλιος. Η Χαρούλα παντρεύεται με τον Αχιλλέα Θεοφίλου σε στενό κύκλο στην Αγία Φωτεινή, Νέα Σμύρνη. Κουμπάροι ο Μάνος Λοΐζος και ο Γιώργος Νταλάρας.

Καλοκαίρι, περιοδεία με το Νταλάρα στην Ελλάδα και την Κύπρο.

Φθινόπωρο. Συμμετοχή στο Φεστιβάλ του "Οδηγητή".

Χειμώνας '75-76 και πάλι στο "Θεμέλιο" με Νταλάρα-Βίσση.

Συμμετέχει στο δίσκο "Οδός Αριστοτέλους" των Γ. Σπανού-Α. Παπαδόπουλου και κυκλοφορεί ο πρώτος προσωπικός της δίσκος "12 λαϊκά".

76

Εμφανίσεις στο Grecian Gardens στο Σικάγο και στο Grecian Cave στη Νέα Υόρκη.

Συμμετοχή στην εκδήλωση για το Γρηγόρη Λαμπράκη στο Σπόρτινγκ.

Εμφανίσεις στη Θεσσαλονίκη με το Νταλάρα.

Συμμετοχή στη συναυλία για τους σεισμόπληκτους της Αιτωλοακαρνανίας, με Νταλάρα, Βίσση, Λαμπρόπουλο, Βαρδή.

24 Σεπτ. Γιορτή "Ταχυδρόμου" για την Κύπρο.

28 Νοεμ. Συμμετοχή στη συναυλία του Λοΐζου, ενάντια στην απαγόρευση 8 τραγουδιών του.

9 Δεκ. Γήπεδο Πανιωνίου, συναυλία του Μάνου Λοΐζου.

Χειμώνας '76-77, "Διαγώνιος", Πλάκα, με το Νταλάρα, τη Λιζέττα Νικολάου, την Άννα Βίσση και το Χαράλαμπο Γαργανουράκη. Επιχειρηματίας ο Τρίχας.

Κυκλοφορούν οι δίσκοι "Χάρις Αλεξίου/2" και "Λαϊκές Κυριακές".

77

Μάρτιος. Με τη Ρόζα Εσκενάζυ στο "Αιγόκερως".

Ιούλιος. Δύο συναυλίες με το Νταλάρα στην Αγγλία.

3 Οκτ. Συμμετοχή στη γιορτή του "Ταχυδρόμου" στο γήπεδο Πανιωνίου.

5 Οκτ. Συμμετοχή στο Φεστιβάλ της Αυγής, στον Πανιώνιο.

Χειμώνας '77-78, "Διαγώνιος", με Βασίλη Παπακωνσταντίνου, Βίσση και Ματζόπουλο.

Κυκλοφορεί ο διπλός δίσκος "24 τραγούδια".

Η ΜΕΛΛΟΓΣΑ νύφη είναι Οί κρυφοί γάμοι
μιά πολλή σεμνή καλλιτέχνης, της Χάριτος Αλεξίου
που δεν έχει μπλεχθεί με ΘΗΣΑΥΡΟΣ 75
σκάνδαλα και το μόνο που την Ησαΐας και ρεμπέτικα
ένδιαφέρει είναι το τραγούδι για την Χάρι Αλεξίου
και η σταδιοδρομία της. ΒΕΛΤΕΤΑ 75
ΕΥΧΕΣ πολλές λοιπόν... ΧΡΗΛΑΝΗΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΘΗΝΑΪΚΕΙ ΜΥΣΤΕΣ 75

— Έπρεπε κάποτε να γίνη αυτό, δηλαδή να βγάλουμε στην επιφάνεια το ρεμπέτικο, για να γνωρίσουν και οι νέοι άνθρωποι τη μουσική μας παράδοση. Κι αν έγινε κάποια έκμεταλλευση — κάτι αναπόφευκτο σε τέτοιες περιπτώσεις — το κακό ήταν μικρότερο απ' το καλό. Πρέπει, εξ άλλου, να έχουμε υπ' όψιν μας, ότι οι νέοι άνθρωποι που τραγούδησαν ρεμπέτικο, δεν θα μπορούσαν ποτέ να το πούν με τό παληό του χρώμα, αλλά κι αυτοί προσπάθησαν και ώριμοι να το έδωσαν αρκετά σωστά.

ΦΑΝΤΑΖΙΟ 76 Ο.ΜΗΛΟΓΑΡΟΥ

«Η ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ είναι, χωρίς αμφισβήτηση, η πιο αγαπημένη λαϊκή τραγουδίστρια το 1976 (ή τουλάχιστον ως αυτή την στιγμή)». Έχει ξεπεράσει όλες τις άλλες μεγάλες φήμες σε δημοτικότητα και ζήτηση σε ψήφους κι' αυτή την Βουγουιολάκη, στην κατηγορία της.

ΜΑΥΙΝΑ 76

Τι με απογοήτευσε θά σου απαντήσω. «Η σχεδόν ελεύθερη χρήση μαριχουάνας. Το κατάντημα νέων ανθρώπων, που περπατούν στους δρόμους της Ν. Υόρκης με πρησμένα πρόσωπα και άπλανες βλέμμα. ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΜΥΣΤΕΣ 76 Τ.Γ.ΣΤΕΛΛΑΣ

«Αμνησία των διακογραφικών εταιριών ή επιστροφή στο ρεμπέτικο και στο ρετρό», λέει η Χαρούλα. Και συνεχίζει: «Είναι γνωστό πως κάθε φορά που η τέχνη βρίσκεται σε αδιέξοδο, γυρνάει προς τα πίσω». ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 77 Ε.Α.ΚΡΙΤΑ

«Πρέπει εμείς να φτάσουμε κοντά στον κόσμο. Άλλωστε δοθήκαμε στην δημιουργία παράσιτων που εκμεταλλεύονται την δίψα του κόσμου και του προσφέρουν, τι πιο άσχημο γεννά ή διάθεσή τους για εύκολο κέρδος, ή υποταγή τους στο σύστημα που τ'α καλλιεργεί μια και το συμφέρει να μένει ο λαός στο σκοτάδι, να μην προβληματίζεται και τ'α εξεχνάσ' σπάζοντας πιάτα σε μπουζουκομάγαζα... ΑΓΗΗ 77 Ε.Σ.

Το πολιτικό τραγούδι είναι ένας τρόπος να εκφράσεις ένα πολιτικό πρόβλημα ή μια πολιτική σκέψη. Η πολιτική δεν είναι μόδα. Είναι κάτι που υπάρχει και θα υπάρχει και εξαρτάται από την κατάσταση. Όπως λέμε ότι ο έρωτας υπάρχει στη ζωή μας, έτσι συμβαίνει και με την πολιτική. ΦΑΝΤΑΖΙΟ 77

«ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΣ ΜΟΝΗ ΜΟΥ»
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 77 Ε.Α.

«Ενοχλούσε και πάντα ο στόχος μου ήταν να φύγω από εκεί. Ίσως δεν μου είχε δοθεί κωρίτερα ή ευκαιρία να φύγω. Τόθελα, όμως, ξέρεις πως συνεργάζομαι πάντα με τον Νταλάρα και λογαριάζαμε πως μια μέρα θα φεύγαμε από τα κοσμικά κέντρα και θα τραγουδούσαμε στην Πλάκα. Φέτος μας δόθηκε η ευκαιρία να πραγματοποιήσουμε αυτό το όνειρο. ΠΑΝΘΕΟΝ 74 Ν.ΖΕΡΒΟΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

● Πιστεύω πως μπορώ να προσφέρω στο καινό μέσα από τη δουλειά μου. Κι αυτή μου ή προσφορά είναι ένα πολιτικό και πολιτιστικό χρέος μου που καθρεφτίζει τις ιδέες μου. Γενικότερα πιστεύω πως ή θετική προσφορά του καθεύνα μας — εργάτη, διανοούμενου, φοιτητή — έχει μια σημαντική αξία για τον χώρο που υπηρετεί. «Η τέχνη σ' οποιαδήποτε μορφή της λειτουργεί θετικά μόνο όταν μπορεί να γίνει κατανοητή από τον κόσμο. ΑΝΤΙ 77 Ε.ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τις αποκαλούν «αστικά μπουζουκομάγαζα» και τα παρόμοια. Όμως, οι μπουσάδες δεν είναι έτσι τελευταία, αλλά από πολλά χρόνια. Η παληά μπουσά έχει χαθεί, με μοναδική, ίσως, εξαίρεση το Χατζή. Κι είναι φυσικό αυτό, αφού όλα αλλάζουν. ΦΑΝΤΑΖΙΟ 76 Ο.Μ.

Στα κοσμικά κέντρα ακούστηκαν τα πιο πολιτικά τραγούδια ή τα αδιάφορα τραγούδια, αν το προτιμάς. Αυτό συμβαίνει γιατί ο κόσμος που πάει εκεί θέλει απλώς να ξεδώσει και το ν' ακούσει ένα τραγούδι και να προσέξει τι λέει, είναι το λιγότερο που τον ενδιαφέρει. Εκεί τρώνε, σπάνε πιάτα και κάνουν κέφι.

78

Εμφανίσεις σε ΗΠΑ-Καναδά με Γαργανουράκη, Βίσση και Σαρρή. Σεπτέμβρης. Πεθαίνει η μητέρα της, Ιφιγένεια.

Σεπτέμβρης. Στη Θεσσαλονίκη με Γαργανουράκη, Βίσση, Παπακωνσταντίνου, κατά τη διάρκεια της ΔΕΘ. Χειμώνας '78-79. "Ζυγός", Πλάκα, με Γαλάνη, Γαργανουράκη, Καλογιάννη.

79

Στην Αυστραλία με Παπακωνσταντίνου για συναυλίες στη Μελβούρνη και την Αδελαΐδα. Ιούνιος. Εμφανίσεις στο αναψυκτήριο "Ερμής", Αιγάλεω.

Αύγουστος. Εμφανίσεις στην Κρήτη ("Αρετούσα") και τη Θάσο.

Χειμώνας '79-80. "Ζυγός" με Γαλάνη, Πάριο.

Κυκλοφορεί ο δίσκος "Τα τραγούδια της Χαρούλας" των Μ. Λοΐζου, Πυθαγόρα και Μ. Ρασούλη.

80

Μάιος. Ιδρύεται η Ένωση Τραγουδιστών Ελλάδας-ΕΤΕ και η Χαρούλα εκλέγεται ταμίας.

Χειμώνας '80-81, "Ζυγός", με Πάριο, Τσανακλίδου, Κλωνάρη, Τζαβαράκια και Ρένα Πάντα. Δεκέμβρης. Επέμβαση στις φωνητικές χορδές και αποχή απ' τη δουλειά για 20 μέρες.

Κυκλοφορεί ο δίσκος "Εημερώνει" του Αντ. Βαρόδη.

81

25 Μαρτ. Η Χαρούλα εισάγεται επείγοντως στο νοσοκομείο "Υγεία". Οι εφημερίδες γράφουν για απόπειρα αυτοκτονίας.

Μάιος. Με το Μάνο Λοΐζο για συναυλίες σε

ΗΠΑ και Σουηδία.

Η Χαρούλα εκλέγεται πρόεδρος της ΕΤΕ.

Ιούλιος. Συμμετοχή στην περιοδεία Λεοντή-Λοΐζου-Μικρούτσικου, σε πόλεις της Ελλάδας.

Σεπτέμβρης. Συναυλίες στην Αυστραλία με Β. Παπακωνσταντίνου, Γ. Σαρρή, Α. Μάνου, Χ. Νικολόπουλο, Χ. Ζέρβα, Κ. Γανωσέλη κ.α.

Χειμώνας '81-82. "Ζυγός", με Καίτη Γκερέυ, Δήμητρα Γαλάνη, Κώστα Καράλη, Μαρία Δημητριάδη και Γιώργο Σαρρή.

Κυκλοφορούν οι δίσκοι "Τα τραγούδια της χθεσινής μέρας" (μαζί με τη Δ. Γαλάνη) και "Τα τραγούδια της γης μου".

— Μας είπαν κάποτε κοινωνικούς λειτουργούς, μου λέει η Χαρούλα, κι εμείς τό πήραμε τόσο πολύ στά σοβαρά πού τό γράψαμε σ' ένα πανώ, τό πήραμε στά χέρια καί τό φωνάσαμε. Βέβαια, δέν έχουμε σπουδάσει κοινωνιολογία καί ψυχολογία, αλλά θέλουμε νά λεγώμαστε κοινωνικοί λειτουργοί καί νά πιστεύουμε ότι εμείς θ' α-νοίξουμε τό μάτια του κόσμου.

Σέ μία κοινωνία όπου νιώθεις τό λιγότερο απήβλητος αν δέν δηλώσεις έστω καί μία μικρή μέ τήν κουλούρα σχέση, πρέπει νά 'χεις πολύ θάρρος γιά νά βγεις καί νά πεις ξεκάθαρα «έχουμε κόμπλεξ διανόησης» καί μεγάλη αυτογνωσία γιά νά παραδεχτείς πώς είσαι μόνο τραγουδιστής κι όχι σταυροφόρος τής κοινωνίας πού τρέχει στους άγιους τόπους της γιά νά τή σώσει. **ΤΗΛΕΡΑΜΑ 78 Β.ΒΑΝΙΤΑ**

Η Χάρis Αλεξίου επειγόντως

στο "ΥΓΕΙΑ", ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΤΙΝΗ 81
ΑΠΟ ΧΑΠΙΑ "Η ΣΚΟΡΑΛΙΑ"

— Εκείνο που μ' εκνευρίζει, μας λέει η Χαρούλα με παράπονο, είναι οι χοντράδες. Δεν με πειράζει αν ένας θαρραλέος είναι εκδηλωτικός. Αρκεί να μη χαλάει τον κόσμο ή να μη κοιμάται... Καί άλλο που με πειράζει είναι οι παραγγελίες. Σώνει και καλά πεις μας αυτό, πεις μας εκείνο». Εντάξει να πεις δυο-τρία τραγούδια εκτός προγράμματος. Όταν όμως ο καθένας θέλει και το δικό του τραγούδι, καταντάει ανυποφορο.

ΚΑΘΩΣ μπαίνω στο «Ζυγό», τα αυτιά μου γεμίζουν από τήν υπέροχη φωνή της, αλλά δέν έχω ό-όλου τήν αίσθηση πώς βρίσκεται εκείνη στη σκηνή. Τό κοριτσόπουλο πού στέκεται μπροστά στο μικρόφωνο καί τραγουδάει ένα λιγότερο τραγούδι, μοιάζει μέ τσακισμένη λυγαριά...

— Υπάρχει τό πολιτικό τραγούδι πού εκφράζει τό πολιτικό σου πρόβλημα, τόν στόχο σου σάν ζωντανό άνθρωπο μέσα σ' ένα κοινωνικό σύνολο. Υπάρχει τό κοινωνικό τραγούδι, πού είναι πιό πλατύ. Υπάρχει τό ψυχολογικό, ή «Δημητρούλα», άς πούμε, καί τό έρωτικό. Όλες αυτές τίς μορφές τίς δεχομαι καί τίς τραγουδάω, φτάνει αυτό πού λέω νάχει μία ποιότητα, ένα ήθος. Όταν λέω, λοιπόν, πώς είμαι «λαϊκή τραγουδίστρια», έννοώ πώς τραγουδώ όλες τίς παραπάνω μορφές τραγουδιού, χωρίς νά είμαι αυτό πού λέμε «στρατευμένη» σ' ένα είδος καί άκόμη, στόχος μου είναι ό πολός κόσμος, σ' αυτόν άπευθύνομαι καί όχι σέ μία περιορισμένη «προνομιούχα» ή «προικισμένη» μερίδα.

«Η γενιά τής μεταμφίεσης, του άγχους, τής ασάφειας, του μισοαυθεντικού, αυτή είναι ή γενιά μου...» **ΓΥΝΑΙΚΑ 81 Μ.ΚΑΡΑΛΗ**

— Μου έρρεσι νά τραγουδάω... Τήν ώρα πού τραγουδάω, νύα έί αισθάνομαι πολύ όμορφα. Τό πλαίσιο, συχνά, είναι άπέναντί μου καί συχνότερα, άθλιο. Αλλά, μπορεί νά σέ τραυματίζει. Άλλά δέν σέ έξωθει στην αυτοκτονία...

* Μου ζητάνε νά δηλώσω πώς ό,τι κάνω τό κάνω γιά τό πνευματικό επίπεδο του κόσμου... Τέτοια. Μά έγώ προσπαθώ νά βρώ τό δικό μου επίπεδο...

* Μέ τήν Άνατολή καί τά τραγούδια τή συγκινούμαι. Άπό τήν άλλη άκούω μπαλλάντα καί μοδρχνονται δάκρυα στά μάτια. Είναι οι ράτσες πού φέρνουμε μέσα με εμείς οι άνθρωποι οι γεννημένοι πάνω σ' ά-σταυροδρόμια... **ΓΥΝΑΙΚΑ 81 Μ.ΚΑΡΑΛΗ**

Θυμάμαι τή «Μαντινάδα» όταν ήμουν περίπου δέκα χρονών. Άπό τά δεκαεφτά μου κι ύστερα άρχισα καί πρόσεχα περισσότερο τραγούδια. Τότε ήταν στην άνθισή τή τό «νεο κύμα», ό Σαβδόπουλος, ό Λαίος Παππάς. Υπάρχουν τετοιες μέρες μέσα μου πού κάποια στιγμή φερώνονται στην έρμηνεία τών τραγουδιών μου. Έχω μνήμες καί από ρεμπετικό καί από τό «νεο κύμα» ό τρόπος πού τραγουδάω νομίζω ό επηρεάζεται άπ' αυτές τίς μνήμες, αυτό άλλωστε πιστεύω ότι μπορεί πώ αυτά τά τραγούδια πού λέω σ' ά-μερα.

ΠΑΝΘΕΟΝ 77 Ν.ΖΗΡΒΗΚΟΛΑΚΗ

κέντρα μας χαλάνε, νοθεύουν τήν ποιότητά μας, έκλεισιστρούουν τήν προσωπικότητά μας μέ κίνδυνο νά μας διαβρώσου

ΜΕΣΗΜΕΡΙΝΗ 80 Δ.ΑΙΓΗΡΕΠΟΥΛΟΣ

Η ΧΑΡΟΥΛΑ έδωσε το όνομα του Μάνου Λοΐζου

στο γιο τη

ΠΑΝΘΕΟΝ 77 Ν.ΖΗΡΒΗΚΟΛΑΚΗ

«Πιστεύω ότι πραγματικά τό λαϊκό τραγούδι περνάει μία επικίνδυνη περίοδο. Κι αυτό γιατί βρισκόμαστε σε μία μεγάλη μουσική συγχυση, πού διαφεύγει τό γυναικείο, τό ανδρικό των ίδιων των καλλιτεχνών, άπό καί του κοινού. Μέσα σ' αυτή τη μουσική συγχυση πιστεύω νά είναι κανείς πάλι ικανός, νά έχει γεστή βάση γιά νά μπαίνει νά διακρίνει τό αληθινό άπό τό ψευτικό, τό γνήσιο άπό τό επιτεθειμένο, τό αυθεντικό άπό τό καχεκτικό. Μιλώ άπό άπό άπό τή μουσική δουλειά πού βγαίνει πρós τό έξω. Άλλά κυρίως άπό τή δουλιά των νέων ανθρώπων πού γράφουν τραγούδια καί τό φέρνουν νά τό άκούουμε. Υπάρχει μία συγχυση μουσικών μερικών, μία αίμομείζια πού καταλήγει νά φέρει καί νά ύπνοκαταλάει τό λαϊκό τραγούδι καί τό έπ' άχνο λαϊκό τραγούδι.

ΧΑΡΑΥΓΗ 81 Ν.Ζ.

82

Γανωσέλη.

Σεπτέμβρης, στη Θεσσαλονίκη (Θέατρο Κατερίνα και ΧΑΝΘ) με Β. Παπακωνσταντίνου και Σ. Μπουλά. Οκτώβρης. Πεθαίνει σε νοσοκομείο της Μόσχας ο Μάνος Λοΐζος.

Χειμώνας '82-83, "Ζυγός", με Αθηναϊκή Κομπανία, Χριστίνα Μαραγκόζη και Δημήτρη Κατοίκο. Κυκλοφορεί ο δίσκος "Η ζωή μου κύκλους κάνει" του Χρ. Νικολόπουλου κ.α.

83

Η Χαρούλα εκλέγεται αντιπρόεδρος της ΕΤΕ. Ιούνιος. Συναυλίες σε επαρχιακές πόλεις με Αθηναϊκή Κομπανία, Γ. Σαρρή και Χ. Νικολόπουλο.

10-11 Ιουνίου. Δύο συναυλίες στο Λυκαβηττό και ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση, από την ΕΡΤ-1. Οργάνωση: Ντέφι. 3 Αυγ. Συναυλία για το Λοΐζο στον Κοκκινόδραχο, Νίκαια. 24 Σεπτ. Συμμετοχή στη συναυλία προς τιμήν της Καίτης Γκρέυ στο γήπεδο του Αιγάλεω. Φθινόπωρο. Συμμετοχή στις συναυλίες του Σαβδόπουλου και του Νταλάρα στο Ολυμπιακό Στάδιο. Κυκλοφορούν "Τα τσίλικα".

84

29.2 και 1.3. Εμφανίσεις στο Tropicana Casino Hotel, Atlantic City (ΗΠΑ) με Αφροδίτη Μάνου, Γιώργο Σαρρή και Χρήστο Νικολόπουλο. Οργανώτρια η Ελληνοορθόδοξη εκκλησία του Main Land, New Jersey.

Μάιος-Ιούνιος. Παραστάσεις στην "Τέντα" της Λεωφόρου Συγγρού με το Νταλάρα. Παίζουν Χ. Νικολόπουλος, Λ. Ζέρβας, Φ. Λιονουδάκης κ.α.

Μάιος. Οξύτατη σύγκρουση ΕΜΣΕ-ΕΤΕ και ΕΔΕΤ για τα συγγενικά δικαιώματα. Χατζιδάκις-Θεοδωράκης απαγορεύουν στην Αλεξίου, τον Νταλάρα και τη Γαλάνη να ερμηνεύουν τραγούδια τους. Δίκη στις 30 Μαΐου.

Αύγουστος, συμμετοχή στο Φεστιβάλ Νεολαιών, στη Μόσχα, με το Γιώργο Νταλάρα.

Χειμώνας '84-85, "Στορκ", με Γιάννη Πάριο, Τώνη Μαρούδα, Αδελφούς Τζαβάρια και Γιώργο Σαρρή. Δεκέμβρης. Κυκλοφορεί ο "Εμφύλιος Έρωτας".

Καλοκαίρι. Συναυλίες στην Αλβανία με τον ηπειρώτη τραγουδιστή Σάββα Σιάτρα, το δημοτικό χορευτικό συγκρότημα Καραγκούνα, το Χρήστο Νικολόπουλο και τον Κώστα

«Το εντυπωσιακό σόου των κ.κ. Θεοδωράκη - Χατζιδάκι και μερικών ακόμα δημιουργών της ΕΔΕΤ (ευτυχώς όχι όλων) βρίσκεται αυτή τη στιγμή στη φάση της άρσης της απαγόρευσης των τραγουδιών τους μετά από μερικούς τόνους λάσπης που πέταξαν στα πρόσωπά μας. 84

● Το πρώτο σχολείο για την πολιτική μου συναδητοποίηση ήταν το σπίτι μου. Μεγάλωσα σ' ένα περιβάλλον που γνώρισε και έζησε την ταξική ανισότητα και τον πόλεμο στον αιώτερο, πρώτα στην επαρχία και αργότερα στην Αθήνα. Πρώτα λοιπόν το περιβάλλον μου κι αργότερα η προσωπική μου γνώση με ένταξαν στο χώρο της Αριστεράς που είμαι και σήμερα. 84

ΕΝΤΕΛΕΣ 84 Γ. ΦΛΕΣΣΑΞ
Αντιπαθώ τους βλάκες, τους κουτούς ανθρώπους. Εκτιμώ ιδιαίτερα τό χιούμορ και πιστεύω πως αν αυτό λείπει από τη ζωή μας θα είναι σαν να μας λείπει ή ίδια ή ζωή. Όταν "πέφτω", είναι οι στιγμές που χάνω τό χιούμορ μου». ΤΗΛΕΡΑΜΑ 83 ΓΑ.

«Δεκα χρόνων και τραγουδούσα άμανέ μ' όλα του τά γυρίσματα», λέει κοιτάζοντας μόνιμα τὰ δάχτυλά της... «Ακουγα μουσική της Ανατολής και ξεχείλιζε τό στήθος μου από συγκίνηση. Όμως τότε ήταν ντροπή νά παραδέχεσαι πως σ' άρέσουν αυτά. Μαρτυρούσαν την τάξη σου... Προσπαθούσα χρόνια ν' άπαρνηθώ αυτή την τάξη. Μέ πληγώνει πού προερχόμουν από εδώ. Έφτασα στά είκοσιπέντε μου γιά νά δεχτώ την καταγωγή μου. Κι είπα τότε, πως έτσι και καταφέρω νά περάσω στά κυκλώματα της διανόησης θά ίσοφάρισω. Κομπλεξική επίδραση πάλι... Έτσι διάβασα κάμποσα βιβλία, τ' άποστήθισα μάλιστα... Άλλά ή παλιά ζωή δέν έσβησε. Μετά προσπέρασα κι άπ' αυτή την άπόπειρα. Τώρα στά τριάντα μου βλέπω πως όλα έπρεπε νά γίνουν. Ίσως χρειάζεται ν' άρνηθώ κάποτε τόν κόσμο μου, γιά νά τόν άγαπήσω μετά. 84

«Εγώ βλέπω ότι βρίσκομαι συνεχώς σ' ένα στάδιο όπου γίνονται αγώνες κι αγωνίζομαι». 84 Τ.Μ.

Κ

ΑΘΕ άνθρωπος πρέπει να εκφράζει τη δική του ποιότητα. Αυτή τη στιγμή υπάρχει ένας λαός που ακούει Νικολόπουλο και μόνο Νικολόπουλο και δε θέλει ν' ακούει Ανδριόπουλο! Ο κόσμος είναι ελεύθερος ν' ακούει όλα τα είδη. Εμένα δεν με προσβάλλει το ότι υπάρχει γυφτικό, τουρκογυφτικό, τουρκικό, τουρκοδημοτικό, αμερικανοτουρκικό ή ξέρω εγώ τι άλλο. 84 Ε.Σ.

«Ναι έχω γράψει ένα τραγούδι που έχει τον τίτλο "Η μπαλάντα της Ιφιγένειας". Το 'γραψα όταν "έφυγε" η μάνα μου, σαν να 'γραφα ένα γράμμα σ' αυτήν. Αυτό το τραγούδι είναι ένας μικρός απολογισμός ζωής από το 1959 ως το 1975». 84 Κ.Σαβδίτσα

η άποψη ότι «ο κόσμος δεν είναι έτοιμος» είναι λάθος. Κάπου τό υποτιμάμε. Γιατί κάτι πού «πάει» στη δική σου αισθητική και στη δική σου κουλτούρα, νά μην «πηγαίνει» και στού άλλου. Κάπου πιστεύουμε ότι είμαστε άλλα όν. Εμείς οι τραγουδιστές. Κι αυτό είναι το χιστον γελοίο. 83 Α.Βλαβιανού

Μπορεί να είναι ο Μίκης και ο Μάνος πατεράδες μας, αλλά δεν είναι και η μόνη ποιότητα στο χώρο! Οι νεότερες γενιές έχουν να δώσουν τίποτε! 84 Ε.Σπανοπούλου

Είναι μερικά πράγματα που δεν λέγονται με λόγια και δεν εξηγούνται. Νομίζω ότι ζω μέσα σ' ένα πολύ δικό μου κόσμο. Ίσως καθένας να ζει στον κόσμο του. Ίσως είναι η τρέλλα του τραγουδιού. Αλλά κλαίει. Ζω και μέσα στην πραγματικότητα. Όταν ανοίγω την πόρτα του σπιτιού μου και βγαίνω έξω και όταν κατεβαίνω στη σκηνή είναι διαφορετικά τα πράγματα. Είναι καθημερινά. Είναι ξύλινα, γυάλινα, έχουν σκόνη. Όταν ζω μέσα στο σπίτι μου και τις ώρες που τραγουδάω βρίσκομαι κάπου αλλού. Δεν ζω τ' ανθρώπων. 83 Τ.Μπέσδαξ

Μπορεί να είχε το «καλάσι της νυχτερίδας» και άρχισα να βράζω πολλά χρήματα. Όχι όμως και 100.000 τη βραδιά... Πάει πολύ. Φυσικά είναι πολλά τα λεφτά για μένα, αν σκεφτείτε ότι το 1972, όταν κροτολόγησα το συμβόλαιό με τη «Μίνα», έπαιρνα 360 δρχ. για τον κάθε δίσκο 45 στροφών ή και έξι δίσκους, τσ' άπαξ. Αυτή ήταν η αμοιβή μου. Τώρα παίρνω 7% για κάθε τραγούδι. Άπλάδι περίπου 35.000 δρχ. 83

● Πιστεύω στη συνέχ ή πάλι, για ένα καλύτερο αύριο, για ένα καλύτερο μέλλον, που θα το φέρουν οι άνθρωποι νέου τύπου. Το ξεκαθάρισα λοιπόν. - Άρα είσαι πολιτικοποιημένη και απ' αυτά που λες φαίνεται ότι πνίχσαι στον προοδευτικό χώρο. Πού ανήκεις λοιπόν; ● Ίδεολογικά στην Αριστερά. 83

ΓΥΝΑΙΚΑ 81 Μ.Κάραλη

● Θα 'θελα να απευθυνθώ πάλι σε εκείνους που λένε ότι η Χαρούλα και να του πω δημόσια: Ποτέ, κύριε Χαρούλα, δεν δήλωσα ότι τραγουδάω για ελπί, που πιστεύει ότι «η τέχνη είναι για τέχνη».

Εγώ αγάπησα το λαϊκό τραγούδι σε του τις μορφές και αυτό τραγουδούσα. Δεν ντρέπομαι για καμιά απ' αυτές.

Εάν εσείς, όμως, το μισείτε να μιλάτε καθαρά και να μην κρύβεστε από τις λέξεις.

Είναι τιμή μου, που τραγουδάω τραγούδια των Λοΐζου, Καλδάρια, Παπαδόπουλου, Σπανού, Νικολόπουλου, Ελευθερίου τώσων άλλων άξιων δημιουργών. Και δικαίωμά μου να τα τραγουδάω, γιατί αυτά μ' αγάπησε ο κόσμος.

Όσο για το συνδικαλισμό, υπερηφανίζομαι, που είμαι συνδικαλίστρια, γιατί πιστεύω ότι μπορώ να βοηθήσω, με δύναμη έχω, τους άλλους τραγουδιστές.

Αυτούς, κ. Χατζιδάκι, που τρέχουν επαρχίες για ψίχουλα και πανάνε. Ξέρω πολύ καλά ότι θα μπορούσα να έχω ησυχία μου και να μην τρέχω για όλα αλλά, επειδή, κύριε Χατζιδάκι, γνώρισα δυστυχία και τη φτώχεια της εργατικής τάξης προσπαθώ με τις, έστω, μικρές δυνάμεις να προσφέρω. 84 Ε.Σπανοπούλου

● Όταν, δηλαδή, ένας τραγουδιστής έχει απήχηση στον κόσμο πρέπει αυτό να είναι ύποπτο και θα πρέπει να το χτυπήσουμε; Αυτό εγώ δεν το καταλαβαίνω!

Πιστεύουν ότι είναι τυχαία η μεταστροφή του κόσμου στο νεολαϊκό, ας πούμε, αυτό, τραγουδι;

Για πόσες γενιές ακόμη ο κόσμος θα εξακολουθήσει να τραγουδάει Σεφέρη, Ρίτσο ή Ελύτη.

— Ας πάει κάπου μπροστά, όχι πίσω!!

● Δεν καταλαβαίνω ποιο λες εσύ πίσω. Εγώ επιμένω ότι πρέπει να βοηθηθούν οι νέοι. Εγώ τραγουδούσα τους μεγάλους της μουσικής μας, αλλά τραγουδούσα και Νικολόπουλο, Βάρδη, Τάτση κ.α. Ποιος θα βοηθήσει αυτή τη νέα γενιά;

ΕΘΥΣ 84 Ε. Σπανοπούλου

«Όταν μπήκα στο τραγούδι
δέν ήμουν ψωνισμένη.
Τώρα, 13 χρόνια μετά,
νομίζω ότι είμαι μόνο ψώνιο
καί τίποτα άλλο».

ΤΗΛΕΡΑΜΑ 83 Σ. Δημοπούλου

● Σήμερα, μετά από τόσα χρόνια που τραγουδώ, ψάχνω ακόμα το κουμπί της απογείωσης μου ανάμεσα στην πίστα ενός λαϊκού κέντρου και μιας ήσυχης γωνιάς στο σπίτι μου παρέα με την κιθάρα μου.

ΕΘΥΣ 84 Γ. Φλέβας

«Δεν μπορώ να σου πω ότι είμαι ευχαριστημένη από ό,τι έχει γίνει, βέβαια... θα ήθελα να τραγουδήσω. Πρέπει να σου πω όμως πως ποτέ δεν στήριξα την καριέρα μου στα τραγούδια του Θεοδωράκη και του Χατζιδάκι, ό,τι έχω καταφέρει, οι μεγάλες μου επιτυχίες είναι τραγούδια του Νικολόπουλου, του Καλδαρα, του Λοίζου, του Σπανού, του Κουγιουμτζή και άλλων. Αν κάποτε υπάρξει ένα έργο τους που θα μου αρέσει, θα το τραγουδήσω. Μέχρι στιγμής, πάντως, δεν μου ζήτησαν να τραγουδήσω».

ΜΕΣΗΜΕΡΙΝΗ 84 Κ. Σεξίδου

Μου 'χει τύχει νά τραγουδάω και νά νιώθω ότι είμαι ψηλή 1.80, ενώ είμαι 1.60, κι άλλοτε πάλι νά νιώθω ότι είμαι 1.40! Δέν υπάρχει συνεννόηση. Δέν τ'άβρισκεις ποτέ μ'έναν τραγουδιστή...

83 Α. Βλαβιανού

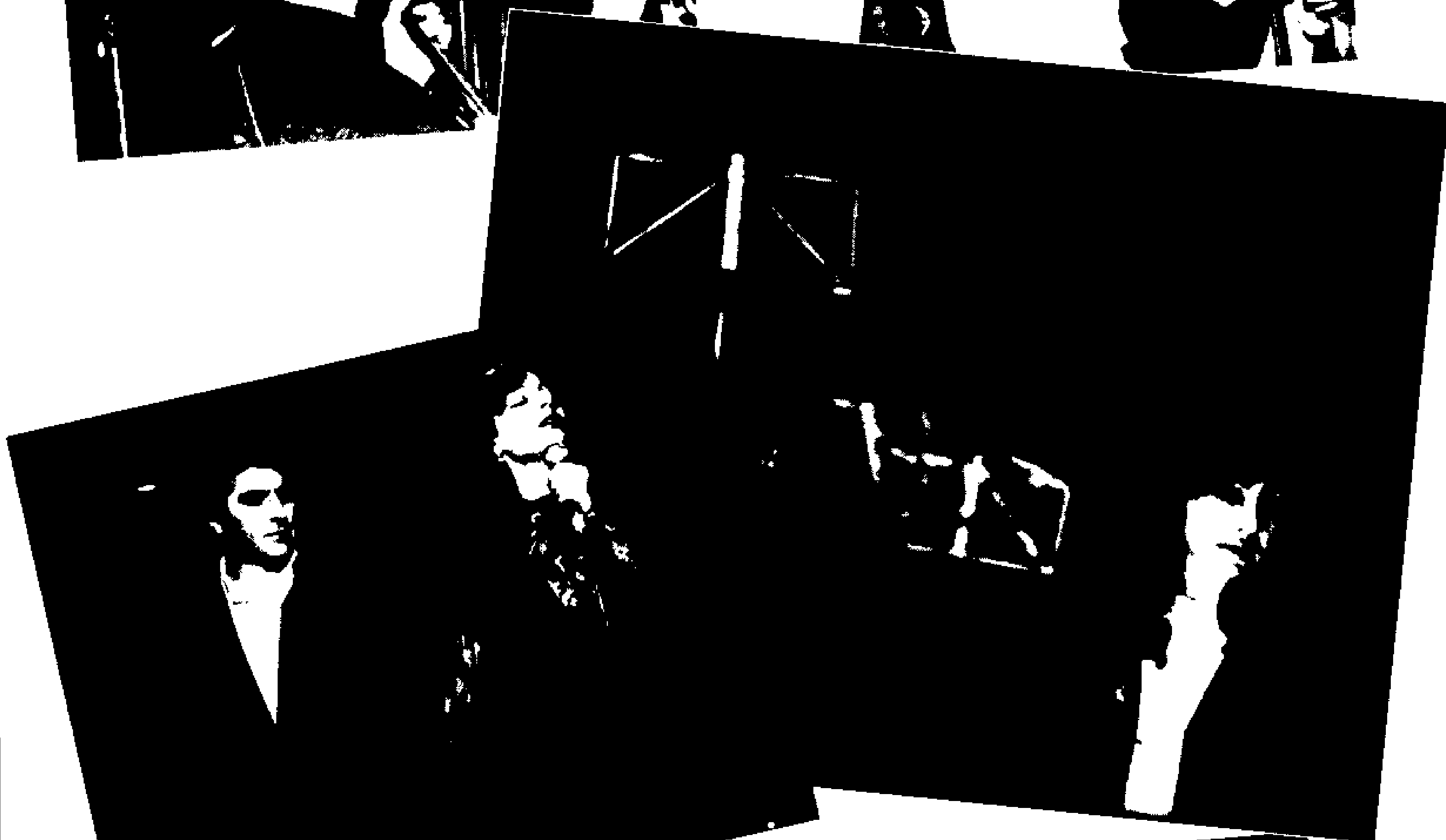
Ένα από τα πράγματα που με πονάνε είναι ότι το Κόμμα δυστυχώς, δεν είναι ένα... ΕΘΥΣ 84 Γ.Φ.

— Το παιδί, μου ξύπνησε πράγματα που δεν είχα υποψιαστεί. Όσο κι αν είχα τη λαχτάρα ν' αποκτήσω ένα παιδί, δεν υποψιαζόμουν υπά που αισθάνομαι. Είναι σα να έκανα μια τροφή σαν άνθρωπος. Ημουν πιο εγωίστρια, πιο αυστηρή με τους άλλους και με τον εαυτό μου, πιο απομονωμένη από τον κόσμο. Το παιδί μ'έκανε να θέλω να έχω πάλι φίλους, γιατί πέρασα μια μεγάλη περίοδο που είχα αυτοαπομονωθεί.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 84 Δ. Γκιώνη

— Όχι, δεν εγκαταλείπω τίποτα. Εγώ είμαι έννημα-θρέμμα των κέντρων. Ό,τι έχω πετύχει στην καλλιτεχνική μου πορεία, τό'χω πετύχει μέσα στα κέντρα και τους σέβονται ολύ αυτούς τους χώρους. Τους έχω συνδέσει με το ελληνικό τραγούδι και το ταπεραέντο του Έλληνα καλλιτέχνη και θεατή.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 84 Δ.Γ.

85

5 και 6 Ιουλ. Δύο συναυλίες με τον Πάριο στο Albert Hall του Λονδίνου.

19 Ιουλ. Συμμετοχή στη συναυλία του Νικολόπουλου στο Λυκαβηττό.

13 Σεπτ. Συμμετοχή στη συναυλία στη μνήμη του Μάνου Λοΐζου στο Ολυμπιακό Στάδιο.

3-20 Οκτ. Κοινές συναυλίες με το Νταλάρα σε πόλεις των ΗΠΑ και του Καναδά.

30.11 και 1.12. Συμμετοχή στις συναυλίες για τα παιδιά της Αφρικής, στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας.

9 Δεκ. Συναυλία της Αλεξίου στο θέατρο "Βεάκη" με τραγούδια του Νίκου Τάτση στα πλαίσια των εκδηλώσεων της ΚΝΕ για το λαϊκό τραγούδι.

Δεκέμβρης. "Ζυγός". 30 εμφανίσεις συναυλιακού χαρακτήρα, χωρίς τραπέζια. Συμμετέχουν οι Κώστας Θωμαΐδης και Ειρήνη Αγγέλου.

86

23-26 Φεβρ. 4 συναυλίες στο "Τεάτρ ντε λα βιλ" του Παρισιού.

31 Μαΐου. Συναυλία στο Άλσος Νέας Σμύρνης.

Καλοκαίρι. Συναυλίες στην Ελλάδα και την Κύπρο με το Γ. Σαρρή και την Ηλέκτρα.

Ιούλιος. Στην Τυνησία για τη "Συνάντηση Μεσογειακών Μουσικών".

Σεπτέμβρης. Συμμετοχή στη συναυλία της ΕΜΣΕ στο Ολυμπιακό Στάδιο, μαζί με Διονυσίου, Γλυκερία, Νταλάρα, Παιδιά απ' την Πάτρα κ.α.

6 Οκτ. Συμμετοχή στη συναυλία "Ένα τραγούδι για την Καλαμάτα", που οργανώνει το Υπουργείο Πολιτισμού στο Ολυμπιακό Στάδιο, μαζί με Πάριο, Μαρινέλλα, Γαλάνη, Βοσκόπουλο κ.α.

Οκτώβρης. Συναυλίες στη Γερμανία (Στουτγάρδη, Φρανκφούρτη, Λούντβιγκσχάφεν, Έσλινγκεν-Βάιλ με Γ. Σαρρή, Γ. Κόρο, Ηλέκτρα, Μ. Μαυρόπουλο κ.α.

23 Οκτ. Συναυλία στο Παλαί ντε Σπορ Θεσσαλονίκης με το Θάνο Μικρούτσικο, στα πλαίσια των "Δημητρίων".

23 Νοεμ. Συμμετοχή στην εκδήλωση για την Ειρήνη στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, μαζί με Νταλάρα, Γαλάνη, Μικρούτσικο, Ράζα ντι Κόμπρε.

Κυκλοφορεί ο δίσκος "Η αγάπη είναι ζάλη" του Θ. Μικρούτσικου.

87

Γενάρης. Συμμετοχή στο πρόγραμμα του Σείριου του Μάνου Χατζιδάκι, στο "Ζουμ".

Απρίλης. Κυκλοφορεί ο δίσκος "Η Χάρις Αλεξίου σε απρόβλεπτα τραγούδια" με τη δι-

εύθυνση του Μ. Χατζιδάκι.

Μάιος-Ιούνιος. Συναυλίες σε 18 πόλεις των ΗΠΑ και του Καναδά. Συμμετέχουν Α. Πρωτοφάλη, Α. Βελής, Γ. Σαρρής και Χ. Νικολόπουλος.

Μάιος. Κυκλοφορεί ο δίσκος "Η νύχτα θέλει έρωτα" των Χρ. Νικολόπουλου-Α. Παπαδόπουλου.

13 Σεπτ. Συμμετοχή στη συναυλία "20 χρόνια Νικολόπουλος" στο γήπεδο Παναθηναϊκού, μαζί με Διονυσίου, Νταλάρα, Γλυκερία, Βιτάλη κ.α. Οργάνωση: Ντέφι.

Αν δεν σταθούμε στα ιερά τέρατα, όπως είναι ο Θεοδωράκης, ο Χατζιδάκις, ο Ξαρχάκος και μερικοί άλλοι, δεν βλέπω σήμερα αντικαταστάτες ή συνεχιστές. Σήμερα, όλοι ψάχνουν να βρούν μία ταυτότητα. Άλλοι τραβάνε προς το ρόκ, άλλοι τό μπερδεύουν με την ελληνική μουσική.

ΤΗΛΕΡΑΜΑ 86

χρόνια τραγουδάω λαϊκό τραγούδι, αλλά δεν το βλέπω στενά, με την παραδοσιακή φόρμα του, δηλαδή κασάπικο, ζεϊμπεκικό ή τσιφτετέλι. Δεν είναι μόνο αυτό το λαϊκό τραγούδι. Όταν οι νηοκοίτες είναι γεμάτες από νεολαία, όταν μέσα στα σπία όλων μας έχει μπει η ροκ μουσική, δεν εννοώ ότι σχεδιάζω ένα άνοιγμα προς τη ροκ - είναι αλλά χωράφια, άλλη υπόθεση, πολύ μακρινή από μένα - αλλά πλέον πιστεύω σε έναν πιο διεθνή ήχο, ο οποίος μπορεί να μπει στα τραγούδια μας και τη μουσική μας χωρίς να αλλοιώσει την παραδοσή μας ή να την επηρεάσει αρνητικά.

ΚΑΙ 86

Θ. ΠΟΥΚΑΣ

Εμείς είμαστε οι λαϊκοί τραγουδιστές. Δέν είμαστε παραδοσιακοί.

ΤΗΛΕΡΑΜΑ 86

«Στην Ελλάδα ο κόσμος αγαπάει πολύ την παραδοσιακή μουσική. Είναι τόσο πλούσιο το υλικό που έχουμε και σε μελωδία και σε στίχο που όσο ψάχνεις τόσο ανακαλύπτεις ωραία πράγματα σ' αυτή τη μουσική. Από την άλλη υπάρχουν και οι νέοι συνθέτες που προχωράνε το τραγούδι μας».

- Πιστεύεις πως υπάρχουν άνθρωποι, που θα ευχαριστιόταν αν έσπαγα το πόδι μου;

- Όχι, δεν πιστεύω πως για σένα...

- Υπάρχουν, με διακόπτει κατηγορηματικά.

— Όταν ξεκίνησα, ήμουν ερωτευμένη με

τη φωνή της Μοσχολιού, ήταν η τραγουδίστρια που ένιωθα ότι θαυμάζω. Με συγκινεί ακόμα η Γαλάνη. Κι από τους συναδέλφους μου ο Πάριος, ο Νταλάρας, ο Μπιθικώτσης, ο Καζαντζίδης, ο Διονυσίου, ο Μητσιάς.

ΓΥΝΑΙΚΑ 86

Γνώρισα την αγάπη της μάνας, του αδελφού, τον έρωτα, τώρα την αγάπη του παιδιού. Πιστεύω όμως ότι ανεξάρτητα απ' τις σχέσεις του, ο άνθρωπος σαν οντότητα κουβαλάει μια μοναχικότητα. Κι αυτή τη μοναχικότητα την κουβαλάω κι εγώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ 86

— Δεν μπορώ να δεχτώ ότι το τραγούδι παίζει μόνο ψυχαγωγικό ρόλο και τίποτα άλλο. Δεν μπορεί όλη η αγωνία σου, η αγάπη στο τραγούδι σου, να γίνονται ένα επίπεδο καταναλωσιμο προϊόν που μόνο και μόνο ψυχαγωγεί. Πιστεύω πως το τραγούδι είναι κάτι πολύ παραπάνω από αυτό που θέλουν κάποιοι να παρουσιάσουν

Αν δεν νότι δούλεψα πολύ λίγο σε τοια κέντρα, όπου είσαι υποχρεωμένος να τραγουδάς όταν ο θεατής μασουλούσε την μπριζόλα του, μολονότι το μεγάλο μέρος της καριέρας μου έχει χτιστεί έξω απ' αυτά, θα πρέπει να παραδεχτώ έντιμα ότι, τελικά, όλα μπορούν να λειτουργήσουν σωστά, φτάνει να υπάρχει κέφι, μεράκι, γνώση της δουλειάς... Εκεί σε θέλω: να καθηλώσεις το θεατή με το πιρούνι μετέωρο.

ΘΕΥΤΕΤΑ 87

Φ. ΗΛΙΑΔΗΣ

«Δεν είμαι»

ο Θεοδωράκης μάλιστα είχε πει να βάλουμε τούρκικη σημαία στην Τέντα όπου τραγουδούσαμε εκείνη την εποχή εγώ και ο Νταλάρας.

ΓΥΝΑΙΚΑ 86

Δεν ξέρω τι αντίκρισμα έχει στο κοινό να εμφανίζομαι σ' έναν θεατρικό χώρο. Έλληνας δεν είναι συνηθισμένος να

κεται ακίνητος, όταν του τραγουδούν χωρίς ποτό στο χέρι. Έχω την εντύπωση ότι εμένα με προτιμούν στα λαϊκά μα

ζιά. Κι εγώ θέλω να είμαι με τους π

λούς, δεν μου αρέσει να περάσω τη δ

λεια μου σε ελιτίστικά επίπεδα, εί

λαϊκή καλλιτέχνης, με ενδιαφέρει ο

σμος. Και καθώς τα κέντρα του γνωστ

στυλ τα έχω απορρίψει, καταλαβαίν

την αγωνία και το δίλημμά μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ 86

Δίνομαι τό

σο πολύ στο τραγούδι, που μου

συμβαίνει να μη βλέπω καν τους

θεατές... Υπάρχουν όμως, και κά

ποιες κακές, ψυχρές βραδιές... Τότε νιώθεις πως δεν μπορείς

ν' απογειωθείς...

ΘΕΥΤΕΤΑ 87 Φ.Η.

ΡΟΜΑΝΤΟ 86

Κ. ΣΕΥΤΕΤΑ

— Α, όχι, δε γυρίζω πίσω πο

τέ. Θυμάστε τη γυναίκα του Λω

ΒΕΥΤΕΤΑ 87

Η Πλάκα περνάει εδώ κ

μερικά χρόνια μια μικρή κάμψη

έχουν γίνει άλλες εστίες ψυχ

γωγίας σε άλλα μέρη. Εγώ θέλ

να την ξαναζωντανέψω την Πλα

κα όπου εκεί περισσότερο έκαν

την καριέρα μου και θα την ξαν

ζωντανέψω. Είναι χώρος πο

μπορώ να λειτουργήσω, που 'μα

δεμένη συναισθηματικά και με

πιτυχία. Ήταν όνειρο να τραγου

δήσω έτσι απλά για το τραγούδι

Δεν λέω ότι η νυχτερινή διασκέ

δαση πρέπει να είναι μόνον αυ

τό που εγώ κάνω, αλλά τον τρέ

πο, που λειτουργούν κάποιο

πράγματα δεν μπορώ να τον πα

ρακολουθήσω πια. Τη συνεστία

ση με λίγα λόγια, που εκεί τα

τραγούδι παίζει τον τελευταίο

ρόλο. ΜΕΣΗΜΕΡΙΩΝ 86

Κ. ΣΕΥΤΕΤΑ

«Ο Μά

νος ήταν για μένα ένα κομμάτ

της ζωής μου, πολύ μεγάλο

ατέλειωτο. Το κενό του είναι

σπαραχτικό για όσους έζησαν

δίπλα του. Μα για μένα ο Μά

νος ζει. Μέσα στα τραγούδια

του. Για πάντα!»

«Η αλήθεια είναι, ότι το μπουζούκι είναι το όργανο, που χαρακτηρίζει και θα χαρακτηρίζει τον ήχο του λαϊκού τραγουδιού. Π.χ. Ακούς ένα βαλς και μόλις βάλεις μέσα εκεί το μπουζούκι, γίνεται αμέσως λαϊκό, αγαπητό στον κόσμο. Αντίθετα, αν σ' ένα ζεϊμπέκικο - χασάπικο ή και τσιφτετέλι βάλεις πιάνο και φουσαρμόνικα καταστρέφεται αμέσως το τραγούδι. Αυτό δείχνει τη δύναμη του μπουζουκιού και πόσο έχει "περάσει" στον κόσμο το λαϊκό τραγούδι. Κι αλίμονο, αν δεν συνέβαινε αυτό. Δεν πιστεύω, ότι μπορεί κάποτε να εκλείψει το μπουζούκι. Ωστόσο, το λαϊκό τραγούδι, έχει δύναμη και από μόνο του, δεν εξαρτάται μόνο από τον ήχο του μπουζουκιού.

ΠΡΩΤΗ ΣΤ Ν. ΔΡΟΞΟΣ

τραγουδίστρια Ωδείου»

— Κοντά στο Χατζιδάκι, έμαθα τι σημαίνει να μπορεί κανείς να «ποιεί» μουσική, σ' ένα χώρο χωρίς ηλεκτρισμό. Ήταν δουλειά ενός άλλου επιπέδου. Όταν λειτουργείς μέσα στην ατμόσφαιρα του Χατζιδάκι, μπαίνεις στην ουσία της μουσικής. Βέβαια, δεν έχει την αμεσότητα, που προσφέρει μια λαϊκή δουλειά, με τα τραγούδια που γνωρίζει ο πολύς κόσμος... ΤΥΖ ΒΣ Α. ΚΑΒΙΓΑΤΗ

Αν βρεθώ να κάνω πράγματα που δεν μου πάνε, θα με ξεράσει κι η δουλειά. Έχω ένα τσαγανό, σαν άνθρωπος, που δεν μ' αφήνει: δεν έχω μάθει να με ξερνάνε τα πράγματα. Είμαι αρκετά περήφανη. Δεν έχω κάνει τις επιλογές μου, χωρίς να πονέσω. Έχω μείνει έξω απ' τη δουλειά για αρκετό καιρό, προκειμένου να κάνω αυτά που με εκφράζουν, κι όχι άλλα. Έχω αντιμετωπίσει σκληρότητα και χτυπήματα υπόγεια. Ευτυχώς, επειδή ζω απομονωμένη, δεν μ' έχουν πληγώσει όσο θα μπορούσαν». ΠΑΥΘΕΩ ΒΣ Α. ΜΠΑΛΩΡ

«Άσχημα! Και δεν νομίζω ότι μόνο εγώ νιώθω απογοητευμένη. Πρώτη φορά περνάω τόσο έντονη κρίση και σύγχυση. Ιδεολογικά ίσως είναι γνωστό ότι ανήκω στην Αριστερά. Αλλά κι εκεί, στο χώρο που ανήκω, έχω επιφυλάξεις για τον τρόπο που λειτουργούν τα πράγματα.

» Όλοι ζητάμε ανανέωση ιδεών, αλλά δεν βλέπουμε να γίνεται τίποτα. Ο φόβος της Δεξιάς είναι μια κουβέντα. Από 'κει και πέρα, τι γίνεται;» ΠΑΥΘΕΩ ΒΣ Α. Μ.

Απλώς, πιστεύω, ότι υπάρχουν ευνοημένοι τραγουδιστές και λιγότερο ευνοημένοι. Κι αυτό οφείλεται, στο ότι μερικοί καλλιτέχνες δεν γνωρίζουν το μάρκετινγκ ή καλύτερα δεν μπορούν να γνωρίσουν το μάρκετινγκ του τραγουδιού. Η μόνη εξαίρεση σ' αυτό το θέμα είναι ο Καζαντζίδης, που δεν γνώρισε ποτέ το μάρκετινγκ και που άλλωστε δεν είχε καμιά απολύτως ανάγκη να το μάθει». ΠΡΩΤΗ ΒΣ Ν. ΔΡΟΞΟΣ

«Τα ίχνη που αφήνει πίσω του ο κάθε τραγουδιστής δεν είναι τα καινούρια τραγούδια που κάνει ο ίδιος επιτυχίες», λέει η Χάρης Αλεξίου. «Είναι πώς μπορεί να τραγουδά καλά και σωστά οποιοδήποτε τραγούδι. Β. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Διάλεξα τις συναντήσεις, γιατί μέσα σ' αυτά τα κέντρα κάπου άρχισα να νιώθω σαν ένα ζωντανό τζουκ μποξ...».

ΠΡΩΤΗ ΒΣ Ν. Δ.

21-22 Σεπτ. Συμμετοχή στις συναυλίες του Μάνου Χατζιδάκι στο Λυκαβηττό.

Ερμηνεύει τραγούδια του Δημήτρη Λέκκα για το θέατρο Σκιών του Ευγένιου Σπαθάρη.

Χειμώνας '87-88. Από 6.11 στο "Ζυγό" με το Χάρρυ Κλυνν.

88

8 Ιουλ. Συμμετοχή στο φεστιβάλ της Μαγιόρκα "Τραγούδια της Μεσογείου".

Ιούλιος. Επτά συναυλίες στην Τυνησία.

26 Αυγ. Συμμετοχή στη συναυλία για τα "10 χρόνια" στο τραγούδι του Μάριου Τόκα στο Λυκαβηττό. Αύγουστος. Συναυλίες με το Θ. Μικρούτσικο στο "Κατράκειο" (Πολιτιστικός Αύγουστος), στη Νέα Κίο Αργολίδας κ.α.

23 Σεπτ. Συμμετοχή στη συναυλία ΕΜΣΕ-ΕΔΕΤ-ΕΤΕ "Για περισσότερο ελληνικό τραγούδι" στο Ολυμπιακό Στάδιο.

Νοέμβριος. Πεθαίνει ο ηθοποιός, τραγουδιστής και ζωγράφος Αλέξης Γεωργίου. Ο άνθρωπος που δοήθησε τη Χαρούλα στα πρώτα της βήματα στο τραγούδι και της ενέπνευσε το καλλιτεχνικό της ψευδώνυμο.

Από τις 14 Οκτ. αρχίζουν οι 50 εμφανίσεις της Χαρούλας στο "Ζουμ". Μαζί της η Αφροδίτη Μάνου και οι Φατμέ.

16-17 Δεκ. Κοινές συναυλίες με τον ιταλό τροβαδούρο Πάολο Κόντε στο Παλλάς, στα πλαίσια της "Μουσικής Αθήνας" του Δήμου Αθηναίων.

21 Δεκ. Συμμετοχή στη συναυλία για τα 50 χρόνια της Ελληνικής Ραδιοφωνίας στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας.

89

Μάιος. Μεγάλη περιοδεία με το Νίκο Παπάζογλου σε πόλεις της Φινλανδίας, Αγγλίας, Γαλλίας, Ολλανδίας, Ελβετίας, Βελγίου, Γερμανίας και Καναδά.

Καλοκαίρι. Συναυλίες σ' όλη την Ελλάδα με Γαλάνη και Λαθρεπιβάτες.

Εμφανίσεις στο "Ρεξ", Θεσσαλονίκη.

Χειμώνας '89-90. "Απόλλων", Βουλιαγμένης 22, με το Γιάννη Πάριο και τη Δήμητρα Γαλάνη.

90

Η Χαρούλα γιορτάζει τα 20 χρόνια με ένα πάρτυ στο "Απόλλων".

Κυκλοφορεί ο δίσκος "Κρατάει χρόνια αυτή η κολώνια".

του Θ. Μικρούτσικου και της Λ. Νικολακοπούλου.

Μεγάλη συναυλία της Χαρούλας στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας με Πάριο, Λαζόπουλο, Γαλάνη, Πρωτοψάλτη κ.α.

Συμμετέχει σαν υποψήφια δημοτική σύμβουλος του Δήμου Αθηναίων στο ψηφοδέλτιο της Μελίνας.

— «Ας μην γελιόμαστε. Έδώ είναι Ελλάδα. Δεν έχεις να κάνεις με την καριέρα της Μαντόνα, ή οποία δεν ξέρει τι θα πει ιδιωτική ζωή. Έδώ είναι πολύ πιο ανθρώπινα τα πράγματα»

Αυτή η τελευταία

ιστορία των 6 - 7 χρόνων, που ξανανέβηκε ο κόσμος στις πίστες είναι κάτι που το δοκίμασα, αλλά δεν μου πήγε ποτέ. Εγώ δεν μπόρεσα να λειτουργήσω άνετα σ' αυτούς του χώρους. Σαν πελάτισσα ως ένα σημείο λειτουργήσα καλά, αλλά απ' τη στιγμή που γεμίζει μια πίστα από κόσμο, δεν ξέρω πόσοι το χαίρονται. Εμένα αυτή η ιστορία δεν με αφορά». Εγώ τραγουδάω από Νικολόπουλο μέχρι Χατζιδάκι. Δεν κάνω πρόταση ρεπερτορίου κι ούτε αισθάνομαι την ανάγκη να κάνω πρόταση ρεπερτορίου. Είμαι 17 χρόνια σ' αυτή τη δουλειά, έχω πει καταπληκτικά τραγούδια, έχω πει και μέτρια, έχω πει και κακά τραγούδια».

Δεν πιστεύω πως ο καλλιτέχνης είναι ένα απόλυτα λογικό άτομο, μέσα στην τέχνη του εννοώ. Λογικοί μπορεί να είμαστε στην υπόλοιπη ζωή μας.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 88
Α. Ανδρική κ.α.

«Μ' αρέσει που μεγαλώνω»

ΜΙΑ 88
Σ. Χιδερλή

Είμαι τελείως αντίθετη προς την τυφλή εθνικιστική λογική που μας διακατέχει τελευταίως. Δε θα καθαιρέσουμε διεθνείς μουσικές αξίες, για να προβάλουμε το ελληνικό τραγούδι, αν αυτό το τραγούδι δεν αξίζει να προβληθεί. Το ελληνικό τραγούδι το έχουμε, το ζούμε κάθε μέρα και δε μας το πνίγει κανείς.

ΑΦΗΧΩΡΑΜΑ 88 Α. Ζήλος

«Δυσκότροπο ελληνικό τραγούδι. Αλλά αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Έτσι και αλλιώς δηλαδή η ζωή δεν είναι δυσκότροπη; Τι είναι πιά τόσο ελληνικό; Η Δύση έχει εισβάλει στο σπίτι μας. Κοίταξε γύρω σου. Τι βλέπεις; Τό σινέ μπλουζάκι, τό πλαστικό, τό νέον, τό τζιπερλάντς, τό πάμπς. Η εισβολή έχει γίνει και μέσα στον πολιτισμό μας. Οι αντιτάσεις μας δεν γίνονται με τό να επιμένουμε εμείς παίζοντας μόνο δημοτικά και ρεμπέτικα τραγούδια. Νομίζω ότι περισσότερο κακό κάνουμε σ' έναν νέο όταν θέλουμε να του επιβάλουμε μία αισθητική και μορφωτική άγνοια στο παρελθόν. Αυτός θα αντιδράσει από μόνος του και θα αναζητήσει την αρχή του, την ρίζα και τη βάση του».

Είναι πάρα πολλά παιδιά σήμερα που δεν ξέρουν τραγούδια του Μίκη ή του Τσιτσάνη και τό χειρότερο είναι ότι τό ίδιο συμβαίνει και στους σημερινούς μουσικούς».

ΒΡΑΔΥΛΗ 88 Α. Γιώτας

«Νομίζω ότι πρέπει

να καταφέρεις να είσαι μόνος, για να μπορέσεις παράλληλα να είσαι με τους άλλους! Ποιος είναι αυτός ο καλλιτέχνης που δεν είναι μόνος του; Δεν μπορείς να τραγουδάς και να σκέφτεσαι τη οικογένειά σου, το πρόβλημά σου, το τηλέφωνο που πρέπει να θυμηθείς να κάνεις. Είσαι σε μια απόσταση από τον εαυτό σου, αλλά ίσως είσαι και πιο μέσα σε σένα τον ίδιο».

ΕΛΛΗ 88

«Αυτή τη στιγμή υπάρχουν δύο ήχοι κυριαρχούν. Είναι ο ήχος της ροκ... η αμερικανική ροκ, δηλαδή η δυτική, και η "ροκ" που έχουν υιοθετήσει οι δικοί μας συνθέτες. Είναι ένας ήχος "ηλεκτρικός" που ακούγεται από το μπαρ μέχρι το τελευταίο σκυλάδικο. Νιώθω την έλλειψη του ελληνικού τραγουδιού, ενώ υπάρχει. Ντύνεται ξένα ρούχα λες και φοβούνται μήπως αναγνωρίσει κανείς».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 88

Haris Alexiou, la voz de Tebas

«Αυτός ο άνθρωπος που αρκούμεται στο να δίνω στους άλλους, θέλω να παίρνω και πίσω, έστω το ελάχιστο. Δεν μ' αρέσει να ρίχνω την αγάπη μου στο ποτάμι. Αν και το 'χω κάνει στη ζωή μου αυτό...»

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 88

«Το ελληνικό τραγούδι έχει γίνει λίγαν ΠΑΣΟΚ. Όλοι μπορούν να κάνουν όλα».

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ 88

«Το πρόβλημα δεν είναι να ακούγεται και μπορεί βέβαια να ακούγεται περισσότερο. Το θέμα είναι στο πώς πιασάρεται. Στις εκπομπές για το ξένο τραγούδι παρουσιάζονται όλα τα στοιχεία των συντελεστών παραγωγής. Στα ελληνικά ραδιοτηλεοπτικά μέσα οι διαφημίσεις είναι απαγορευμένες για το ελληνικό τραγούδι. Έτσι η προώθηση του ξένου είναι δεκαπλάσια».

ΠΡΩΤΗ 88 Τ.Η.

«Το τραγούδι το βλέπω πιο πλατιά απ' ότι το έβλεπα μικρή, και δεν μου αρέσουν τα «κάδρα» που βάζουν στο ελληνικό τραγούδι. Βέβαια υπάρχουν τα είδη και οι ποιότητες, αλλά εμένα με ενδιαφέρει η «ψύχα» του τραγουδιού. Πάντα θα τραγουδάω λαϊκό και έντεχνο, αρκεί να με συγκινούν με τον ίδιο τρόπο. Να βλέπω ότι είναι εμπνευσμένο το τραγούδι και να ευαισθητοποιεί την αισθητική μου. Είναι προσωπική αναζήτηση και ανάγκη να «κολυμπάω» σε όλα τα είδη, γιατί αν δεν το κάνω αισθάνομαι μισή».

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 88

Ειδικά όμως το «σκυλάδικο» έχει διαμορφώσει ένα κοινό που δεν ικανοποιείται από άλλα είδη τραγουδιού. Πιστεύω ότι κακώς υπάρχει. Θα 'ταν υποκρισία να μην το πω. Άλλα από την άλλη, δεν παύει να είναι κι αυτό ένα ζωντανό κύτταρο της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας που δεν μπορείς να το πιάς πίσω γιατί υπάρχει.

ΒΡΑΔΥΝΗ 88 Α. Γιώτας Το πρώτο τραγούδι που «πήγε» και εγώ η ίδια δεν ήθελα να ακούω ήταν η «Δημητρούλα». Ήταν ο πρώτος μου προσωπικός δίσκος. Τώρα τελευταία πάλι το «Η αγάπη είναι ζάλη».

ΕΛΛΑ 88

«Η Ελλάδα είναι πολλά πράγματα για μένα. Ελλάδα είναι κι ό,τι είναι τουριστικό πια, Ελλάδα είναι η αγωνία της μάνας μου για το παιδί της, το δημοτικό μας τραγούδι, ο Τσιτσάνης, ο Θεοδωράκης, ο Χατζιδάκις. Είναι η ελπίδα μου, πως αύριο δεν θα υπάρχουν Κοσκωτάδες. Ελλάδα προπαντός, είναι ένα μόνιμο αδιέξοδο.

Όσο για τα τραγούδια μου, έχω να πω πως δεν έχουν δώσει τίποτα το καινούργιο. Είναι ένας απόηχος των τραγουδιών, που υπήρχαν πριν ακόμη γεννηθώ».

ΡΙΖΟΣΕΛΑΣ 88

— «Πιστεύω ότι ο κόσμος μαζεύτηκε στο καβούκι του. Συνειδητοποίησε κάποια στιγμή τη μοναξιά που μέχρι τότε, είτε δεν την ζούσε, είτε δεν την σκεπτόταν. Μπήκε κανονικά αυτή η λέξη μέσα στην ζωή μας και από εκεί και πέρα άρχισε μία προσωπική έκφραση. Ο καθένας άρχισε να κάνει πράγματα μόνον για τον εαυτό του. Έτσι το συλλογικό πέρασε σε δεύτερο πλάνο. Αυτό καταρχήν δείχνει μία άνακτη στις σχέσεις των ανθρώπων. «Βρίσκω ασφάλεια στην μοναξιά μου» λέει ο καθένας.

ΒΡΑΔΥΝΗ 88 Α. Γιώτας

Προπονοί θίσκει

12 ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (1975)

ΜΙΝΩΣ 240

1. Δημητρούλα μου (Παληό λαϊκό)
2. Όταν πίνει μιά γυναίκα (Β. Βασιλειάδη-Πυθαγόρα)
3. Η Ρόζα (Γ. Μαρκόπουλου-Μιχ.Φακίνου)
4. Πως το λένε (Β. Βασιλειάδη-Πυθαγόρα)
5. Πέργαμε (Β. Βασιλειάδη-Πυθαγόρα)
6. Έτσι που το πας (Αντ. Βαρδή)
7. Ελενίτσα (Πολίτικο λαϊκό)
8. Σ' ένα βράχο (Απ. Καλδάρα)
9. Τσαχπίν (Παληό λαϊκό)
10. Μιά στεναχώρια (Απ. Καλδάρα-Κ. Βίρβου)
11. Σουρουπώματα (Γ. Ζαμπέτα-Πυθαγόρα)
12. Ελλάδα (Λένγκω-Λένγκω) (Γ. Μαρκόπουλου)

ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ / 2 (1976)

ΜΙΝΩΣ 273

1. Το Ερηνάκι (Παληό λαϊκό)
2. Έλα πάρε με (Γ. Σαρή-Α.Παπαδόπουλου)
3. Ο ντόκτορ (Παληό λαϊκό)
4. Η γκαρσόνια (Παληό λαϊκό)
5. Τι θέλεις απ' τα νιάτα μου (Χρ. Νικολόπουλου-Πυθαγόρα)
6. Καληνύχτα (Παληό λαϊκό)
7. Και σε μένα κρίμα (Χρ. Νικολόπουλου-Πυθαγόρα)
8. Ένα παληό ζειμπέκικο (Γ.Σαρή-Α. Παπαδόπουλου)
9. Πώς να σε λησμονήσω (Γ. Σπανού-Α. Παπαδόπουλου)
10. Μάννα γλυκειά (Χρ. Νικολόπουλου-Πυθαγόρα)
11. Κίτρινη πόλη (Γ.Σπανού-Πυθαγόρα)
12. Κυριακή βραδάκι (Γ. Σαρή-Α. Παπαδόπουλου)
13. Λιναρντό (Γ. Σπανού-Αλέκου Αλεξόπουλου)

ΛΑΪΚΕΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ (1976)

(Σταύρου Κουγιουμτζή) ΜΙΝΩΣ 291

1. Τα μαύρα κοροϊδεύεις (Μάνου Ελευθερίου)
2. Εσένα να θα διάλεγα (Λευτέρη Παπαδόπουλου)
3. Τρεις η ώρα νύχτα (Μάνου Ελευθερίου)
4. Εφταιξα-έφταιξα (Μάνου Ελευθερίου)
5. Σου στέλνω χαιρετίσματα (Μιχάλη Μπουρμπούλη)
6. Θάταν 12 του Μάρτη (Μιχάλη Μπουρμπούλη)
7. Τα σκούρα μάτια (Λευτέρη Παπαδόπουλου)
8. Χρόνια σαν βροχή (Μάνου Ελευθερίου)
9. Απ' τον περασμένο Μάρτη (Μάνου Ελευθερίου)
10. Φύγανε τα χρόνια (Ακου Δασκαλόπουλου)
11. Μάτια μου, μάτια μου (Λευτέρη Παπαδόπουλου)
12. Πηνελόπη (Μιχάλη Μπουρμπούλη)

24 ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (1977)

ΜΙΝΩΣ 316/7

1. Μανταλιώ (Μανταλένα) (Παληό λαϊκό)
2. Ούζο όταν πεις (Παληό λαϊκό)
3. Ο δερβίσης και η Άννα (Παληό λαϊκό) συμμ: Γ. Νταλάρας
4. Ο μπερμπάντης (Παληό λαϊκό)
5. Στράβε σπάγγο (Παληό λαϊκό)
6. Το μινόρε της αυγής (Σπ. Περιστέρη)
7. Πουλάκι ξένο (Δημοτικό)

8. Θ' αρρωστήσω μάνα (Παληό λαϊκό)
9. Μαυριδερούλα (Δημοτικό)
10. Ντραίλα (Τάκη Σούκα-Χάρη Χατζάκη)
11. Όμορφη πουν' η Λειβαδιά (Δημοτικό)
12. Μη χαράξεις βιλέφρο μου (Νίκου Τάτση-Κ. Παπαγεωργίου)
13. Οι Κυριακές στην Κατερίνη (Γ.Σπανού-Α.Παπαδόπουλου)
14. Μόνος ήσουν πάντα (Τ. Καρακατσάνη-Α. Παπαδόπουλου)
15. Εν Βελγίω (Νίκου Τζαβάρα-Δημήτρη Ιατρόπουλου)
16. Χάθηκα (Μ.Θεοδωράκη-Γιάννη Θεοδωράκη)
17. Το μπλόκο της Καισαριανής (Μ.Θεοδωράκη-Νότη Περγιάλη)
18. Το Ανεστάκι (Νίκου Τάτση-Α.Παπαδόπουλου)
19. Τι γλυκό να σ' αγαπούν (Γ.Ζαμπέτα-Α. Παπαδόπουλου)
20. Σε ψάχνω (Γ.Σπανού-Α.Παπαδόπουλου)
21. Όλες του κόσμου οι Κυριακές (Χρ. Νικολόπουλου-Α.Παπαδόπουλου)
22. Τ' αγαπώ και δεν το ξέρει (Μιχάλη Τερζή-Α.Παπαδόπουλου)
23. Το ξέρω πια δεν μ' αγαπάς (Γ.Ζαμπέτα-Α.Παπαδόπουλου)
24. Οδός Αριστοτέλους (Γ. Σπανού-Α. Παπαδόπουλου)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΧΑΡΟΥΛΑΣ (1979)

(Μάνου Λοϊζου) ΜΙΝΩΣ 349

1. Γύφτισσα τον εβύζαξε (Μανώλη Ρασούλη)
2. Την όγδοη μέρα (Μανώλη Ρασούλη)
3. Σε πέντε ώρες ξημερώνει Κυριακή (Πυθαγόρα)
4. Πες μου πώς γίνεται (Μανώλη Ρασούλη)
5. Όλα σε θυμίζουν (Μανώλη Ρασούλη)
6. Τι να πω (Πυθαγόρα)
7. Ο φαντάρος (Μανώλη Ρασούλη)
8. Έκανα τη μοίρα φίλη (Μανώλη Ρασούλη)
9. Κι εγώ σαν πόλη (Μανώλη Ρασούλη)
10. Μες στο πλήθος (Μανώλη Ρασούλη)
11. Τέλι τέλι τέλι (Πυθαγόρα)
12. Τίποτα δεν πάει χαμένο (Μανώλη Ρασούλη)

ΞΗΜΕΡΩΝΕΙ (1980)

(Αντώνη Βαρδή) ΜΙΝΩΣ 377

1. Ξημερώνει (Χαρούλας Αλεξίου)
2. Παιδιά της προσφυγιάς (Σαράντη Αλιβιζάτου)
3. Μ' άφησες σαν πόλη (Σαράντη Αλιβιζάτου)
4. Η αγάπη είναι αηδόν (Σαράντη Αλιβιζάτου)
5. Δεν είδες (Σαράντη Αλιβιζάτου)
6. Κυριακή (Μάνου Ελευθερίου)
7. Με δέρνουν τα παράλογα (Σαράντη Αλιβιζάτου)
8. Στο βλέμμα σου το γκρίζο (Μάνου Ελευθερίου)
9. Απόψε ξελογιάστηκα (Σαράντη Αλιβιζάτου)
10. Εγώ δεν γνώρισα ουρανούς (Μάνου Ελευθερίου)
11. Φεύγω (Αντώνη Βαρδή και Χαρούλας Αλεξίου)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΜΕΡΑΣ (1981)

ΜΙΝΩΣ 401

1. Φαίδρα (Μ.Θεοδωράκη-Γιάννη Θεοδωράκη)
2. Όχι δεν πρέπει (Γ.Μαρκόπουλου-Γ. Χρονά) συμμ: Δ.Γαλάνη
3. Κίτρινη πόλη (Γ.Σπανού-Α. Παπαδόπουλου)
4. Ο αρχηγός (Μ.Λοϊζου-Α. Παπαδόπουλου)
5. Τζαμάικα (Μ.Λοϊζου-Α. Παπαδόπουλου) συμμ: Δ. Γαλάνη

6. Ο δρόμος (Μ. Λοΐζου-Κωστούλας Μητροπούλου)
συμμ: Δήμητρα Γαλάνη
7. Το τραίνο (Μ. Θεοδωράκη-Μ. Ελευθερίου)
συμμ: Δήμητρα Γαλάνη
8. Φώναξέ με (Νότη Μαυρουδή-Ακου Δασκαλόπουλου)
9. Το παλιό ρολόι (Μ. Λοΐζου-Λ. Παπαδόπουλου)
συμμ: Δήμητρα Γαλάνη
10. Άντρα μου πάει (Franco Cirliano)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΜΟΥ (1981)

(Δημοτικά) ΜΙΝΩΣ 403

1. Ο ήλιος βασιλεύει
2. Ποιος έχει δύο αγαπητικές
3. Διαμάντι-δαχτυλίδι
4. Ξενητεμένο μου πουλί
5. Τσελιγκοπούλα
6. Η δλάχα
7. Νάσαν τα νιάτα
8. Η χήρα
9. Δέλβινο
10. Ο Λιούλιος
11. Η στάμνα
12. Δεν το λπιζα η ορφανή

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΚΥΚΛΟΥΣ ΚΑΝΕΙ (1982)

ΜΙΝΩΣ 437

1. Λέλι γιαλέλι (Νίκου Τάτση-Μιχάλη Φακίνου)
2. Ο καϊζής (Απόστολου Χατζηχρήστου)
3. Φτάνει-φτάνει (Η ζωή μου κύκλους κάνει) (Παραδοσιακό ανατολής-στίχοι: Μιχάλη Φακίνου)
4. Οι μάγκες δεν υπάρχουν πιά (Νίκου Ξυδάκη- Μανώλη Ρασούλη)
5. Έλεγα (Νίκου Τάτση- Λάκη Τεάζη)
6. Καληνύχτα (Παραδοσιακό ανατολής-στίχοι Χ. Αλεξίου)
7. Αν πεθάνει μιά αγάπη (Χρ. Νικολόπουλου-Μ. Ρασούλη)
8. Ζήλεια μου (Χρ. Νικολόπουλου-Μ. Ρασούλη)
9. Με τσάντσες με ράγισες (Χρ. Νικολόπουλου- Μιχ. Φακίνου)
10. Γιατί είσαι άνθρωπος απλός (Χρ. Νικολόπουλου-Μ. Ελευθερίου)
11. Τώρα ξέρω (Χρ. Νικολόπουλου-Κώστα Κινδύνη)
12. Τρέχεις πολύ (Χρ. Νικολόπουλου-Μιχ. Φακίνου)
13. Με ποιά τραγούδια (Χρ. Νικολόπουλου-Μ. Ελευθερίου)

ΤΑ ΤΣΙΛΙΚΑ (1983)

ΜΙΝΩΣ 474/5

1. Μπαρμπαγιαννακάκης (Παραδοσιακό)
2. Καμωματού (Ιωάννη Δραγάτση)
3. Αερόπλανο θα πάρω (Παναγιώτη Τούντα)
4. Έμαθα πως είσαι μάγκας (Παραδοσιακό)
5. Σε γελάσανε (Κώστα Σκαρβέλη)
6. Μη μου χαλάς τα γούστα (Παραδοσιακό)
7. Αμάν Κατερίνα μου (Παναγιώτη Τούντα)
8. Ας μην ξημέρωνε ποτέ (Α.Χατζηχρήστου-Κ. Μάνεση)
9. Της το βγάλανε (Ευάγγελου Παπάζογλου)
10. Λιλή η σκανταλιέρα (Παναγιώτη Τούντα)
11. Μόρτισσα της Κοκκινιάς (Κώστα Καρίπη)
12. Τηλεγράφημα στην Κάρμεν (Παναγιώτη Τούντα)
13. Γιαλέλι (Παραδοσιακό)
14. Γλυκοβραδυάζει (Απόστολου Χατζηχρήστου)
15. Μη μου λες πως δεν πονάω (Κώστα Σκαρβέλη)
16. Δυο μάγκες μεσ' στη φυλακή (Κώστα Τζόβενου)
17. Μάγκικο (Κώστα Καρίπη)

18. Μ' έμπλεξε ένας μόρτης (Παναγιώτη Τούντα)
19. Μπουρνοβαλιός μανές (Παραδοσιακό)
20. Θα μεθώ και θα τα σπω (Ιωάννη Δραγάτση)
21. Κρασοπίνω (Γρηγόρη Ασίκη)
22. Ναζιάρα μου (Παναγιώτη Τούντα)
23. Πες το ναι (Κώστα Σκαρβέλη)
24. Παγκρατιώτισσα (Παναγιώτη Τούντα)
25. Μάγκας (Παραδοσιακό)

ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΕΡΩΤΑΣ (1984)

ΜΙΝΩΣ 552

1. Τώρα κι εγώ θα ζήσω (Χρ. Νικολόπουλου-Γ. Πάριου)
2. Μία είναι η ουσία (Χρ. Νικολόπουλου-Λ. Χαψιάδη)
3. Βήμα-βήμα (Χρ. Νικολόπουλου-Χ. Μπαλαμπανίδη)
4. Δεν την αντέχεις εύκολα την άνοιξη (Νίκου Τάτση- Ηλία Κατσούλη)
5. Η διαθήκη (Χρ. Νικολόπουλου-Μ. Ελευθερίου)
6. Το αδιέξοδο (Χρ. Νικολόπουλου-Λ. Χαψιάδη)
7. Όλα γυρίζουν (Χαρούλας Αλεξίου)
8. Μη με ρωτήσεις (Χρ. Νικολόπουλου-Χ. Μπαλαμπανίδη)
9. Και μας έλεγε το κύμα (Χρ. Νικολόπουλου-Πυθαγόρα)
10. Νάμουν το κόκκινο (Χρ. Νικολόπουλου-Γ. Πάριου)
11. Νοιώθω τη ζωή να φεύγει (Νίκου Τάτση- Ηλία Κατσούλη)
12. Η μπαλάντα της Ιφιγένειας (Χ. Αλεξίου)

Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΖΑΛΗ

(Θάνου Μικρούτσικου) ΜΙΝΩΣ 613

1. Ελένη (Μπάμπη Τσικληρόπουλου)
2. Η αγάπη είναι ζάλη (Ανδρέα Μικρούτσικου)
3. Είπαμε να μη χαθούμε (Αλκη Αλκαίου)
4. Η σκακιέρα (Αλκη Αλκαίου)
5. Ερωτικό (Αλκη Αλκαίου)
6. Αν θες να φύγεις (Ανδρέα Μικρούτσικου)
7. Το γράμμα (Μπάμπη Τσικληρόπουλου)
8. Κι όλο μεγαλώνω (Ανδρέα Μικρούτσικου)
9. Εφτά νάνοι στο S/ S "Κηρύνεια" (Νίκου Καβδαδία)
10. Μικρή μου μωβ βεντάλια (Ανδρέα Μικρούτσικου)
11. Θέατρο σκιών (Αλκη Αλκαίου)
12. Φεύγω και μη με περιμένεις (Αλκη Αλκαίου)

Η ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΣΕ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (1987)

ΜΙΝΩΣ 659

1. Μανούλα μου (Μ.Χατζιδάκι-Ιακ. Καμπανέλη)
2. Η Μαριάνθη των ανέμων (Μ.Χατζιδάκι)
3. Ο αμανές της καληνυχτιάς (Παραδοσιακό)
4. Οι ακροβάτες (Θ.Μικρούτσικου-Κ.Τριπολίτη)
5. Wa habibi (Χριστιανικός ύμνος του Λιβάνου)
6. Μ' έμπλεξε ένας μόρτης (Παναγιώτη Τούντα)
7. Το τραγούδι της Ευαδίας (Μ. Χατζιδάκι)
8. Canto per me (Nino Rota)
9. Η Τζένη των πειρατών (Κ. Βάιλ-Μπ. Μπρέχτ)
10. Θέατρο σκιών (Θ. Μικρούτσικου-Αλκη Αλκαίου)
11. Οι γερανοί (Λαϊκό ρώσικο-στίχοι Γιάννη Ρίτσου)
12. Όποια και νάσαι (Απ. Καλδάρα-Γ. Σαμολαδά)

Η ΝΥΧΤΑ ΘΕΛΕΙ ΕΡΩΤΑ (1988)

(Χρ. Νικολόπουλου-Α. Παπαδόπουλου) ΜΙΝΩΣ 710

1. Δεν υπάρχουνε λόγια
2. Πιάσ' τα ζάρια
3. Αγάπησέ με
4. Όλα μου τα καράβια
5. Εσπείρες θύελλες
6. Τίποτα δεν άφησες
7. Η νύχτα θέλει έρωτα
8. Είμαι τρελλή τα είπαμε
9. Πάρε το δρόμο ξαναγύρισε
10. Η τσιγγάνα η μάγισσα
11. Δεν ρώτησες αν ζω ή αν πέθανα
12. Το τραγούδι της καρδιάς

ΚΡΑΤΑΕΙ ΧΡΟΝΙΑ ΑΥΤΗ Η ΚΟΛΩΝΙΑ (1990)

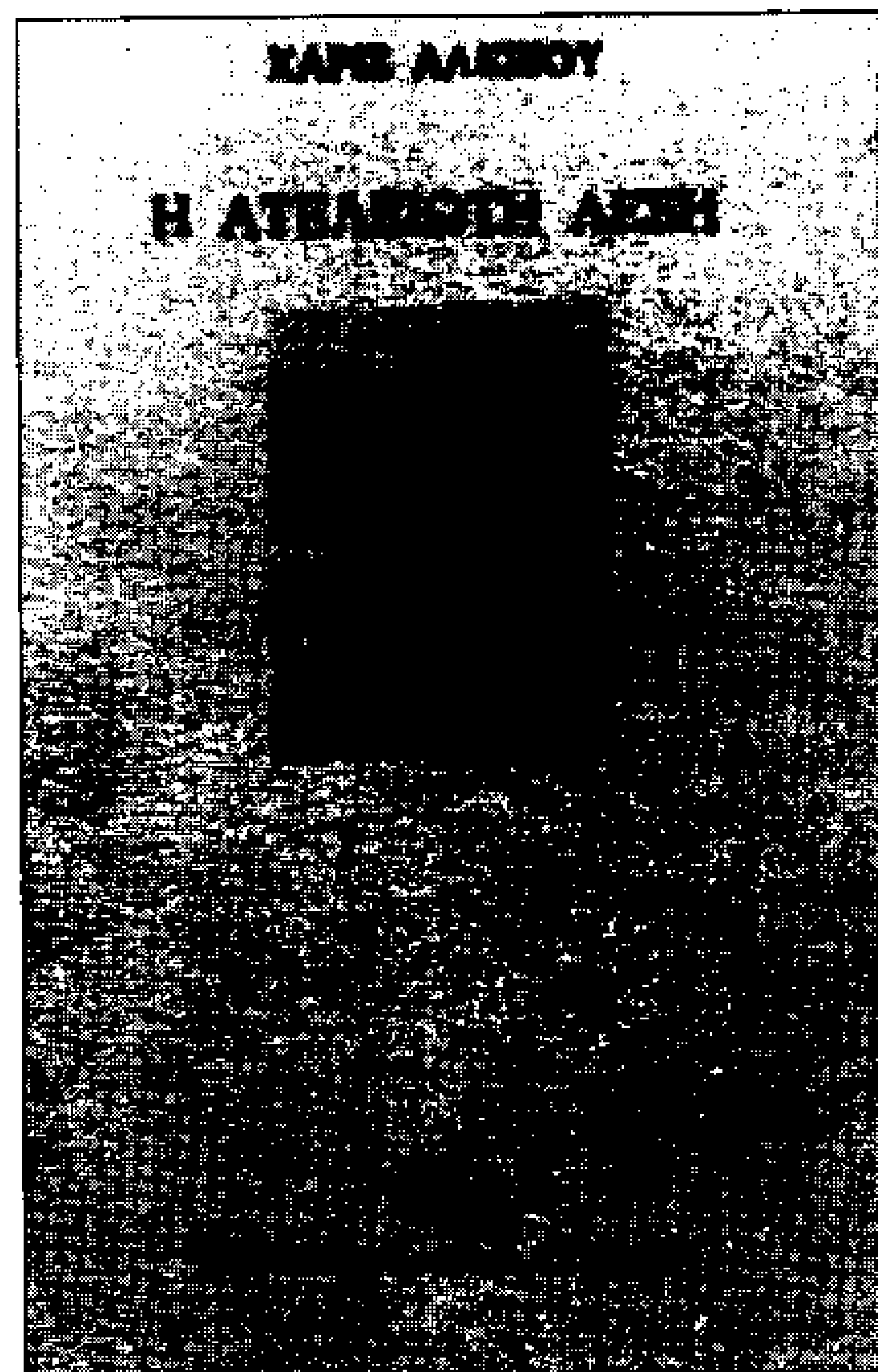
(Θ. Μικρούτσικου-Α. Νικολακοπούλου) ΜΙΝΩΣ 852

1. Θα πάθεις έρωτα
2. Κρατάει χρόνια αυτή η κολώνα
3. Αντίστροφη μέτρηση (στίχοι: Χ. Αλεξίου)
4. Κοίτα μια νύχτα
5. Όπως παίζει το φως
6. Κύματα
7. Ο τηλεφωνητής
8. Μη σε νοιάζει
9. Ο Έλληνας (στίχοι: Χ. Αλεξίου)
10. Ψέμμα κι εσύ
11. Μια πίστα από φώσφορο

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΝΥΧΤΑ (1990)

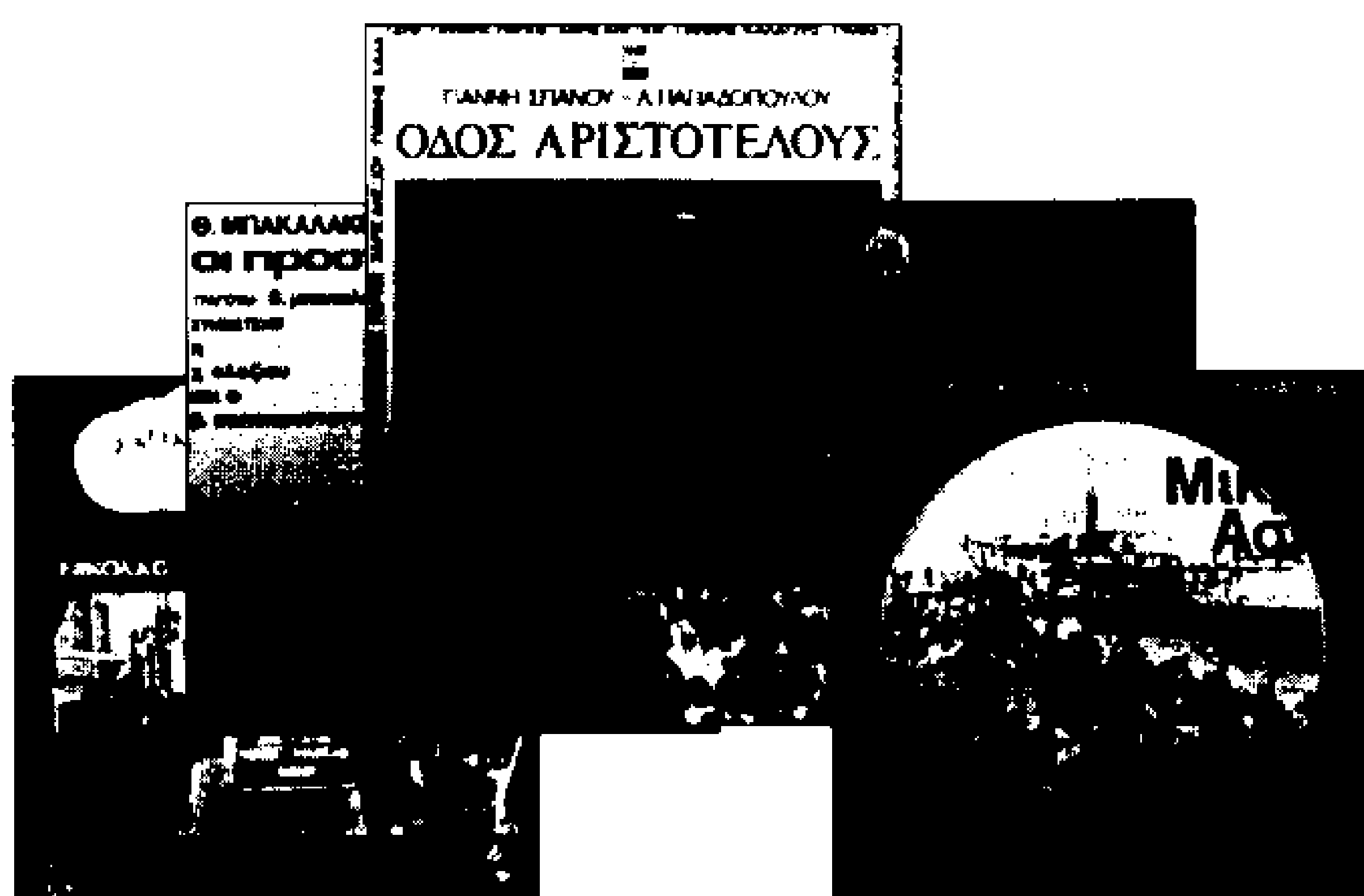
(Ζωντανή ηχογράφηση από το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας στις 8/10/90) ΜΙΝΩΣ 904/5

1. Σας ευχαριστώ (Χ. Αλεξίου)
2. Ο τηλεφωνητής (Θ. Μικρούτσικου-Α. Νικολακοπούλου)
3. Θα πάθεις έρωτα (Θ. Μικρούτσικου-Α. Νικολακοπούλου)
4. Οδός Αριστοτέλους (Γ. Σπανού-Α. Παπαδόπουλου)
5. Κίτρινη πόλη (Γ. Σπανού-Α. Παπαδόπουλου)
6. Εημερώνει (Αντ. Βαρδής-Χ. Αλεξίου)
7. Φεύγω (Αντ. Βαρδής-Χ. Αλεξίου)
8. Τζαμάικα (Μ. Λοΐζου-Α. Παπαδόπουλου)
9. Τίποτα δεν πάει χαμένο (Μ. Λοΐζου-Μ. Ρασούλη)
10. Γύφτισσα τον εβύζαξε (Μ. Λοΐζου-Μ. Ρασούλη)
11. Πες μου πώς γίνεται (Μ. Λοΐζου-Μ. Ρασούλη)
12. Τέλι, τέλι, τέλι (Μ. Λοΐζου-Πυθαγόρα)
13. Όλα σε θυμίζουν (Μ. Λοΐζου-Μ. Ρασούλη)
14. Ο φαντάρος (Μ. Λοΐζου-Μ. Ρασούλη)
15. Αν πεθάνει μια αγάπη (Χρ. Νικολόπουλου-Μ. Ρασούλη)
16. Βήμα - βήμα (Χρ. Νικολόπουλου-Χρ. Μπαλαμπανίδη)
17. Ζήλεια μου (Χρ. Νικολόπουλου-Μ. Ρασούλη)
18. Δεν το 'λπιζα η ορφανή (Τάκη Σούκα)
19. Πουλάκι ξένο (Δημοτικό)
20. Η γκαρσόνια (Παλιό λαϊκό)
21. Η Μανταλιώ (Παλιό λαϊκό)
22. Η Ελενίτσα (Παλιό λαϊκό)

"...Όταν με παίρνει ο Ρωμανός και με ταξιδεύει μέσα στη γη, δε φοβάμαι το σκοτάδι, ούτε το κρύο. Και πως μπορώ και γίνομαι κι εγώ τόσο λεπτή και μικρή και περνάω μέσα απ' αυτές τις μικρές τρύπες. Μυρίζουμε το χώμα κι ακούμε τους ανθρώπους που περπατάνε από πάνω μας, ανήσυχους, κουρασμένους, βιαστικούς κι όταν συναντηθούμε με τη ρίζα κανενός φυτού, βάζουμε στοίχημα, ποιός θα βρεί πρώτος τι φυτό είναι αυτό. Συνήθως είναι άγρια χόρτα. Μ' αρέσει το χώμα και μ' αρέσει να κυλιέμαι με το Ρωμανό, ώρες ολόκληρες. Τα νύχια μου γίνονται μαύρα, τα γόνατά μου ματώνουν, οι ώμοι μου γδερνόνται, αλλά το χώμα τα γιατρεύει όλα. Όταν μ' αγκαλιάζει και γίνεται στρώμα πάνω στο σώμα μου, μεταμορφώνομαι και γίνομαι ό,τι θέλω. Μόνο τα μάτια μου μπορεί να δει κανείς κι από κει να καταλάβει, αν μπορεί, τι είμαι. Μπορώ έτσι να βαδίζω στους δρόμους χωρίς να με γνωρίζει κανείς, να μπαίνω στα σπίτια και να γελάω μ' αυτούς που είναι λυπημένοι, ή να χτυπάω αλύπητα αυτούς που μ' αγαπάνε και δε μου το είπαν ποτέ..."

Απόσπασμα από το βιβλίο της
Εκδόσεις ΓΝΩΣΗ 1989

ΑΣΠΡΑ, ΚΟΚΚΙΝΑ, ΚΙΤΡΙΝΑ, ΜΠΛΕ (1972)

MARGO 8048

1. Ασπρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε (Δ. Μούτση- Γ. Λογοθέτη)
2. Μαρία με τα κίτρινα (Βασίλη Δημητρίου)
3. Αγάπη μέσα στην καρδιά (Μ. Χατζιδάκι- Ν. Γκάτσου)

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ (1972)

(Απόστολου Καλδάρα-Πυθαγόρα) ΜΙΝΩΣ 154

1. Δυό παλληκάρια απ' τ' Αϊβαλί
2. Πήρε φωτιά το Κορδελιό
3. Μαρμαρωμένος βασιληάς

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (1973)

(Απόστολου Καλδάρα-Λευτέρη Παπαδόπουλου) ΜΙΝΩΣ 178

1. Βάρα νταγερέ
2. Καμπάνα του Εσπερινού
3. Στην ξενιτειά
4. Τα χεράκια μου δεμένα

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΝΟΤΙΑ (1973)

(Τάκη Παναγόπουλου) ΜΙΝΩΣ 194

1. Εφύτρεψα μια λεμονιά
2. Τ' όνειρο που χάθηκε

ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΗΛΙΕ (1974)

(Μάνου Λοϊζου-Δημήτρη Χριστοδούλου) ΜΙΝΩΣ 197

1. Μια καλημέρα
2. Με φάρο το φεγγάρι
3. Ποιός το ξέρει (στίχοι: Μάνου Λοϊζου)
4. Τι να το κάνεις το κορμί

ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ (1974)

(Απόστολου Καλδάρα-Γιώργου Σαμολαδά) ΜΙΝΩΣ 209

1. Ως τότε
2. Σταμάτα αυγή να χτενιστώ (στίχοι: Νάσου Νάκα)
3. Η φάμπρικα
4. Η προσμονή

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ-12 ΨΑΛΜΟΙ ΤΟΥ ΔΑΥΪΔ (1974)

(Απόδοση: Ν. Μάτσα-Γ. Σιλαντάβου) ΜΙΝΩΣ 211

1. Τραγουδήστε (συμμ.: Κώστας Σμοκοβίτης)
2. Ειρήνη
3. Απ' τα βάθη της καρδιάς
4. Δοξάστε τον Κύριο
5. Με φως και δύναμη
6. Δος μου τη λευτεριά μου
7. Σαν το ελάφι
8. Το τραγούδι του Θεού

ΝΙΑΤΑ (1974)

ΜΙΝΩΣ 212

1. Σαραντάπηχος (Νίκου Τάτση-Κώστα Παπαγεωργίου)
(συμμ.: Γιώργος Νταλάρας)

ΑΣΠΡΟ - ΜΑΥΡΟ (1974)

(Γιώργου Χατζηνάσιου-Σώτιας Τσώτου) ΜΙΝΩΣ 213

1. Τι τάλαιπωρία
2. Κι όμως, κι όμως (συμμ.: Γ. Πάριος, Δ. Κοντολάζος, Α. Βίσση, Κ. Σμοκοβίτης)

Ω! ΤΙ ΚΟΣΜΟΣ ΜΠΑΜΠΑ (1974)

(Βασίλη Δημητρίου) ΜΙΝΩΣ 222

1. Χασάπικο (Ακου Δασκαλόπουλου)
2. Ήθελα να σε ζωγραφίσω (Βαρβάρας Τσιμπούλη)
3. Εγείρα στο παραθύρι (Μάνου Ελευθερίου)
4. Μια Κυριακή η καρδιά μου (Βαρβάρας Τσιμπούλη)
συμμ.: Χορωδία

ΓΙΑ ΡΕΜΠΕΤΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΦΙΛΟΥΣ (1974)

(Απόστολου Καλδάρα) ΜΙΝΩΣ 223

1. Σ' ένα βράχο (Απόστολου Καλδάρα)
2. Μια στεναχώρια (Κώστα Βίβρου)
3. Δυό ποτήρια (Κώστα Βίβρου)
4. Κάπου κλαίει ένα μπουζούκι (Πυθαγόρα)

ΠΡΟΔΟΜΕΝΟΣ ΛΑΟΣ (1974)

(Μίκη Θεοδωράκη-Βαγγέλη Γκούφα) ΜΙΝΩΣ 224

1. Χάι-χάι
2. Βάνω το Χάρο πισωκάπουλα
3. Κυρα Παναγιά (συμμ.: Χορωδία)
4. Νανούρισμα

ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ (1975)

(Γιάννη Σπανού-Λευτέρη Παπαδόπουλου) ΜΙΝΩΣ 229

1. Και
2. Γύριζαν τα τραίνα
3. Το μεθυσμενάκι
4. Οδός Αριστοτέλους

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠ' Τ' ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΛΗΜΕΡΙ ΤΟΥ (1975)

(Πάνου Τζαβέλλα) ΜΙΝΩΣ 265

1. Μάημ' Μάημ'

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ (1976)

(Κώστα και Μάνου Μουντάκη) ΜΙΝΩΣ 281

1. Το τραγούδι της χήρας

ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ (1979)

(Θωμά Μπακαλάκου) ΜΙΝΩΣ 365

1. Το γράμμα
2. Δουλειά κι αγώνας

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ / ΑΓΑΠΗΤΕ ΘΕΙΕ ΤΑΚΗ (1981)

(Δημήτρη Χατζηδιόκου) ΜΙΝΩΣ 419

1. Αγαπητέ θείε Τάκη
2. Έγινε Βουλή ο καφενές

ΞΑΝΑΠΕΣ (Ο) (1982)

(Νικόλα Άσιμου) ΜΙΝΩΣ 456

1. Αμα σε λέγαν Βάσω (συμμ.: Νικόλας Άσιμος)
2. Το παπάκι (συμμ.: Νικόλας Άσιμος)

ΟΙ ΝΤΑΛΙΚΕΣ-ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΡΗΣ (1983)

(Χρήστου Νικολόπουλου) ΜΙΝΩΣ 498

1. Καλύτερα παράφωτος (Λευτέρη Χαψιάδη)
2. Με ιπτάμενο δίσκο (Μανώλη Ρασούλη)

ΤΟ ΜΙΝΟΡΕ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ-Β ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1984)

ΜΙΝΩΣ 532/3

1. Ας μην ξημέρωνε ποτέ (Απόστολου Χατζηχρήστου)
2. Αμάν Κατερίνα μου (Παναγιώτη Τούντα)

ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ ΜΕΤΕΞΥ ΜΑΣ ΜΕ ΤΑ ΤΖΑΒΑΡΑΚΙΑ (1985)

ΜΙΝΩΣ 562

1. Έλα για απόψε (Χρήστου Χαιρόπουλου)

ΕΓΩ ΚΙ ΕΣΥ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΙΟΣ (1985)

ΜΙΝΩΣ 568

1. Κόκκινο γαρύφαλλο (Νίκου Ιγνατιάδη)

Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΘΕΜΑ-ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΡΡΗΣ (1985)

(Τάκη Σούκα) ΜΙΝΩΣ 574

1. Μια ζωή μέσα στους δρόμους (Βασίλη Παπαδόπουλου)
2. Όλα για μένα είσαι συ (Νίκου Λουκά)
(συμμ.: Γιώργος Σαρρής)
3. Άλλη μια νύχτα (Νίκου Λουκά)

ΜΑΝΟΣ ΛΟΪΖΟΣ - ΑΦΙΕΡΩΜΑ (1985)

(Ζωντανή ηχογράφηση από το Ολυμπιακό Στάδιο-13/9/85)

ΜΙΝΩΣ 587/8

1. Μια καλημέρα (Μάνου Λοΐζου-Δημήτρη Χριστοδούλου)
2. Ποιός το ξέρει (Μάνου Λοΐζου)
3. Πρακινό τσιγάρο (Νότη Μαυρουδή-Αλκη Αλκαίου)
4. Θα κλείσω το παράθυρο (Μάνου Λοΐζου-Λευτ. Παπαδόπουλου)
5. Μη με ρωτάς (Μάνου Λοΐζου-Λευτέρη Παπαδόπουλου)
6. Τέλι τέλι τέλι (Μάνου Λοΐζου-Πυθαγόρα)

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ (1985)

(Αλέξη Παπαδημητρίου-Φιλ. Νικολάου) PHILIPS 884020

ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΟ ΤΟΥΝΕΛ (1986)

(Φατμέ) EMI 170107

1. Μπλέξαν οι γραμμές μας (Νίκου Πορτοκάλογλου)
2. Πες το κι έγινε (Νίκου Πορτοκάλογλου-Οδυσσέα Τσάκαλου)

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ (1986)

(Χρήστου Νικολόπουλου) ΜΙΝΩΣ 645

1. Το διαβολάκι (Λευτέρη Χαψιάδη)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΖΩΝΤΑΝΗ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ (1987)

(Από τη συναυλία στο γήπεδο Παναθηναϊκού 12/9/87)

ΜΙΝΩΣ 687

1. Όλες του κόσμου οι Κυριακές (Λευτέρη Παπαδόπουλου)
2. Ζήλεια μου (Μανώλη Ρασούλη)
3. Η καρδιά μου ας όψεται (Πυθαγόρα) με τον Γιώργο Νταλάρα
4. Την Παρασκευή το βράδυ (Πυθαγόρα) με τον Γιώργο Νταλάρα
5. Αισθηματίες (Πυθαγόρα) με τον Γιώργο Νταλάρα
6. Κάτω απ' το πουκάμισο μου (Πυθαγόρα) με τον Γ. Νταλάρα
7. Οι κυβερνήσεις πέφτουνε (Μανώλη Ρασούλη) με τον Γιώργο Νταλάρα

ΣΤΗ ΛΕΩΦΟΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ (1987)

(Μάριου Τόκα - Ανδρέα Νεοφυτίδη) ΜΙΝΩΣ 690

1. Δεηλάτησε με (συμμ.: Γιάννης Πάριος)
2. Εξαρτάται
3. Ξεχασμένη αποσκευή

NATIN FATIN (1987)

(Νίκου Στρατηγού-Γιάννη Κακουλίδη-Βασ. Τριανταφυλλίδη)

POLYDOR 835297

1. I anthologia tou ispanou (συμμ.: Χάρρυ Κλυνν)

ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (1988)

ΜΙΝΩΣ 679

1. Το δίχτυ (Σταύρου Εαρχάκου-Νίκου Γκάτσου)
συμμ.: Τάκης Μπίνης-Γιάννης Πάριος
2. Σαν αθώο περιστέρι (Τάκη Μπίνη) συμμ.: Γιώργος Σαρρής
3. Στην Αμφιάλη (Σταύρου Εαρχάκου-Νίκου Γκάτσου)
συμμ.: Τάκης Μπίνης-Γιώργος Σαρρής-Νίκος Μαραγκόπουλος
4. Στου Πειραιά το λιμάνι (Τάκη Μπίνη)
συμμ.: Τάκης Μπίνης-Νίκος Μαραγκόπουλος
5. Στου Θωμά (Σταύρου Εαρχάκου-Κώστα Φέρρη)
συμμ.: Τάκης Μπίνης-Γιώργος Σαρρής-Νίκος Μαραγκόπουλος

ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ (1988)

(Νίκου Βερόπουλου) ΜΙΝΩΣ 705

1. Περιπλάνηση

ΠΑΛΚΟ (1989)

(Φατμέ) EMI 179286/7

1. Η αγάπη ίσως ξέρει (Νίκου Πορτοκάλογλου)
συμμ.: Νίκος Πορτοκάλογλου-Αφροδίτη Μάνου
2. Ρίσκο (Νίκου Πορτοκάλογλου)
συμμ.: Νίκος Πορτοκάλογλου-Αφροδίτη Μάνου
3. Μπλέξαν οι γραμμές μας (Νίκου Πορτοκάλογλου)
συμμ.: Νίκος Πορτοκάλογλου-Αφροδίτη Μάνου

ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΟΡΤΗΣ (1989)

(Θάνου Μικρούτσικου-Λάκη Λαζόπουλου) CBS 465323

1. Ήτανε μια χώρα
2. Θυμάσαι

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΑΡΧΙΖΕΙ (1989)

(Ζωντανή ηχογράφηση από το μουσικό θέατρο Rex Θεσ/νίκης) ΜΙΝΩΣ 829/830

1. Ζήτα μου ότι θες (Χ. Αλεξίου) συμμ.: Γιάννης Πάριος
2. Εξαρτάται (Μ. Τόκα-Α. Νεοφυτίδη)
3. Η αγάπη είναι ζάλη (Θ. Μικρούτσικου-Α. Μικρούτσικου)
4. Ροζ (Γιάννη Μηλιώκα) συμμ.: Γιάννης Πάριος
5. Αύγουστος (Νίκου Παπάζογλου)

6. Πόσο σε θέλω (Λ. Μαχαίριτσα-Α. Μίτζελου-Π. Κικριλή-Γ. Σπυρόπουλου-Φ. Σπυρόπουλου) συμμ.: Γιάννης Πάριος
7. Ιστορία μου αμαρτία μου (Γιώργου Μακσαλή)
8. Μια ζωή μέσα στους δρόμους (Τ. Σούκα-Βασ. Παπαδόπουλου)
9. Η νύχτα (Αφροδίτης Μάνου) συμμ.: Δ. Γαλάνη
10. Ο αλήτης (Γ. Ζαμπέτα-Αλ. Καγιάντα)
11. Και μόνο που με κοιτάς λιώνω (Τ. Μουσαφίρη) συμμ.: Γ. Πάριος
12. Σαν με κοιτάς (Γ. Σπανού-Α. Αλεξόπουλου) συμμ.: Δ. Γαλάνη
13. Μάτια μου μεγάλα (Γ. Ζαμπέτα-Λεωτ. Παπαδόπουλου)
14. Ζήλεια μου (Χρ. Νικολόπουλου-Μ. Ρασούλη)
16. Το μονοπάτι (Γ. Μουζάκη-Αλ. Σακελλάριου) συμμ.: Δ. Γαλάνη
18. Αφού το θες (Μαν. Χιώτη)
20. Ξημερώνει (Α. Βαρδή-Χ. Αλεξίου) συμμ.: Γιάννης Πάριος
(* συμμετέχει και σε άλλα ομαδικά)

ΒΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ (1990)

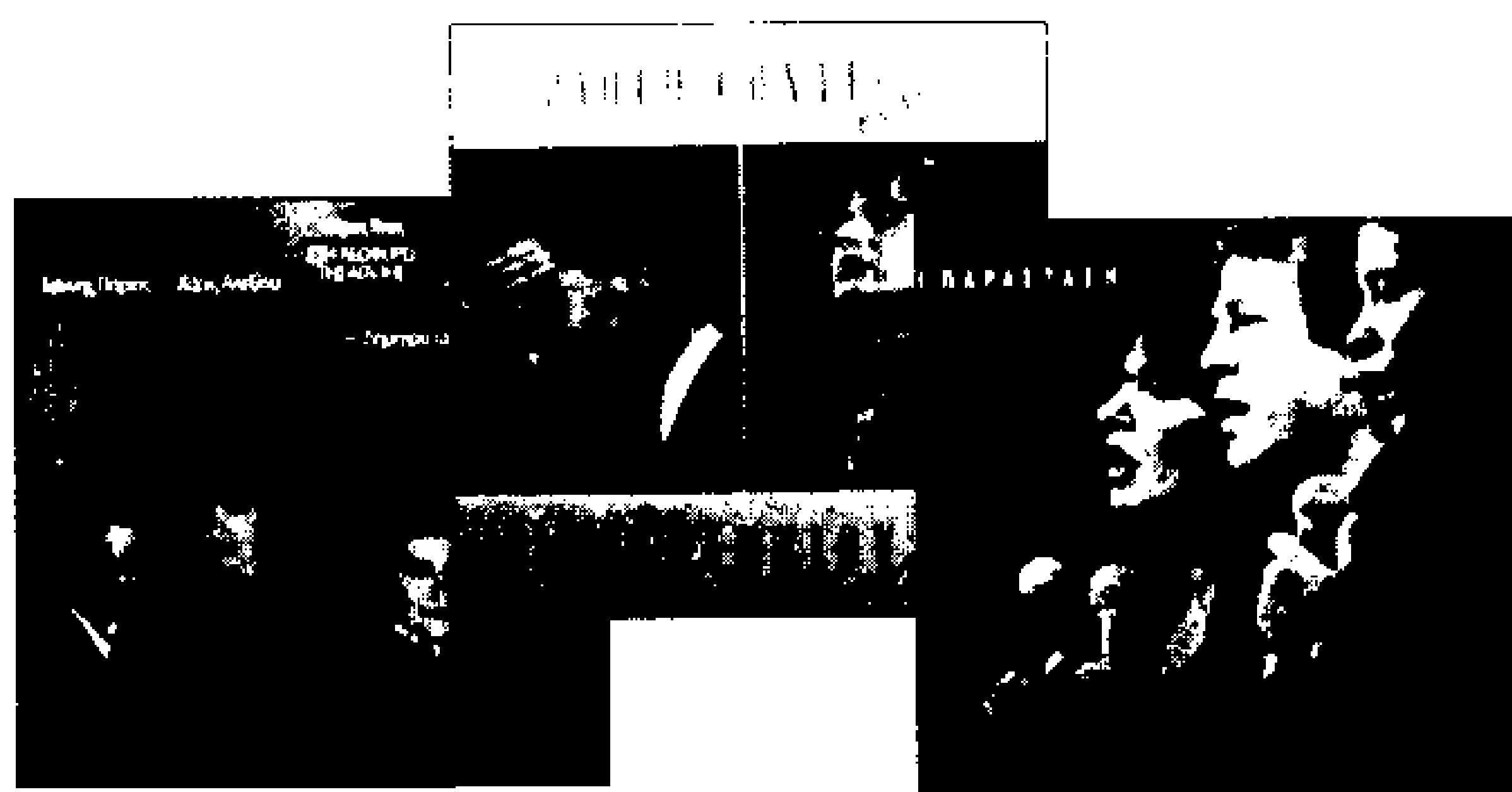
(Δημήτρη Παπαδημητρίου) ΛΥΡΑ 4545

1. Πήγα σήμερα στους δρόμους (ποίηση : Γιώργου Χρονά)

PAOLO CONTE - ΧΑΡΙΣ ΑΛΕΞΙΟΥ - LIVE (1990)

(από την παράσταση στο θέατρο Παλλάς) ΜΙΝΩΣ 843

1. Midnight's knock out
2. Λάμπει (Dal Loggione) απόδοση: Λ. Νικολακοπούλου
3. Χρόνια (Anni) απόδοση: Λ. Νικολακοπούλου
4. Parigi

Τα πρώτα της τραγούδια σε δίσκους 45 στροφών

1. Όταν πίνει μια γυναίκα (Β. Βασιλειάδη-Πυθαγόρα) 1971
2. Θα 'χω τις γρήλιες ανοιχτές (Γ. Χατζηγάσιου-Μιχ. Γαβρηλίδη) 1971
3. Έφυγε η αγάπη (Γ. Μέτσιχα-Μ. Φακίνου) 1971
4. Χασάπικο του 40 (Μ. Χατζιδάκι- Ν. Γκάτσου-Α. Δημητρώκα) 1971

* Η Χαρούλα Αλεξίου έχει επίσης συμμετοχές σε τουριστικούς δίσκους και σε δίσκους με επιλογές τραγουδιών. Πολλά τραγούδια της κυκλοφορούσαν και στις 45 στροφές.

Επίσης έχει συμμετοχές κάνοντας δεύτερη φωνή σε σημαντικούς δίσκους όπως:

1. "ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ" με τον Στέλιο Καζαντζίδη - 1974
2. "ΥΠΟΚΡΙΝΕΣΑΙ" με τον Στράτο Διονυσίου - 1980
3. "ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑ ΛΥΔΙΑ" με τον Γ. Νταλάρα - 1984
4. "ΑΠΟΝΑ ΜΑΤΙΑ" με τον Γιώργο Νταλάρα - 1985 και άλλους.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ *

Σελ. 1 (φωτ. Γιώργος Μονογιούδης)

Σελ. 8-9

1. Ο Γάμος (16-7-75) με κουμπάρους το Μάνο Λοϊζο και το Γιώργο Νταλάρα.

2. Από τις πρόβες στην Αρχόντισσα (φωτ. Αλεξιάδης)

Σελ. 14

1. Απονομή χρυσού δίσκου: Α. Καλδάρης-Πυθαγόρας-Γ. Νταλάρας

2. Με τον Α. Θεοφίλου μπροστά στην Ακαδημία

Σελ. 15

1. Μ. Λοϊζος, Α. Νικολάου, Κ. Σμοκοβίτης.

2.

3. Καν-Καν

4. Χ. Λαμπράκη (Καν-Καν)

5. Γ. Σπανός-Α. Παπαδόπουλος-Γ. Πάριος-Γ. Καλατζής.

6. Νταλάρας-Βαρδής-Βίσση-Λαμπρόπουλος (φωτ. Α.

Σοφιανόπουλος)

7. Τ. Σούκας-Χ. Καλέας-Μ. Μαυρόπουλος-Φ. Τσεμπερούλης κ.ά.

8.

9. Γ. Πάριος.

Σελ. 17

1. Εκδήλωση για τον Γ. Λαμπράκη

2. Νταλάρας-Βίσση-Νικολόπουλος κ.ά. (Αμφιθέατρο Πολυτεχνείου).

3.

4. Νταλάρας-Γαργανουράκης-Βίσση-Νικολάου.

5. Στην Αμερική.

6. Παπακωνσταντίνου-Βίσση-Ματζόπουλος.

Σελ. 18

1. Με το Β. Τσιτσάνη

2. Κ. Γκρέυ-Δ. Γαλάνη. Ζυγός

Σελ. 19

1. Βίσση, Γαργανουράκης, Σαρρής. ΗΠΑ

2. Μ. Μητσιάς.

3. Κ. Γκρέυ-Δ. Γαλάνη-Γ. Σαρρής-Κ. Γανωσέλης. Ζυγός

4. Με το Γιάννη Βασιλόπουλο.

5. Στο σπίτι.

6. Χ. Νικολόπουλος.

7.

8. Μάνος Λοϊζος. Συναυλίες.

9. Γαλάνη, Καλογιάννης-Γαργανουράκης. Ζυγός.

Σελ. 20

1. Περιμένοντας στα σύνορα Ελλάδας-Αλβανίας

2. Γ. Νταλάρας. Τέντα

Σελ. 21

1. Θέατρο Λυκαβηττού (φωτ. Προβολή)

2. Γιώργος Σαρρής. Atlantic City (φωτ. Μ. Barcellona)

3. Εμφύλιος Έρωτας.

4. Γιώργος Νταλάρας. Ολυμπιακό Στάδιο (φωτ. Προβολή)

Σελ. 23

1. Μάνος Χατζιδάκις, στο στούντιο (φωτ. Προβολή)

- 2-3. Τυνησία (φωτ. Μ. Κατσαρά)

4. Συναυλία Χ. Νικολόπουλου, γήπεδο ΠΑΟ (φωτ. Προβολή)

5. Ζυγός: Κώστας Θωμαΐδης-Ειρήνη Αγγέλου (φωτ. Ντέφι)

6. (φωτ. Ντ. Διαμαντόπουλος)

7. Γιάννης Πάριος.

Σελ. 24

Η Μελίνα στην "τιμητική" για τα 20 χρόνια στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας (φωτ. Ιω. Κλειάσιου)

Σελ. 25

1. Χρ. Νικολόπουλος-Μ. Μαυρόπουλος. Γηπ. ΠΑΟ (φωτ. Προβολή)

2. Ζουλφί Λιβανελί. Μαγιόρκα.

3. Απόλλων (φωτ. Ντέφι)

4. Αφροδίτη Μάνου-Φατμέ.

5. Χάρρυ Κλυνν. Ζυγός (φωτ. Α. Σοφιανόπουλος)

6. Α. Νικολακοπούλου-Θ. Μικρούτσικος.

Σελ. 32

Απόλλων (φωτ. Ντέφι)

(* αναφέρονται όσοι φωτογράφοι έχουν τα στοιχεία τους στις φωτογραφίες)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΙΟΣ

48

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ: ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΑΡΟΥΛΑ
ΙΔΙΟΤΗΤΑ: ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΣΧΕΣΕΙΣ: ΦΙΛΟΣ
ΕΛΑΤΤΩΜΑ: ΑΞΕΠΕΡΑΣΤΗ

Η ομορφιά της ψυχής...
Η ανάσα της άνοιξης...
Η δύναμη του χείμαρου...
Και η φωνή των αγγέλων...
ΣΤΗ ΦΩΝΗ ΣΟΥ

Η λεβεντιά της κληρονομιάς
σου...

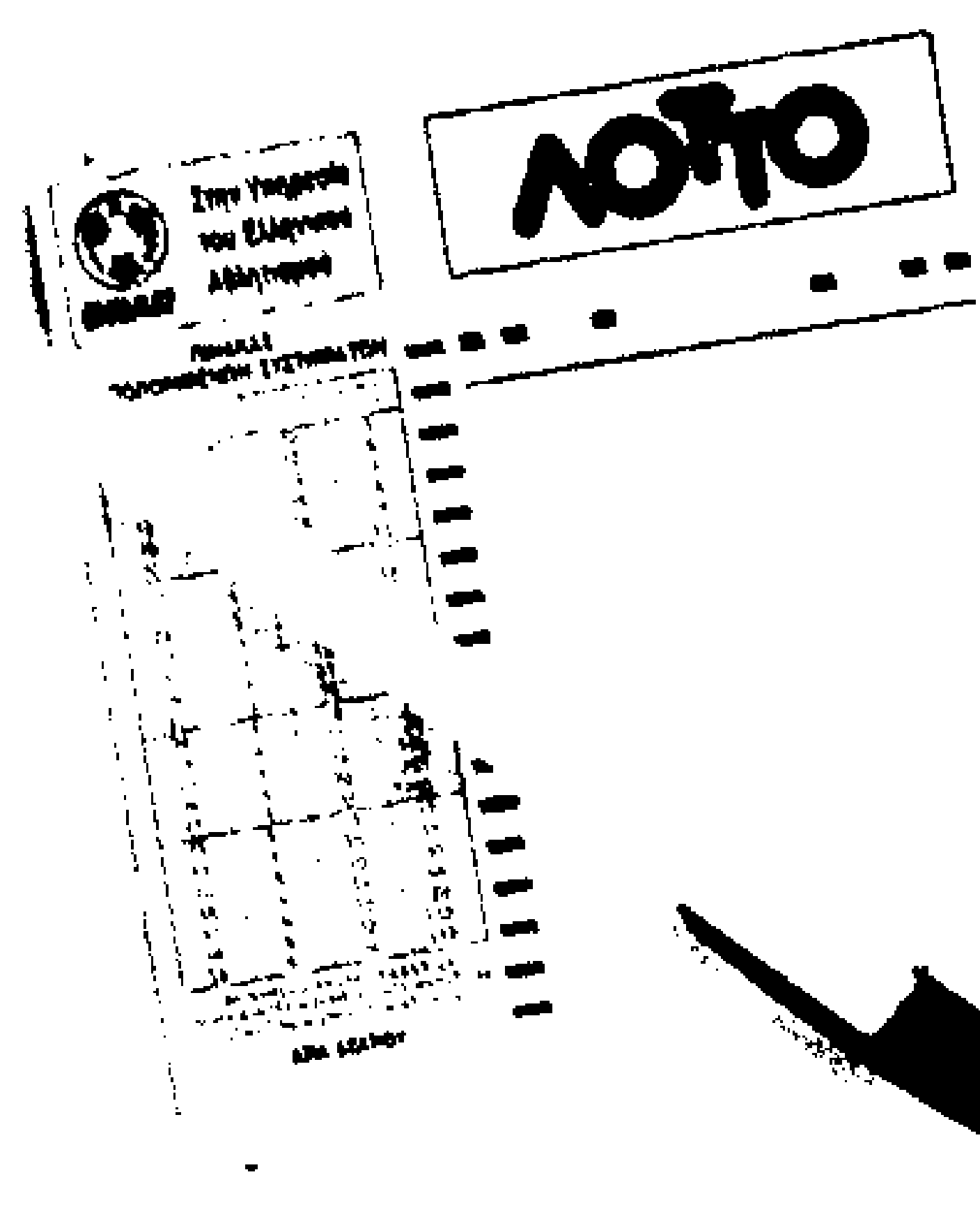
Το μυστήριο της νύχτας...
Οι κεραυνοί του δίκιου σου...
Και η μεγαλωσύνη της συγνώμης...
ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ

Η υπομονή της αγάπης...
Το δάκρυ της Ιφιγένειας...
Η έγνοια του Γιώργου και του Αχιλλέα...
Και το καθαρό βλέμμα του Μάνου...
ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ

Υ.Γ. Μια θεσούλα στην καρδιά σου το πιο καλό σου δώρο,
για μένα που σε ΠΙΣΤΕΥΩ, για μένα που σε ΛΑΤΡΕΥΩ.

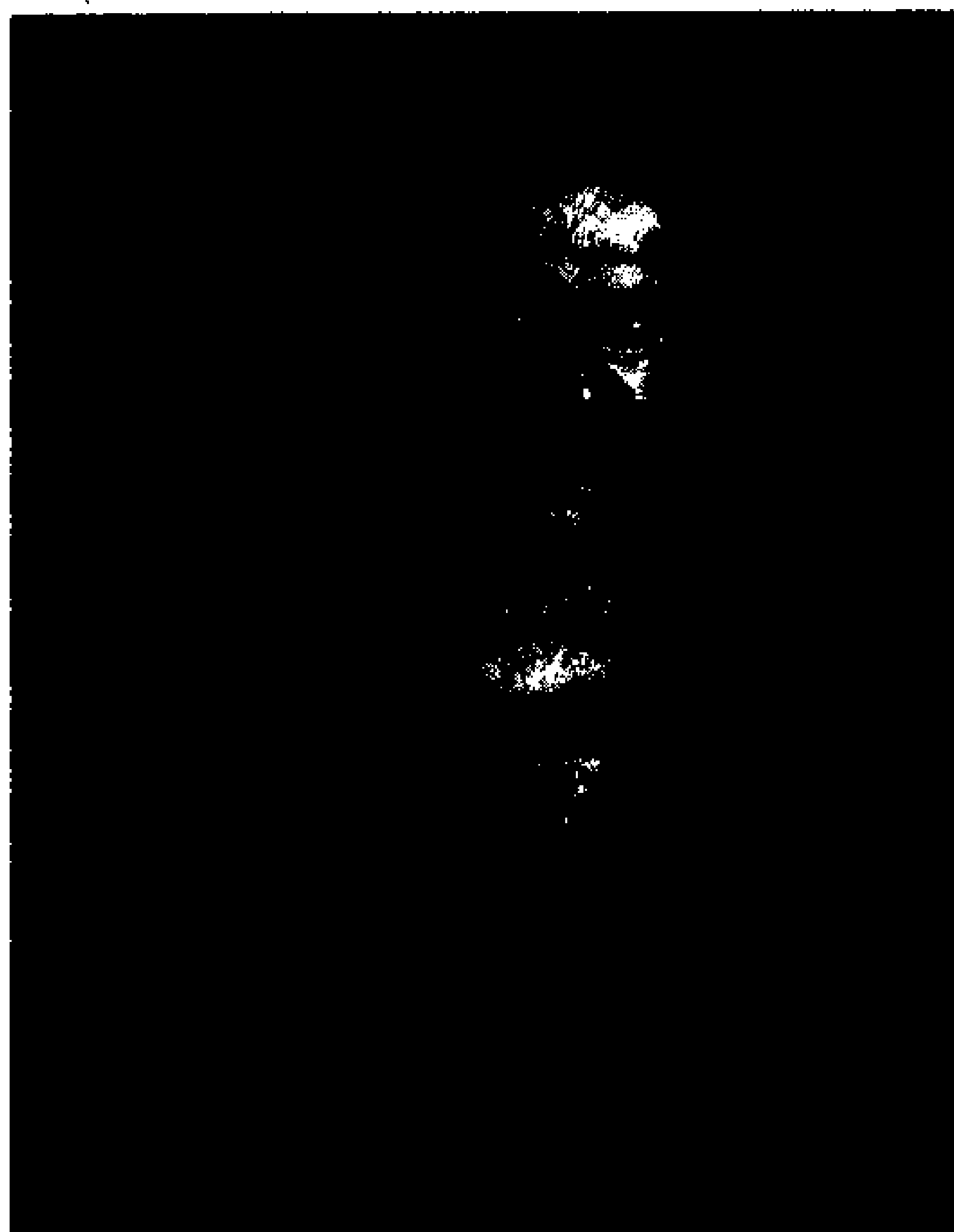
ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ

**ΕΤΟΙΜΑΣΤΕΙΤΕ
ΚΙ ΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΡΔΗ
ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΣΑΣ**

ΛΟΤΟ

ταξιμι

ΜΠΑΜΠΗΣ ΓΚΟΛΕΣ

ΤΙΜΗ ΠΟΤΟΥ : 1000

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

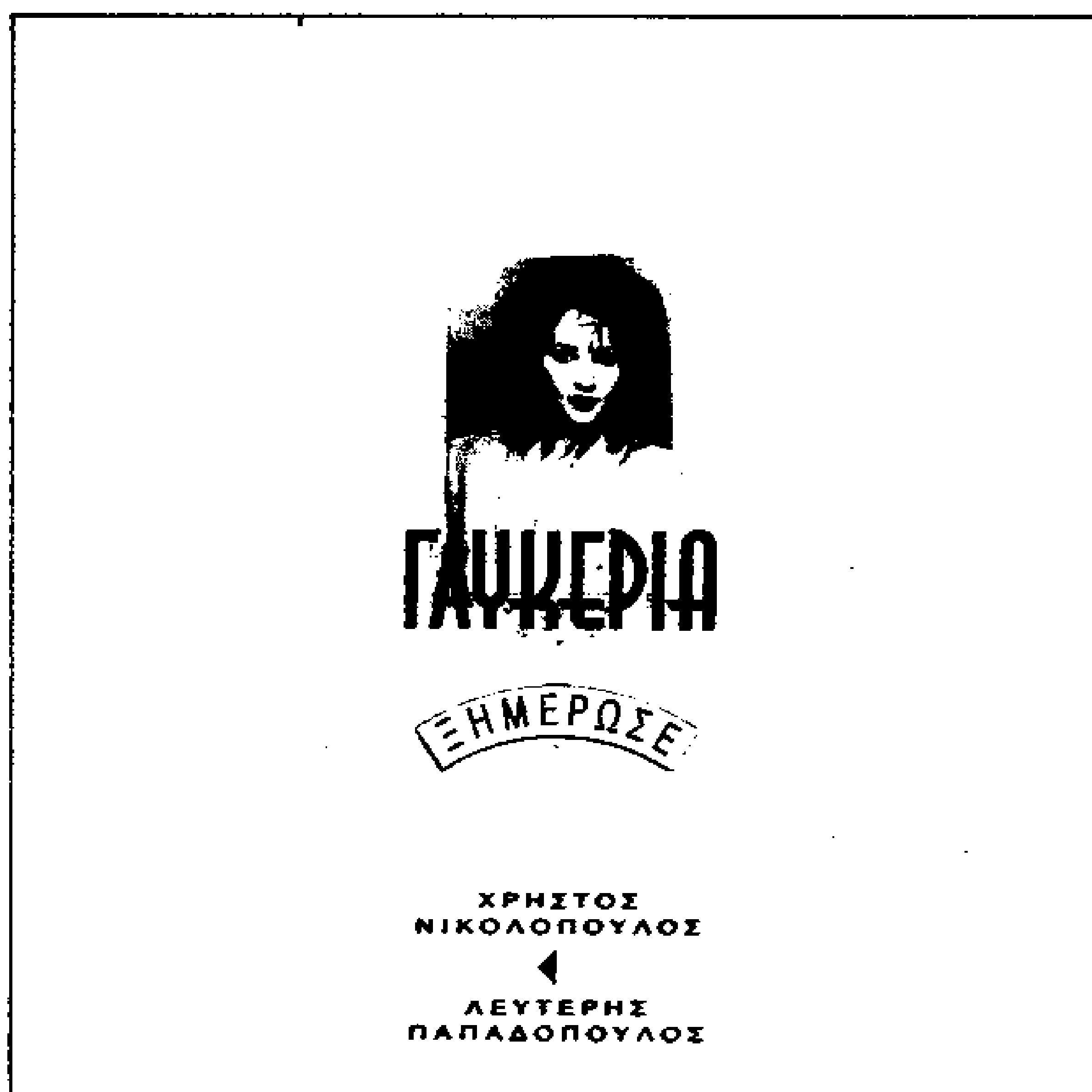
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ & ΙΣΑΥΡΩΝ ΤΗΛ.: 3639919

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΕΗΜΕΡΩΣΕ

ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ - ΚΑΣΕΤΕΣ - CD

wea